

ab eodem consilio regio Castellae, seu aliis tribunalibus vel iudicibus laicis huiusmodi, super dictis recursibus, seu illorum occasione, diversa praecepta, ordinationes, decreta et mandata, etiam poenalia, seu alii actus, etiam contra ipsam personam praefati Savi archiepiscopi et nuncii, sub praetextu assertae violentiae, detestabili et hactenus inaudito ausu emanaverint, in gravissimum libertatis et immunitatis ecclesiasticae ac iurisdictionis apostolicae, qua dictus Savi archiepiscopus et nuncius nostrae et Apostolicae Sedis nomine in illis partibus fungitur, praeiudicium et detrimentum, et aliàs, prout in scripturis desuper confectis, quas non approbandi, sed penitus et omnino reprobandi animo, praesentibus pro plene et sufficienter expressis haberi volumus, uberius dicitur contineri:

Irritatio.

§ 2. Hinc est quod nos, ex debito pastoralis officii, quod humilitati nostrae, meritis licet et viribus longe impari, commisit divina dignatio, libertatem et immunitatem ecclesiasticam ac iurisdictionem apostolicam praedictas a temerariis et perniciosis huiusmodi conatibus illaesas, sartasque et tectas tueri et conservare cupientes, ac omnium, quae in praemissis seu eorum occasione quovis modo acta et gesta sunt, seriem, causas et circumstantias, etiam aggravantes, necnon consilii seu aliorum tribunalium et iudicum laicorum praefatorum qualitates, dignitates, nomina et cognomina, aliave quaecumque, etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus itidem pro plene et sufficienter expressis et exacte specificatis habentes, motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula praecepta, ordinatio-

nes, decreta et mandata tam poenalia quam non poenalia, aliosque actus quoslibet a consilio regio Castellae, seu aliis tribunalibus et iudicibus laicis quibusvis, in praemissis seu eorum occasione, praesertim contra personam memorati Savi archiepiscopi et nuncii, seu eius ministros et tribunal, et aliàs in praeiudicium libertatis et immunitatis ecclesiasticae ac iurisdictionis apostolicae quovis modo emanata, relaxata, acta, gesta et ordinata, cum omnibus et singulis inde secutis et forsitan quandocumque secuturis, penitus et omnino nulla, inania, invalida, irrita, temerarie attentata et de facto praesumpta, nulliusque omnino roboris et momenti esse et perpetuo fore, tenore praesentium declaramus; et nihilominus, ad maiorem cautelam, et quatenus opus sit, illa omnia et singula, quatenus de facto processerunt, motu, scientia, deliberatione et potestatis plenitudine paribus harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque et effectu penitus et omnino vacuumus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis et abolitis, viribusque et effectu penitus et omnino vacuis semper haberi debere decernimus et perpetuo declaramus.

§ 3. Decernentes etiam easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praefati et alii quicumque in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, praeeminentiae et dignitatis existant, seu aliàs specificam et individuum mentionem et expressionem digni, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati et auditi, causaeque, propter quas praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificatae et iustificatae non fuerint, aut ex alià quolibet etiam quantumvis iuridicam et

Clausulae.

privilegiatam causam, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali ac incogitato et incogitabili individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S.R.E. cardinales, etiam de latere legatos et Sedis praefatae nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeminentiam et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostram et cancellariae apostolicae regulam de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibus-

vis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, ac usibus, stylis etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis et litteris apostolicis, praefatis aliisque quibuslibet iudicibus, consiliis, tribunalibus et personis, etiam quantumvis sublimibus et specialissimam mentionem dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam imperiali, regali, aliave qualibet mundanam vel ecclesiasticam dignitate fulgentium, instantiam, aut earum contemplationem, seu aliàs quomodolibet, in genere vel in specie, etiam consistorialiter concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxviii novembris MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 18 novembris 1678, pontif. anno III.

XLVIII.

Confirmatur summarium indulgentiarum confraternitatibus in ecclesiis

fratrum Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum sub eodem titulo erectis concessarum iam ante a sacrâ Congregatione recognitum et approbatum.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Iosephus Linas procurator generalis Ordinis fratrum Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum, quod aliâs summarium indulgentiarum, confraternitatibus sub titulo eiusdem Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum in ecclesiis dicti Ordinis canonicè erectis et erigendis a Sedè Apostolicâ concessarum, confectum, ac a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium indulgentiis et sacris reliquiis praepositorum recognitum et approbatum fuit, tenoris qui sequitur, videlicet:

Indulgentiæ concessæ confraternitatibus Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum in ecclesiis Ordinis eiusdem Beatæ Mariæ erectis et erigendis.

I. Omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communione reffectis, qui aliquam ex confraternitatibus dicti Ordinis ingredientur, die primo eorum ingressus indulgentiam plenariam et omnium peccatorum remissionem.

II. Eisdem confratribus et consororibus in cuiuslibet eorum mortis articulo, si vere poenitentes et confessi ac sacrâ communione reffecti, quatenus id commode facere potuerint, vel saltem contriti, nomen Iesu ore, si potuerint, sin minus, corde devote invocaverint, etiam plenariam et omnium peccatorum remissionem.

III. Eisdem confratribus et consororibus vere poenitentibus et confessis ac

sacrâ communione reffectis, qui aliquam ex ecclesiis dicti Ordinis vel oratorium earundem confraternitatum dominicâ proximiori kalendis augusti a primis vespers usque ad occasum solis dominicæ huiusmodi singulis annis visitaverint, plenariam et omnium peccatorum remissionem.

IV. Eisdem confratribus et consororibus similiter vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communione reffectis, qui processioni Scapulari semel quolibet mense faciendæ devotè interfuerint, et pro sanctæ matris Ecclesiæ exaltatione, principum christianorum unione, concordia et pace, hæresum extirpatione, infidelium conversione ac Romani Pontificis salute pias ad Deum preces fuderint, plenariam et omnium peccatorum remissionem.

V. Eisdem confratribus et consororibus vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communione reffectis, qui primæ processioni tempore publicationis missionis religiosorum dicti Ordinis ad redemptionem captivorum fieri solitæ devotè interfuerint, et ut supra oraverint, plenariam et omnium peccatorum remissionem.

VI. Confratribus et consororibus supradictis vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communione reffectis, qui secundæ processioni in gratiarum actionem post captivorum redemptionem fieri solitæ devotè interfuerint, et ut supra oraverint, plenariam et omnium peccatorum remissionem.

VII. Confratribus et consororibus supradictis vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communione reffectis, qui ad partes infidelium captivos redimendi gratiâ se transtulerint, atque ut supra oraverint, plenariam et omnium peccatorum remissionem.

VIII. Eisdem confratribus et consoro-

ribus, qui de dictis partibus infidelium post captivorum redemptionem reversi fuerint, vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communione reffectis, ut supra oraverint, plenariam omnium peccatorum remissionem.

IX. Ipsismet captivis redemptis, qui, intra mensem a die eorum redemptionis inchoandum, vere poenitentes et confessi ac sacrâ communione reffecti ut supra oraverint, plenariam et omnium peccatorum remissionem.

X. Eisdem confratribus et consororibus, qui vere poenitentes et confessi semel in quolibet mense sanctissimum Eucharistiæ sacramentum sumpserint ac habitum dictæ confraternitatis detulerint, septem annos et totidem quadragenas.

XI. Eisdem confratribus et consororibus, qui vere poenitentes et confessi in Domini Nostri Iesu Christi festis sanctissimum Eucharistiæ sacramentum sumpserint ac habitum dictæ confraternitatis detulerint, septem annos et totidem quadragenas.

XII. Eisdem confratribus et consororibus, qui vere poenitentes et confessi in Beatæ Mariæ Virginis festivitibus sanctissimum Eucharistiæ sacramentum sumpserint ac habitum supradictum detulerint, septem annos et totidem quadragenas.

XIII. Eisdem confratribus et consororibus, qui vere poenitentes et confessi in Sanctorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede festis diebus sanctissimum Eucharistiæ sacramentum sumpserint ac supradictum habitum detulerint, septem annos et totidem quadragenas.

XIV. Eisdem confratribus et consororibus, qui singulis diebus per integrum annum ter orationem dominicam ac to-

1 Potius lege et ut, vel si ut (R. T.).

ties salutationem angelicam vel symbolum apostolorum ad captivis christianis patientiam et fortitudinem impetrandam, ne nomen domini nostri Iesu Christi negent, sed constantes in fide persistent, et quanto citius liberentur, recitaverint, septem annos et totidem quadragenas.

XV. Eisdem confratribus et consororibus, qui confessi, vel saltem firmum propositum confitendi habuerint, ac habitum supradictum detulerint, ac singulis diebus septies orationem dominicam et toties salutationem angelicam ad gloriam et honorem Beatæ Mariæ Virginis Dei Matris recitaverint, septem annos et totidem quadragenas.

XVI. Eisdem confratribus et consororibus vere poenitentibus et confessis, vel firmum propositum confitendi habentibus, qui supradictum habitum detulerint et sanctissimum Eucharistiæ sacramentum cum ad infirmos deferretur comitati fuerint, aut, si impediti comitari non potuerint, campanæ ad id signo dato, flexis genibus septies orationem dominicam et toties salutationem angelicam pro dicto infirmo recitaverint, septem annos et totidem quadragenas.

XVII. Eisdem confratribus et consororibus, qui confessi, vel saltem firmum propositum confitendi habentes, supradictum habitum detulerint, et pauperes captivos redemptos hospitio susceperint, septem annos et totidem quadragenas.

XVIII. Eisdem confratribus et consororibus, qui confessi, vel firmum propositum confitendi habentes, similiter supradictum habitum deferentes, supradictos captivos redemptos ad ecclesias dicti Ordinis, vel ad oratoria confraternitatum locorum habitationis dictorum captivorum comitati fuerint, septem annos et totidem quadragenas.

XIX. Eisdem confratribus et consororibus, qui in vigiliis festivitatum Beatæ

Mariae Virginis Dei Matris ieiunaverint, tres annos et tres quadragenas.

xx. Eisdem confratribus et consororibus, qui in vigiliis festorum Domini Nostri Iesu Christi ieiunaverint, tres annos et tres quadragenas.

xxi. Eisdem confratribus et consororibus, qui in vigiliis Sanctorum Ordinis B. M. de Mercede ieiunaverint, tres annos et totidem quadragenas.

xxii. Eisdem confratribus et consororibus, qui singulis sextis feriis, sabbatis cuiuslibet hebdomadae ad gloriam et honorem Dei ac B. Mariae Virginis ieiunaverint, tres annos et totidem quadragenas.

xxiii. Eisdem confratribus et consororibus, qui sepeliendis mortuis officiose interfuerint, tres annos et totidem quadragenas.

xxiv. Eisdem confratribus et consororibus, qui missis et aliis divinis officiis in ecclesiis seu cappellis dicti Ordinis vel eiusdem confraternitatis more¹ confratrum celebrandis devote interfuerint, tres annos et totidem quadragenas.

xxv. Eisdem confratribus et consororibus, qui congregationibus publicis vel privatis pro quocumque opere pio faciendo devote interfuerint, tres annos et totidem quadragenas.

xxvi. Eisdem confratribus et consororibus, qui pauperes peregrinos vel fratres dicti Ordinis hospitio susceperint, tres annos et totidem quadragenas.

xxvii. Eisdem confratribus et consororibus, qui pacem inter inimicos proprios vel alienos composuerint, tres annos et totidem quadragenas.

xxviii. Eisdem confratribus et consororibus, qui devium aliquem ad viam salutis reduxerint, tres annos et totidem quadragenas.

¹ Videat lector annon forsán legendum sit *forte pro more* (R. T.).

xxix. Eisdem confratribus et consororibus, qui ignorantes praecepta Dei et ea quae ad salutem sunt docuerint, tres annos et totidem quadragenas.

xxx. Eisdem confratribus et consororibus, qui quinquies orationem dominicam ac toties salutationem angelicam pro animabus confratrum defunctorum recitaverint, tres annos et totidem quadragenas.

xxxi. Eisdem confratribus et consororibus, qui pauperes virgines de proprio in matrimonio collocaverint, et non de aliquo legato pio ad id relicto vel relinquendo, tres annos et totidem quadragenas.

xxxii. Eisdem confratribus et consororibus Sanctitas Sua supradictas indulgentias et peccatorum remissiones, per modum suffragii pro animabus defunctorum applicare posse indulsit.

Die festo S. Antonii abbatis, xvii ianuarii, quo die a Sancta Sede fuit facta confirmatio dicti Ordinis; primá die Quadragesimae, idest feriá quartá Cinerum; die festo S. Petri Nolasco fundatoris dicti Ordinis; die festo S. Laurentii martyris, x augusti, quo fundatus fuit dictus Ordo, ex revelatione B. M. Virginis, anno mcccviii; die festo S. Catharinae virginis et martyris, xxv novembris, orationum, ieiuniorum, missarum, aliorumque honorum operum, quae in dicto Ordine fiunt, communicatione participes erunt soli confratres et consorores dictae confraternitatis; qui, vere poenitentes et confessi ac sacra communione refecti, genuflexi, functioni, quam vocant *Benedictionem et generalem absolutionem* (licet a culpa non fiat propria absolutio, ut Clemens VIII declaravit), in ecclesiis dicti Ordinis faciendae, non in aliis, praesentes reperiantur; et, quia¹ dictus Ordo populum cum scri-

¹ Forsan *quamvis* pro *quia* (R. T.).

pturis manuscriptis vel impressis invitare non solet confratres et consorores, eo debito tempore conveniant cum debita preparatione ut tanti boni participes fiant (Clemens VIII constit. cclxii et cclxxxvi).

Quae concessio confirmata fuit a sanctae memoriae Clemente X, prout constat per Breve sub datum Romae apud S. Mariam Maiorem die xxvii maii mdclxxxiii, pontificatus eiusdem anno iv, quod incipit: *Ex iniuncta nobis*, etc., tom. xviii¹.

Indulgentiae concessae a SS. D. N. Clemente Papa X omnibus christifidelibus, etc.

Clemens Papa X omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacra communione refectis, qui aliquam ex ecclesiis supradicti Ordinis a primis vesperis usque ad occasum solis infrascriptorum festorum devote visitaverint, et ibi pro sanctae fidei catholicae exaltatione, haeresum extirpatione, ac inter principes christianos concordia pias ad Deum preces effuderint, indulgentiam plenariam perpetuam in diebus festis sequentibus concessit, scilicet:

Die festo S. Petri Nolasco dicti Ordinis fundatoris die xxi ianuarii indulgentiam plenariam et omnium peccatorum remissionem;

Die festo S. Iosephi B. M. Virginis sponsi, xix martii, plenariam, etc.;

Die festo apparitionis S. Michaelis archangeli, viii maii, quo die reformatus fuit dictus Ordo anno mdcliii, plenariam, etc.;

Die festo B. M. de Mercede dominica proxiori kalendis octobris celebrari solito² in memoriam apparitionis B. M. Virginis Ss. Petro Nolasco et Raymundo de Pagnafort et regi Aragoniae Iacobo

¹ Citatio Main. irrita est (R. T.).

² Edit. Main. legit *solitae* (R. T.).

primo istius nominis, eis insinuando foundationem dicti Ordinis sub sua invocatione ad redemptionem captivorum christianorum, plenariam, etc.:

Die festo S. Raymundi Nonnati, dicti Ordinis professoris et S. R. E. cardinalis diaconi, xxxi augusti, plenariam, etc.: prout latius ex Breve sub datum Romae die xx decembris anno iv.

Hoc summarium indulgentiarum, procuratore Ordinis instante, fuit a sacra Congregatione recognitum et approbatum. Romae die xxii novembris mdclxxxviii.

A. cardinalis HOMODEUS.

Locus + Sigilli.

MICHAELANGELUS RICCIUS, *secretarius*.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praefatus Iosephus procurator generalis summarium huiusmodi, pro firmiori illius subsistentia, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsius Iosephi procuratoris generalis votis hac in re quantum cum Deo possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum cardinalium consilio, praeinsertum summarium indulgentiarum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate praefatae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et effica-

Confirmatio Pontificis.

Clausula.

ces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantia tollit.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fidem addit transumptis.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus litteris si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiii decembris MDCLXXVIII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 23 decembris 1678, pontif. anno III.

XLIX.

Erigitur precibus regis Hispaniarum custodia Navarrae et Cantabriae Ordinis fratrum Capuccinorum in novam provinciam.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacrosancti apostolatus officium, humilitati nostrae per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam nullo licet meritum nostrorum suffragio commissum, salubriter exequi adiuvante Domino iugiter satagentes, religiosorum nostro-

1 Edit. Main. legit fidem (R. T.).

rum virorum Altissimi obsequiis sub aeternae disciplinae instituto mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei aspirante divini favoris auxilio proferre assidue studium, statui et felici directioni consulere peculiari sollicitudine studemus, sicut pia orthodoxorum regum multiplicibus in hanc sanctam Sedem meritis fulgentium vota postulant, et nos, omnibus maturae considerationis trutinam perpensis, ad omnipotentis Dei gloriam, et religionis piorumque operum incrementum et felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

§ 1. Cum itaque, sicut nomine carissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum regis catholici nobis nuper exponi fecit dilectus filius nobilis vir Gaspar de Haro et Guzman, marchio de Carpio, eiusdem Caroli regis apud nos et Sedem Apostolicam orator, custodia Navarrae et Cantabriae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum octo conventibus, ex quibus duo litterarum studiis et unus novitiatui respective destinati sunt, ac ducentis et viginti duobus vel circiter fratribus constet, dictus vero Carolus rex eandem custodiam in novam dicti Ordinis provinciam ad instar aliarum ipsius Ordinis provinciarum in Hispaniarum regnis consistentium, quae cum pari vel minori conventuum numero antehac erectae fuerunt, a nobis erigendum desideret; ad hanc autem erectionem non solum capituli generalis dicti Ordinis novissime celebrati approbatio, sed etiam dilectorum filiorum modernorum superiorum eiusdem Ordinis consensus concurrant: nobis propterea dictus Gaspar marchio eiusdem Caroli regis nomine humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicam dignemur.

Causae huius erectionis.

Concessio erectionis novae provinciae.

§ 2. Nos igitur, piis ipsius Caroli regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, memoratam custodiam Navarrae et Cantabriae in novam Ordinis praedicti provinciam, quae ab uno ministro provinciali, ac definitoribus aliisque officialibus iuxta constitutiones eiusdem Ordinis auctoritate apostolica approbatas eligendis et assumendis, regi et gubernari debeat, itaut ipsa nova provincia, illiusque minister provincialis, definitores, ceterique officiales et fratres pro tempore existentes, omnibus et singulis privilegiis, iuribus, praeeminentis, praerogativis, honoribus, gratiis et indultis, quibus aliae dicti Ordinis provinciae in Hispaniarum regnis praedictis consistentes tam de iure, usu et consuetudine, quam aliis quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum, pari modo et absque ulla prorsus differentia uti, frui et gaudere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo erigimus et instituimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, ac ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam delatere legatos et Apostolicae Sedis praefatae nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiam et potestate fungentes et functuros, sublatam eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpre-

tandi facultate et auctoritate, iudicari et defini debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, custodiae et Ordinis praefatorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xianuarii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 ianuarii 1679, pontif. anno III.

L.

Conceduntur octo provinciis Germaniae Ordinis Capuccinorum vota omnia in capitulis generalibus, necnon facultas erigendi nova coenobia sine praevidua Sanctae Sedis licentia.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Ad pastorale fastigium, meritis licet imparibus, divina dispositione evecti, religiosorum virorum vota sua Deo sub laudabili austerioris vitae disciplinam cum populi christiani aedificatione reddere iugiter satagentium statui, decori et commodis libenter providemus, ac in

Exordium.

id ipsum tendentes sublimium principum preces propensâ paternae charitatis benignitate exaudimus, favoribusque et gratis prosequimur opportunis.

Species facti.

§ 1. Nuper siquidem pro parte carissimi in Christo filii nostri Leopoldi Romanorum regis in Imperatorem electi nobis expositum fuit, quod aliàs, in vim quarumdam felicitis recordationis Clementis IX et Clementis X Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum in simili formâ Brevis litterarum, quatuor provinciae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, unaquaeque scilicet illarum in duas, divisae, atque ita ex illis octo provinciae, quae Helvetiae, Austriae anterioris, Coloniensis, Rhenana, Tirolensis, Bavariae, Bohemiae et Austriae respective nuncupantur, constitutae fuerant; eâ tamen lege ut per eiusmodi divisionem suffragia in capitulis generalibus Ordinis praefati augeri non possent, sed cuiusque provinciae sic divisae ministri provinciales unâ cum custode alternatim eligendo in dicto capitulo intervenire deberent, itant tria tantum vota, nempe duorum ministrorum provincialium et unius custodis pro singulis provinciis ex unâ in duas divisionis huiusmodi constituerent; utque in praefatis provinciis divisae novi conventus erigi in posterum nullatenus possent sine expressâ Sedis Apostolicae licentiâ per litteras in formâ Brevis expediendas, quae huic prohibitioni derogaret; et subinde dictus Clemens X praedecessor per quasdam suas pariter in formâ Brevis die xv novembris MDCLXXV expeditas litteras benigne indulget, ut, pro capitulo generali dicti Ordinis tunc proxime celebrando tantum, in singulis praefatis Germaniae provinciis eligi possent duo custodes qui votum haberent in eodem capitulo generali; quid vero

in futurum servandum esset, mandavit ut in eodem capitulo generali tunc proxime celebrando huiusmodi negotium examinaretur; et aliàs, prout in praefatis eorumdem praedecessorum litteris, quarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ut provinciarum praedictarum incremento ac religiosae quieti et honorificentiae peramplius consulatur, dictus Leopoldus rex duas conditiones supradictas in divisionibus huiusmodi appositas tolli et abrogari plurimum desideret: nobis propterea eiusdem Leopoldi regis nomine humiliter supplicatum fuit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, piis ipsius Leopoldi regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, supradictis provinciis Helvetiae et Austriae anterioris, Coloniensi et Rhenanae, Tirolensi et Bavariae, ac Bohemiae et Austriae, et illarum singulis, ut omnia vota, sive suffragia, quae aliis Ordinis praefati provinciis competunt in capitulis generalibus eiusdem Ordinis de cetero celebrandis pariformiter habeant, et novos conventus, sublatâ prohibitione praedictâ, absque aliâ huius sanctae Sedis licentiâ, de Ordinariis locorum consensu, servatisque aliàs servandis, erigere, aliisque omnibus et singulis iuribus, privilegiis, praerogativis, praeeminentiis, honoribus, gratiis et indultis, quibus ceterae Ordinis huiusmodi provinciae tam de iure, usu et consuetudine, quam aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, potiri, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum, pari modo et absque ullâ pror-

Preces Leopoldi regis Romanorum.

Dictis provinciis conceditur ius suffragiorum in capitulis generalibus et facultas erigendi nova coenobia ex solo consensu Ordinariis.

sus differentiâ, uti, frui et gaudere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Clauulae.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri ed obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis praefatae nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 5. Non obstantibus litteris supradictis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, provinciarum et Ordinis huiusmodi, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 6. Volumus autem ut praesentium

transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die x ianuarii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 ianuarii 1679, pontif. an. III.

LI.

Confirmatur decretum S. Congregationis Rituum, cuius vigore in oppido de Nului, Ampuriensis dioecesis, fratres Minores Observantes praecedebant in processionibus Capuccinos.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum emanavit decretum tenoris qui sequitur, videlicet: « Factâ relatione per eminentissimum dominum cardinalem Sabellum ponentem causae Ampuriensis praecedentiae in sacra Rituum Congregatione de controversiâ super praecedentiâ in processionibus vertentis inter fratres Minores Observantes ex unâ et Capuccinos parte ex alterâ, habentes ambos conventum in oppido de Nului in Sardinia, Ampuriensis dioecesis, et eadem sacra Congregatio, auditis hinc inde partibus in voce et in scriptis pluries informantibus, et praecipue pro parte Minorum Observantium; declaravit praecedentiam deberi fratribus Minoribus Observantibus, ex quo Observantes sunt priores in ordine qualitatis et approbationis apo-

Decretum Congregationis Sacrorum Rituum.

1 Coniunct. et aptius deleteretur (n. r.).

stolicae, et Capuccini, licet priores in fundatione per quatuor annos in eodem loco, sunt tamen filiales ex eadem religione Observantium, et longe posteriores in approbatione apostolica, quo casu non intrat Bulla Gregoriana de anterioritate conventus in eodem loco. Et ita decrevit et servari mandavit. Die xxvi novembris MDCLXXVIII.

V. Cardinalis CARPINEUS.

Loco † Sigilli.

BERNARDINUS CASALIUS

S. Rit. Congregationis secret. r.

Decretum confirmatur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Iosephus de Copons, procurator generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communitur summopere desideret: nos, ipsum Iosephum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesertim, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus; salâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore

spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium remotio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xvi ianuarii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 16 ianuarii 1679, pontif. anno III.

LII.

Conceditur fratribus Capuccinis, ut provinciam comitatus Burgundiae unire queant Lugdunensi, et huius nonnulla coenobia coniungere cum custodiae Campaniae, hancque in novam provinciam erigere.

Dilectis filiis, ministro generali et Ludovico de Jully definitori generali Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum,

Innocentius Papa XI.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum, sicut pro parte carissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum regis christianissimi nobis nuper expositum fuit, ipse Ludovicus rex provinciam comitatus Burgundiae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum provinciae Lugdunensi eiusdem Ordinis uniri, et, quia haec provincia per unionem huiusmodi adeo ampla evaderet ut difficile foret eam ab uno ministro provinciali visita

Preces regis christianissimi.

1 Aptius lege dilecti filii (n. r.).

ri, aliquos conventus ab illâ dismembrari, eosque cum custodiae Campaniae dicti Ordinis coniungi, ac novam exinde eiusdem Ordinis provinciam formari plurimum desideret:

Permittitur ministro et definitori generali potestas coniungendi provincias praedictas duas, et constituendi novam aliam Campaniae quorundam coenobiorum additione.

§ 2. Nos, piis ipsius Ludovici regis votis in praemissis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, ac felici prosperoque dictarum provinciarum et custodiae statui, regimini et gubernio optime consultum esse cupientes, supplicationibus eiusdem Ludovici regis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de vestra fide, prudentiâ, charitate, integritate, vigilantia et religionis zelo plurimum habentes in Domino fiduciam, vobis tam coniunctim, quam unicuique vestrum separatim et in solidum, supradictam comitatus Burgundiae provinciam memoratae provinciae Lugdunensi auctoritate nostrâ apostolicâ perpetuo uniendi, annectendi et incorporandi; ab ipsâ autem provinciâ Lugdunensi, ne propter eius amplitudinem nimis difficilis reddatur uni tantum ministro provinciali illius visitatio, eos conventus quos secundum datam vobis a Domino prudentiam separandos esse iudicaveritis, seu alter vestrum iudicaverit, dictâ auctoritate itidem perpetuo separandi et dismembrandi; ipsosque conventus, sic separatos et dismembratos, cum praefatâ custodiae Campaniae coniungendi, ac novam exinde dicti Ordinis provinciam formandi, ac cum omnibus et singulis iuribus, praerogativis, praesentibus, facultatibus, privilegiis, gratiis et indultis solitis et consuetis auctoritate praefatâ etiam perpetuo erigendi et instituendi; aliaque omnia et singula quae circa dispositionem provinciarum huiusmodi necessaria et opportuna fore censueritis, seu alter vestrum censuerit, faciendi, mandandi, de-

1 Male ed. Main. legit verâ pro vestrâ (n. r.).

cernendi et exequendi, ac executioni mandari curandi, plenam et amplam ac quamcumque necessariam et opportunam facultatem, eadem auctoritate, tenore praesentium, tribuimus et imper-

Clausulae.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et provinciarum ac custodiae et conventuum praefatorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die x februarii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 februarii 1679, pontif. an. III.

LIII.

Permittitur, ut in posterum nullus canonicus regularis Congregationis sancti Ioannis Evangelistae in regno Portugalliae votum habeat in capitulis generalibus ante expletum decennium ab emissâ professione.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Alexander ab Ascensione, procurator generalis Congregationis canonicorum regularium sancti Ioannis evangelistae in

Species facti.

regno Portugalliae, quod, cum in dicta Congregatione, vigore antiqui usus aut peculiaris decreti capituli generalis, non autem vigore constitutionum apostolicarum aut constitutionum ipsius Congregationis, votum in generalibus capitulis haberet quicumque sacerdos habitum gestavisset per sex annos; id vero cederet in damnum Congregationis, dum isti inexperti et saepe passionibus ducti non respiciebant ad bonum Congregationis: capitulum generale eiusdem Congregationis, anno MDCLXXVII celebratum, decrevit, quod ingressuri in posterum dictam Congregationem non haberent votum nisi postquam in ipsa Congregatione permansissent per annos viginti-quinque.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Alexander procurator generalis, ut decretum huiusmodi inviolabiliter servetur, licet in tribus capitulis generalibus confirmatum non fuerit, plurimum cupiat illud apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi: nos, ipsius Alexandri procuratoris generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum consilio, et attentâ relatione venerabilis fratris Marcelli archiepiscopi Chalcedonensis, in Portugalliae et Algarbiorum regnis nostri et Apostolicae Sedis nun-

tii, eisdem cardinalibus super praemissis factâ, ut in posterum ad dictam Congregationem admittendi votum non habeant nisi expleto decennio post emissam professionem, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis memoratorum cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae Congregationis sancti Ioannis Evangelistae, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die I martii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 1 martii 1679, pontif. anno III.

1 Deest vox contrariis (R. T.).

Pontifex confirmat et limitat ad decem annos.

Clausulae.

Obstantia tollit.

LIV.

Declarantur scandalosae et in praxi perniciosae plurimae propositiones in generali congregatione sanctae Romanae et universalis Inquisitionis habitâ in palatio apostolico Vaticano coram sanctissimo domino nostro domino Innocentio divinâ providentiâ Papa XI ac eminentissimis et reverendissimis dominis S. R. E. cardinalibus in totâ republicâ christianâ contra haereticam pravitatem generalibus inquisitoribus a S. Sede Apostolicâ specialiter deputatis.

Post Alexandrum VII quamplures alias propositiones examini subiectae sunt.

Sanctissimus dominus noster Innocentius PP. XI praedictus, ovium sibi a Deo creditarum saluti sedulo incumbens, et salubre opus in segregandis noxiis doctrinarum pascuis ab innoxiiis a felicis recordationis Alexandro VII praedecessore suo inchoatum prosequi volens, plurimas propositiones partim ex diversis vel libris vel thesibus seu scriptis excerptas, et partim noviter adinventas, theologorum plurium examini, et deinde eminentissimis et reverendissimis dominis cardinalibus contra haereticam pravitatem generalibus inquisitoribus subiecit. Quibus propositionibus sedulo et accurate saepius discussis, eorumdem eminentissimorum cardinalium et theologorum votis per Sanctitatem Suam auditis, idem SS. D. N., re postea mature consideratâ, statuit et declaravit pronunc sequentes propositiones et unamquamque ipsarum, sicut iacent, ut minimum tamquam scandalosae et in praxi perniciosas esse damnandas et prohibendas, sicut eas damnat et prohibet, non intendens tamen Sanctitas Sua per hoc decretum alias propositiones in ipso non expressas, et Sanctitati Suae quomodolibet et ex quacumque parte exhibitas vel exhibendas, ullatenus approbare:

E quibus damnat sequentes:

i. Non est illicitum in sacramentis conferendis sequi opinionem probabilem de valore sacramenti, relictâ tutiore, nisi id vetet lex, conventio aut periculum gravis damni incurrendi. Hinc sententiâ probabili tantum utendum non est in collatione baptismi, ordinis sacerdotalis aut episcopalis.

ii. Probabiliter existimo iudicem posse iudicare iuxta opinionem etiam minus probabilem.

iii. Generatim dum probabilitate, sive intrinsecâ sive extrinsecâ, quantumvis tenui, modo a probabilitatis finibus non exeatur, confisi aliquid agimus, semper prudenter agimus.

iv. Ab infidelitate excusabitur infidelis non credens ductus opinione minus probabili.

v. An peccet mortaliter qui actum dilectionis Dei semel tantum in vitâ eliceret, condemnare non audemus.

vi. Probabile est ne singulis quidem rigorose quinquenniis per se obligare praeceptum charitatis erga Deum.

vii. Tunc solum obligat quando tenemur iustificari et non habemus aliam viam qua iustificari possumus.

viii. Comedere et bibere usque ad satietatem, ob solam voluptatem, non est peccatum, modo non obsit valetudini, quia licite potest appetitus naturalis suis actibus frui.

ix. Opus coniugii ob solam voluptatem exercitum omni penitus caret culpa ac defectu veniali.

x. Non tenemur proximum diligere actu interno formali.

xi. Praecepto proximum diligendi satisfacere possumus per solos actus externos.

xii. Vix in saecularibus invenies etiam in regibus superfluum statui; et ita vix aliquis tenetur ad eleemosynam, quando tenetur tantum ex superfluo statui.

Circa probabilitatem.

Dilectionem Dei.

Temperantiam.

Charitatem proximi.

xiii. Si cum debita moderatione facias, potes absque peccato mortali de vita alicuius tristari, et de illius morte naturali gaudere, illam inefficaci affectu petere et desiderare, non quidem ex displicentia personae, sed ob aliquod temporale emolumentum.

xiv. Licitum est absoluto desiderio cupere mortem patris, sed ut bonum cupientis, quia nimirum ei obventura est pinguis haereditas.

xv. Licitum est filio gaudere de paricidio parentis, a se in ebrietate perpetrato, propter ingentes divitias inde ex haereditate consecutas.

Fidem.

xvi. Fides non censetur cadere sub praeceptum speciale et secundum se.

xvii. Satis est actum fidei semel in vita elicere.

xviii. Si a potestate publica quis interrogetur, fidem ingenue confiteri ut Deo et Fidei gloriosum consulo, tacere ut peccaminosum per se non damno.

xix. Voluntas non potest efficere ut assensus fidei in se ipso sit magis firmus quam mereatur pondus rationum ad assensum impellentium.

xx. Hinc potest quis prudenter repudiare assensum, quem habebat supernaturalem.

xxi. Assensus fidei supernaturalis et utilis ad salutem stat cum notitia solum probabili revelationis; immo cum formidine, qua quis formidet, ne non sit locutus Deus.

xxii. Non nisi fides unius Dei necessaria videtur necessitate medii, non autem explicita Remuneratoris.

xxiii. Fides late dicta, ex testimonio creaturarum similive motivo, ad iustificationem sufficit.

Iuramentum et mendacium.

xxiv. Vocare Deum in testem mendacii levis non est tanta irrivrentia, propter quam velit aut possit damnare hominem.

xv. Cum causa licitum est iurare sine animo iurandi, sive res sit levis sive gravis.

xxvi. Si quis, vel solus, vel coram aliis, sive interrogatus, sive propria sponte, sive recreationis causa, sive quocumque alio fine, iuret se non fecisse aliquid quod revera fecit, intelligendo intra re aliquid aliud quod non fecit, vel aliam viam ab ea in qua fecit, vel quodvis additum verum, revera non mentitur nec est periurus.

xxvii. Causa iusta utendi his amphibologiis est, quoties id necessarium aut utile est ad salutem corporis, honorem, res familiares tuendas, vel ad quemlibet alium virtutis actum, itaut veritatis occultatio censeatur tunc expediens et studiosa.

xxviii. Qui mediante commendatione vel munere ad magistratum vel officium publicum promotus est, poterit cum restrictione mentali praestare iuramentum quod de mandato regis a similibus solet exigi, non habito respectu ad intentionem exigentis, quia non tenetur fateri crimen occultum.

xxix. Urgens metus gravis est causa iusta sacramentorum administrationem simulandi.

xxx. Fas est viro honorato occidere invasorem qui nititur calumniam inferre, si aliter haec ignominia vitari nequit; idem quoque dicendum si quis impingat alapam vel fuste percutiat, et post impactam alapam vel ictum fustis fugiat.

Homicidium.

xxxi. Regulariter occidere possum ferrem pro conservatione unius aurei.

xxxii. Non solum licitum est defendere defensione occisiva quae actu posidemus, sed etiam ad quae ius inchoatum habemus, et quae nos possessuros speramus.

xxxiii. Licitum est, tam haeredi, quam legatario, contra iniuste impediendum

ne vel haereditas adeatur vel legata solvantur, se taliter defendere, sicut et ius habenti in cathedram vel praebendam contra eorum possessionem iniuste impediendum.

Abortum.

xxxiv. Licet procurare abortum ante animationem foetus, ne puella deprehensa gravis occidatur aut infametur.

xxxv. Videtur probabile omnem foetum, quamdiu in utero est, carere animam rationali, et tunc primum incipere eandem habere, cum paritur; ac consequenter dicendum erit in nullo abortu homicidium committi.

Furtum.

xxxvi. Permissum est furari, non solum in extrema necessitate, sed etiam in gravi.

xxxvii. Famuli et famulae domesticae possunt occulte heris suis surripere ad compensandam operam suam, quam maiorem iudicant salario quod recipiant.

xxxviii. Non tenetur quis sub poena peccati mortalis restituere quod ablatum est per pauca furtiva, quantumcumque sit magna summa totalis.

xxxix. Qui alium movet aut inducit ad inferendum grave damnum tertio, non tenetur ad restitutionem istius damni illati.

Contractum.

xl. Contractus mohatra licitus est, etiam respectu eiusdem personae, et cum contractu retrovenditionis praeviae inito cum intentione lucri.

xli. Cum numerata pecunia pretiosior sit numeranda, et nullus sit qui non maioris faciat pecuniam praesentem quam futuram, potest creditor aliquid ultra sortem a mutuatorio exigere, et eo titulo ab usura excusari.

xlii. Usura non est dum ultra sortem aliquid exigitur tamquam ex benevolentia et gratitudine debitum, sed solum si exigatur tamquam ex iustitia debitum.

1 Videtur legendum praeviae (R. T.).

xl. Quid ni non nisi veniale sit detrahentis auctoritatem magnam sibi notiam falso crimine elidere?

Detractionem.

xliv. Probabile est non peccare mortaliter, qui imponit falsum crimen alicui, ut suam iustitiam et honorem defendat; et si hoc non sit probabile, vix ulla erit opinio probabilis in theologia.

xlv. Dare temporale pro spirituali non est simonia, quando temporale non datur tamquam pretium, sed dumtaxat tamquam motivum conferendi vel efficiendi spirituale, vel etiam quando temporale sit solum gratuita compensatio pro spirituali, aut e contra.

Simoniam.

xlvi. Et id quoque locum habet, etiamsi temporale sit principale motivum dandi spirituale, immo etiamsi sit finis ipsius rei spiritualis, sic ut illud pluris aestimetur quam res spiritualis.

xlvii. Cum dixit Concilium Tridentinum eos alienis peccatis communicantes mortaliter peccare, qui nisi quos digniores et Ecclesiae magis utiles ipsi iudicaverint ad ecclesias promovent, Concilium vel 1° videtur per hos digniores non aliud significare velle nisi dignitatem eligendorum, sumpto comparativo pro positivo; vel 2° locutione minus propria ponit digniores, ut excludat indignos, non vero dignos; vel tandem loquitur 3° quando fit concursus.

Electiones.

xlviii. Tam clarum videtur fornicationem secundum se nullam involvere malitiam, et solum esse malam quia interdicta, ut contrarium omnino rationi dissonum videatur.

Appetitum.

xliv. Mollities iure naturae prohibita non est; unde, si Deus eam non interdixisset, saepe esset bona, et aliquando obligatoria sub mortali.

L. Copula cum coniugata, consentiente marito, non est adulterium; adeoque sufficit in confessione dicere se esse fornicatum.

LII. Famulus, qui submissis humeris scienter adiuvat herum suum ascendere per fenestras ad stuprandam virginem, et multoties eidem subservit deferendo scalam, aperiendo ianuam, aut quid simile cooperando, non peccat mortaliter, si id faciat metu notabilis detrimenti, puta ne a domino male tractetur, ne torvis oculis aspiciatur, ne domo expellatur.

Quaedam praecepta. LIII. Praeceptum servandi festa non obligat sub mortali, seposito scandalo, si absit contemptus.

LIII. Satisfacit praecepto Ecclesiae de audiendo sacro, qui duas eius partes, immo quatuor, simul a diversis celebrantibus audit.

LIV. Qui non potest recitare matutinum et laudes, potest autem reliquas horas ad nihil tenetur, quia maior pars trahit ad se minorem.

LV. Praecepto communionis annuae satisfit per sacrilegam Domini manducationem.

Sacramenta. LVI. Frequens confessio et communio, etiam in his qui gentiliter vivunt, est nota praedestinationis.

LVII. Probabile est sufficere attritionem naturalem, modo honestam.

LVIII. Non tenemur confessario interroganti fateri peccati alicuius consuetudinem.

LIX. Licet sacramentaliter absolvere dimidiate tantum confessos ratione magni concursus poenitentium, qualis, verbi gratia, potest contingere in die magnae alicuius festivitatis aut indulgentiae.

LX. Poenitenti, habenti consuetudinem peccandi contra legem Dei, naturae aut Ecclesiae, nec est neganda nec differenda absolutio, dummodo ore proferat se dolere et proponere emendationem.

LXI. Potest aliquando absolvi, qui in proximam occasionem peccandi versatur,

quam potest et non vult omittere, quin immo directe et ex proposito quaerit aut ei se ingerit.

LXII. Proxima occasio peccandi non est fugienda, quando causa aliqua utilis aut honesta non fugiendi occurrit.

LXIII. Licitum est quaerere directe occasionem proximam peccandi pro bono spirituali vel temporali nostro vel proximi.

LXIV. Absolutionis capax est homo, quantumvis labore ignorantia mysteriorum fidei, et etiamsi per negligentiam, etiam culpabilem, nesciat mysterium SS. Trinitatis et Incarnationis domini nostri Iesu Christi.

LXV. Sufficit illa mysteria semel credidisse.

Quicumque autem, cuiusvis conditionis, status et dignitatis, illas vel illarum aliquam, coniunctim vel divisim, defende-

rit vel ediderit, vel de eis disputative, publice aut privatim tractaverit vel praedicaverit, nisi forsitan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem latae sententiae, a qua non possit (praeterquam in articulo mortis) ab alio, quicumque etiam dignitate fulgente, nisi pro tempore existente Romano Pontifice absolvi. Insuper districte in virtute sanctae obedientiae et sub interminatione divini iudicii prohibet omnibus christifidelibus cuiuscumque conditionis, dignitatis et status, etiam speciali et specialissima nota dignis, ne praedictas opiniones aut aliquam ipsarum ad praxim deducant. Tandem, ut ab iniuriis contentionibus doctores seu scholastici aut alii quicumque in posterum se abstineant, et ut paci et charitati consulatur, idem sanctissimus in virtute sanctae obedientiae eis praecipit, ut tam in libris imprimendis ac manuscriptis, quam in thesibus, disputationibus ac praedicationibus caveant ab omni censuram et

Prohibetur ne quis relatas propositiones ulcunque defendat.

notam, necnon a quibuscumque conviciis contra eas propositiones, quae adhuc inter catholicos hinc inde controvertuntur, donec a S. Sede recognita, super iisdem propositionibus iudicium proferatur.

FRANCISCUS RICCARDUS Romanae et universalis Inquisitionis notarius.

Loco + sigilli.

Fides publicationis.

Anno a Nativitate Domini Nostri Iesu Christi MDCLXXIX, indictione II, die vero IV mensis martii, pontificatus autem sanctissimi in Christo patris et D. N. domini Innocentii divina providentia Papae XI anno III, supradictum decretum affixum et publicatum fuit ad valvas basilicae Principis Apostolorum, Cancellariae Apostolicae, et in acie Campi Florae, ac in aliis locis solitis et consuetis Urbis, per me Franciscum Perinum eiusdem sanctissimi D. N. Papae et sanctissimae Inquisitionis cursorem.

Dat. die 4 martii 1679, pontif. anno III.

LV.

Confirmantur decreta omnia a magistro generali fratrum eremitarum Ordinis sancti Augustini pro pace servanda in provincia Quitensi edita¹.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

In supremo militantis Ecclesiae solio per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, ea, quae a religiosorum Ordinum superioribus pro salubri eorum, qui Altissimi obsequiis sub suavi religionis iugo mancipati sunt, directione ac felici gubernio, paceque religiosa ac fraternam animorum concor-

¹ De alternativam officiorum in hac provincia, vide huius Pontificis Constit. xxx, quae incipit *Pro parte carissimi*, supra, pag. 73.

dia inter eos stabilienda et solidanda, provide prudenterque constituta sunt, ut firma semper atque inviolata persistent, apostolici nostri muniminis praesidio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Montavo frater expresse professus ac procurator provinciae Quitensis in Indiis Occidentalibus Ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini in sacra theologia magister, quod (cum venerabilis frater Nicolaus Oliva episcopus Cortonensis alias, dum in minoribus constitutus generalatus dicti Ordinis munere fungebatur, litibus et dissidiis, quibus provincia praedicta vexabatur, finem imponere, illisque ansam in futurum praecidere cupiens, causis et instrumentis, quae eadem provincia ad ipsum remiserat, sedulo examinatis, necnon dicto Franciseo provinciae procuratore ac dilectis pariter filiis Augustino de Montes Doca et Iosepho de la Concha eiusdem Ordinis professoribus, in sacra theologia etiam magistris, in iudicium contradictorium non semel vocatis, saepiusque etiam privatim auditis, de prudenti consilio assistentium Ordinis praedicti, pro antedictae provinciae Quitensis reformatione et bono regimine nonnulla decreta, statuta, ordinationes et declarationes die xx octobris MDCLXXVII condidisset, illaque sub interminatione divini iudicii et sub quibusdam poenis per transgressores incurrendis inviolabiliter observari praecipisset) dilectus etiam filius Dominicus Valvasorius vicarius generalis dicti Ordinis, ut lites et contentiones, quae non infrequenter, tum in celebratione capitulorum provincialium, tum aliis in occasionibus religiosorum dictae provinciae pacem turbare poterant, longius eliminarentur, die xxx iulii MDCLXXVIII, de consilio suae Con-

Causae decretorum.

gregationis, alias nonnullas super praemissis provisiones fecit, ac decreta, statuta, ordinationes, declarationes et provisiones huiusmodi in unum corpus redigi, et in capitula seu articulos distinguere mandavit, tenoris qui sequitur, videlicet:

De praesidente capituli provincialis.

« Et I, cum experientia didicerimus ex capitulorum provincialium celebratione lites ac discordias praecipue oriri, volumus quod pater praesidens capituli provincialis, durante officio sibi commisso, apostolicas et religionis constitutiones tum in spiritualibus tum in temporalibus diligenter ab omnibus et singulis observari faciat; omnia conventicula (et praesertim de nocte, tempore silentii) penitus removeat; transgredientes, inobedientes, iuxta earumdem constitutionum praescriptum, corrigendo; non tamen possit aliquem ex electoribus per modum carceris vel custodiae in cellis claudere, nisi facta prius processu ob formalem inobedientiam, vel alium gravem excessum qui similem poenam mereatur; salva tamen semper electorum libertate, etiam circa tractatus licitos de electione faciendâ, necnon de meritis eligendorum.

De electione iudicum causarum.

II. Decernimus quod pater praesidens, antequam iudices causarum eligantur, neque per se solus, neque cum aliis, sub quibuslibet motivo vel praetextu etiam qualificandi aut legitimandi patres qui in imminente iudicum causarum electione activam vel passivam vocem habere debent, ex iis aliquem unâ vel alterâ voce privare, vel a praedictâ electione excludere aut privatum vel exclusum declarare possit: inhaerentesque praeterea constitutioni apostolicae Pauli V de die xiv iulii mdcxiv incipientem *Nuper a nobis*, et decreto sacrae Visitationis Apostolicae de die i aprilis mdcxi sub Clemente VIII, etiam decernimus et manda-

mus ut praedictorum iudicum causarum electio canonice ac per schedulas secretas, nullâque factâ per patrem praesidentem propositione, imposterum fiat; et quod in huiusmodi electione pater provincialis, seu rector provinciae, primus et secundus definitorum, interventu patris praesidentis capituli, munere scrutatorum fungantur: item quod praedicti iudices causarum de cetero nullo modo eligantur nisi ex iis patribus qui sunt de corpore capituli, quos omnes et singulos habiles et idoneos ad eiusmodi officium indifferenter haberi volumus et declaramus; in eorum vero electione suffragium ferant omnes et singuli qui, vigore constitutionum, statutorum, declarationum vel privilegii, seu aliâ, vocem activam ad provincialis electionem proxime futuram pro illo tum habuerint, seu in qua possessione eligendi fuerint: irritum et inane ipso facto et absque aliâ declaratione decernentes si secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit.

De electione definitorum.

III. Statuimus praeterea, ac iuxta praedicta decreta Pauli V et sacrae Visitationis Apostolicae volumus et ordinamus, ut electio quatuor definitorum actualium, non solum per schedulas secretas, sed etiam canonice in posterum fiat, ac insuper ut tres definitores additi, seu in supplementum, ab omnibus electoribus, eâdem unicâ suffragatione, ac eisdemet schedulis secretis, quibus praedicti quatuor definitores actuales eliguntur, de cetero eligantur. Si autem evenierit, quod tam praedicta electio quatuor definitorum actualium quam iudicum causarum, patris provincialis, visitatorum provinciae vel aliorum quorumcumque officialium, qui canonice ac per schedulas secretas sunt eligendi, primâ vice non deprehendatur legitime facta et subsequuta, tum declaramus et praecipimus

ut inviolabiliter observetur praedicta constitutio Pauli V, *Nuper a nobis*, ita ut solum per scrutinium secretum schedularum, toties iterandum, intra tempus concessum electoribus ad eligendum, quoties opus fuerit, huiusmodi electio vel electiones de cetero fiant: irritum ac inane ipso facto et absque aliâ declaratione decernentes si secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit.

De auctoritate praesidentis et iudicum causarum.

IV. Ut lites et discordiae, quae circa auctoritatem et iurisdictionem patris praesidentis et iudicum causarum frequenter oriri solent, penitus removeantur, declaramus praedictos patres nullam habere auctoritatem seu iurisdictionem voce activâ vel passivâ aliquem privandi, aut ab electione excludendi, neque novos processus ad hos effectus vel ad aliquem eorum conficiendum, nisi solum propter casus notorios intra duos menses ante electionem patris provincialis emergentes, et quatenus reo nulla defensio etiam probabilis de iure competat, ac huiusmodi poena vel poenae ipso facto incurrantur vel incursum fuerint. Priores autem suspensos, et alios quoscumque reos, qui a patre provinciali et definitoribus ante praedictos duos menses iudicari definitive non poterunt, servatis servandis, privare poterunt, dummodo tamen casus privationis sint in constitutionibus expressi, et causa vel causae contra eos iudicialiter et legitime, ad praescriptum decreti sub numero xxiv infraposti, per patrem provincialem, vel per aliam legitimam auctoritatem habentem, actitatae et conclusae ad sententiam sint: aliâs, si adversus aliquem ex patribus vocem activam vel passivam habentibus quaecumque aliae causae, informationes, denunciationes, accusationes vel protestationes deduci conti-

1 Potius quascumque alias causas (R. T.).

gerit (cum, tempore electionis, dolosae ac malitiosae praesumantur, et infra brevissimum horarum terminum novi processus prout de iure, et praecipue circa huiusmodi causas, utpote alioem requirentes indaginem, iudicialiter substantiari, assertique rei sine eorum a etiam electionis praesudicio privari, vel ab electione excludi, aut privati vel exclusi declarari non possint), eas omnes et singulas, ad praescriptum nostrarum constitutionum, part. III, cap. VII, num II, § 2, *definitorio* scilicet noviter eligendo referant; et nihilominus ad electionem et electiones sub protestatione admittatur: irritum ac inane ipso facto et absque aliâ declaratione decernentes quidquid secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit. Unde verba illa praedictarum constitutionum, ibidem: *Ac de habentibus vocem tam activam quam passivam omnem controversiam dirimant*: et illa § 4 eiusdem capituli: *Si quis noverit causam, propter quam vocem quis activam vel passivam habere non debeat in praesenti capitulo, eam referat iudicibus causarum*; conformiter ad hanc declarationem intelligenda esse declaramus, consequenterque omnes et singulas electiones, quae sub huiusmodi declaratione ac ordinatione in posterum celebratae fuerint, iuxta verba eiusdem textus, sine vitio et nullitate quoad hanc partem pertransire etiam declaramus.

De actis electionis provincialis.

V. Ne canonica patris provincialis electio ob incertitudinem facti possit aliquando in dubium revocari, volumus et praecipimus patribus definitorii ut numerum vocalium, qui ad electionem active concurrerunt, et quot favorabilia suffragia quisque passive ad eam concurrere pro se habuerit, clare et fideliter exprimant in actis capituli, quae ad nos et successores nostros pro confirmatione obtinendâ mittuntur; in quibus etiam

diligenter et expresse adnotari mandamus causas et motiva relectionum priorum, si aliquando eorum aliquem in casibus per constitutiones permissis, p. III cap. II, § 9, in priorem eiusdem conventus reelegi contigerit; secus relectionem ex nunc prout ex tunc irritamus et annullamus, irritatamque et annullatam esse volumus et declaramus.

De tempore definiendi causas in defensorio capituli provincialis.

VI. Ut communia et particularia provinciae causae et negotia maturā quā par est expediantur consideratione, et definitorii patres, ad praescriptum nostrarum constitutionum, p. III cap. VII, n. XV, § 3, *Nihil indefinitum relinquunt, ut, omnibus rite ordinatis, provincia tota usque ad sequens capitulum provinciale quiescere valeat in sanctā pace*, quindecim eisdem dies pro termino praefixo assignamus, quibus causae et negotia ad eos delata examinare, determinare et expedire possint et debeant, non tamen ultra praedictos quindecim dies definitorium capituli provincialis extendi volumus, non obstante quocumque decreto vel consuetudine in contrarium, sed, eo elapso tempore, idem conclusum et absolutum, ac patris praesidentis iurisdictionem ipso facto extinctam esse decernimus et declaramus. Quod si pater praesidens ultra praescriptum quindecim dierum terminum definitorium protrahere praesumpserit, poenam privationis utriusque vocis per decennium ipso facto incurrat; nullumque ac irritum sit quidquid gestum vel attentatum fuerit. Porro si aliqua causa sese offerat, quae, ob gravia motiva, tam cito nequeat expediri, definitorio privato deferatur, cui definitorio, praesentium statutorum atque declarationum vigore, oranis facultas desuper necessaria et opportuna perpetuo datur et data declaratur, quatenus

† Particulam ut nos addimus (R. T.).

eam prout de iure examinet et determinet, examinareque et determinare teneatur.

VII. Statuimus item ac decernimus quod pater provincialis causas graves, vel gravia negotia communia vel particularia, quae extra tempus capituli vel congregationis provincialis fuerint determinanda vel expedienda, nisi cum quatuor definitoribus actualibus dumtaxat ac sub formā capituli privati vel congregationis provincialis fuerint determinanda vel expedienda, nullatenus determinare vel expedire possit; nec aliquo vel aliquibus ex praedictis quatuor definitoribus actualibus exclusis vel non admissis capitulum privatum per se vel per alium celebrare valeat; sed ad illius celebrationem omnes et singulos praedictos quatuor definitores, sub poenā nullitatis agendorum ipso facto et absque aliā declaratione, convocare et admittere teneatur. Quod ut facilius exequi possit, non obstante supplicatione per provinciam nobis exhibitā, confirmamus et innovamus ac omnino observari iubemus reverendissimi Valvasorii praedecessoris nostri decretum, quo statuitur ut in conventu Quitensi omnes definitores de familiā degant; quo praedicto conventu decernimus ut nullum ex praedictis quatuor definitoribus pater provincialis, etiam ad breve tempus, sub poenā privationis vocis activae et passivae per quinquennium ipso facto incurrendā, ullo modo remove vel exiliare possit. Si tamen quis eorum convalescentiae aut honestae recreationis causā ad aliquem viciniorem locum ire postulaverit, eidem ad necessarium vel ad breve tempus respective huiusmodi licentiam concedere poterit. Et ut praedicti patres definitores suam auctoritatem et potestatem etiam in iudicando liberius exercere possint et valeant,

De formā expediendi negotia vel causas per patrem provinciale.

prohibemus patri praesidenti capituli, patri provinciali, et aliis patribus cuiuscumque definitorii etiam capituli provincialis, necnon quibuscumque aliis superioribus etiam localibus, sub praedictā poenā privationis vocis activae et passivae, ne ad aliquod officium vel ministerium etiam non electivum, tum cum curā animarum etiam Indorum, tum sine illā, tum cum iurisdictione etiam delegatā, tum sine illā, etiam sub titulo vicarii, visitatoris vel administratoris, seu sub alio quocumque titulo vel nomine, aliquem vel aliquos ex praedictis quatuor definitoribus respective promoveant vel provideant, nec ipsi definitores, vel aliquis eorum, sub eadem poenā privationis, promotionem vel provisionem aliquam ullo modo acceptent vel exercent: irritum insuper ac inane ipso facto et absque aliā declaratione decernentes quidquid in contrarium quovis modo fieri vel attentari contigerit.

De modo ferendae sententiae de provinciali, definitorius, visitatoribus, aliisque nonnullis.

VIII. Provinciale processari, officio privari, aut ab eodem suspendi, vel aliā puniri poenā etiam per sententiam declaratoriam non posse declaramus, nisi in definitorio capituli provincialis vel congregationis intermediae; de iis enim dumtaxat, non vero de definitorio capituli privati, intelligendum esse declaramus definitorium provinciae, a quo nostrae sacrae constitutiones, p. III, cap. XI, § 9, provinciale puniendum decernunt. Hinc revocandum censemus, prout cum effectu revocamus decretum reverendissimi Valvasorii praedecessoris nostri, quo pro punitione patris provincialis definitorium capituli privati octo patrum stabilivit. Insuper privationis, suspensionis, vel aliam respective poenam, ut supra, provincialis non subeat, nisi, iuris ordine servato, ob excessus vel casus pro ipsius privatione vel suspensione in constitutionibus expressos: propter quos

metipsos dumtaxat excessus vel casus respective, ac in definitorio capituli provincialis vel congregationis intermediae tantum (ut de patre provinciali dictum est), patres definitores, exprovinciale immediatum, expraesidentem immediatum, et visitatores provinciae processari, voceque, officiis aut gradibus, iuris tamen ordine servato, suspendi vel privari, aut suspensos vel privatos declarari posse, etiam declaramus: irritum et inane ipso facto et absque aliā declaratione decernentes quidquid propter alios excessus vel casus, aut alio tempore, seu iuris ordine non servato, contra patrem provinciale ceterosque et singulos nominatos patres fieri vel attentari contigerit: verba namque constitutionum, part. III, cap. XII, § 20, ibi: *Prior provincialis poterit eos* (scilicet visitatores) *corrigere et punire*, de correctione et punitione regulari ad poenitentiam extrajudicialiterque imponendis, et non aliter, neque alio modo, intelligenda esse declaramus. Verum, cum praedictis patribus in definitorio novi ac immediati capituli provincialis, utpote suorum officiorum tempore iam completo, praedictae poenae privationis, suspensionis vel depositionis ab officiis nullatenus imponi possint, praedictum definitorium capituli provincialis recensitas poenas, iuxta excessus tamen qualitatem, commutare debet in privationem privilegiorum, vocis, vel in alias respective poenas indispensabiliter subeundas.

IX. Si quis definitorum ex hac vitā migraverit, vel inevitabili aliquo praepedito impedimento munus suum exercere non potuerit, aut illi iustis ex causis renunciaverit, tunc sine morā primus definitor ex tribus additis, ille scilicet qui ceteris plura suffragia in eorum electione habuit, etiamsi omnes tres

De casu quo deficiat aliquis definitorum.

maiores partem omnium suffragiorum habuerint, et, in parte seu aequalitate suffragiorum, antiquior gradu, et, si graduati non fuerint, professione antiquior, conformiter ad nostras sacras constitutiones, part. III, cap. VII, num. v, § 1, et eadem part. III, cap. VIII, § 3, eius loco subrogetur, illoque deficiente, secundus, et postea tertius eodem ordine servato; quod etiam in similibus et in aliis quibuscumque casibus subrogandi seu supplendi emergentibus omnino observetur ac fiat. Quod si nullus eorum inveniatur, recursus habeatur ad antiquiorem ex quatuor definitores quadriennii immediati praeteriti, illoque deficiente, ad illi immediatum, etc., et omnibus praedictis quatuor deficientibus, ad unum ex definitores additis eiusdem quadriennii, supradicto ordine omnino servato; sicque retrocedatur ad alia capitula praeterita, donec integretur numerus quatuor definitores, non obstante supplicatione provinciae in contrarium nobis facta. Qui vero non ad causam vel causas particulares, ut in casu discordiae vel recusationis contingere potest, sed ad universitatem causarum pro huiusmodi subrogatione definitorem ingreditur, numerumque quatuor definitores acti exercentium constituit (confirmantes, et, quatenus opus sit, innovantes declarationes reverendissimorum patrum) voce, loco, ceterisque, subrogatione durante, gaudeat exemptionibus et privilegiis, absque ulla prorsus differentia, quibus definitores actuales in capitulo provinciali electi gaudent; et si omnibus istis antiquior sit, et usus emergerit quod nullus in praesidentem capituli provincialis per litteras patris generalis deputetur, ipse tamquam primus definitor (licet subrogatus) praesidentiam potiri debeat, conformiter ad nostras sacras constitutiones, part. III, cap. VII,

num. I, § 4: et si secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit, totum sit irritum et inane ipso facto et absque alia declaratione.

x. Omnes et singulos patres definitores in omnibus et singulis causis vel negotiis in definitorio etiam privato sententiandis seu quomodocumque tractandis vel determinandis semper habere vota decisiva declarantes, decernimus quod si aliquis eorum pro suffragatione secretam instantiam fecerit, per ballottulas secretas omnino fiat, sub poenam nullitatis agendorum ipso facto et absque alia declaratione: inhibentes praeterea patribus praesidenti capituli provincialis et alteri cuicumque, sub poenam privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrendam, ne in definitoriis etiam privatis, quorum praesidentia ad eos respective pertineat, per se vel per alium liberam et independentem patrum definitores suffragationem publicam vel secretam quovis modo impediunt, neque ad suum sensum eorumdem vota extorquere attentent; et si in puncto iuris praedicti patres, vel aliquis eorum, difficultatem aliquam habuerint, consultum cum advocatis seu iurisperitis etiam saecularibus habere possint et valeant.

xi. Ut quodcumque definitorium vel tribunal etiam capituli provincialis vel privati in suis iudiciis vel congressibus sententiam vel determinationem faciat, facereque intelligatur, maiorem partem omnium votorum respective consentire et concurrere debere, necnon praedictae maiori parti minorem cedere, ac sententiae vel determinationi factae subscribere teneri, etiamsi praesidens capituli vel pater provincialis pro dicta minori parte steterit, volumus, decernimus et declaramus. In casu vero discordiae, ut vocant, si in quocumque definitorio oriri contigerit, pro ea tollenda

De libera suffragatione definitores.

De suffragiis in causis definitores.

vocetur et admittatur ille definitor additus qui in casu supplementi pro integrando definitorio primo vocari et admitti deberet: et si huiusmodi vocatio quacumque ex causa effectum non sortiatur, vel discordia adhuc ablata non fuerit, recursus tunc habeatur ad alium, et alium definitorem additum, etc., conformiter ad decretum sub num. IX suprapositum, donec praedicta discordia cesset, sententiaeque vel determinatio a maiori parte fiat. Si autem in tribunali praesidentis capituli et iudicum causarum praedicta discordia oriatur, pro ea tollenda vocetur et admittatur pater provincialis seu rector provinciae; et si huiusmodi vocatio quacumque ex causa effectum similiter non sortiatur, vel discordia adhuc ablata non fuerit, recursus tunc habeatur primo ad definitores actuales suo ordine, postea ad additos, donec praedicta discordia cesset, sententiaeque vel determinatio a maiori parte, ut supra, fiat. Et si secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit, totum sit irritum ac inane ipso facto et absque alia declaratione.

De tempore quo quis privari nequit officio, vel voce activa aut passiva.

xii. Cum per nostras sacras constitutiones, part. III, cap. X, § 3, cautum sit, ne capitulum privatum priorem aliquem intra duos menses ante capitulum provinciale et intra duos alios ante congregationem intermediam prioratus officio privare possit; prohibitionem huiusmodi etiam respectu omnium et singulorum patrum vocem activam vel passivam habentium, et non solum per sententiam condemnatoriam, sed etiam declaratoriam, intelligendam esse declaramus; itaut praedictum definitorium privatum nullum patrem, cui ratione gradus, officii, vel alias vox activa vel passiva competat, praedicta voce activa vel passiva, gradu vel officio intra duos menses ante capitulum provinciale et

intra duos alios ante congregationem intermediam privare, nec privatum declarare ullo modo possit: neque, cum aliquis semel electus et confirmatus a patribus cuiuscumque definitores respective fuerit, electionem confirmatam tamquam nullam declarare intra praedictos duos menses valeat: et si secus super his fieri vel attentari contigerit, totum sit irritum et inane ipso facto et absque alia declaratione, et tam pater provincialis quam definitores poenam privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrant.

xiii. Volumus insuper et decernimus quod pater provincialis in attinentibus ad primam instantiam et gubernium immediatum et ordinarium superiorum localium nullo modo se intrmittere possit, praeterquam in casibus a iure permissis; cui insuper praecipimus, sub poenam privationis vocis activae et passivae per quinquennium ipso facto incurrendam, ne administrationem praediorum, fructuum et reddituum conventuum undequaque provenientium, per se vel per alios, directe vel indirecte, sub nullo praetextu, motivo vel titulo, sibi arrogare seu adjudicare audeat: quod si, inter visitandum, regularem vel saecularem administratorem praedii vel praediorum removendum iustis ex causis invenerit, et cum effectu removeat, tunc, sub eadem poenam privationis vocis, eidem patri provinciali inhibemus, ne in provisione novi administratoris ullo modo se ingerat, sed certiores faciat superiores locales conventus ad quem tale praedium seu praedia spectant, ut ipse superior localis de consensu patrum consilii de alio seu aliis administratoribus provideat. In casu praeterea quo a gravamine prioris localis ad patrem provincialem appellatio interponatur, volumus et declaramus huiusmodi causam

De his quibus provincialis ne ingerere nequit.

a patre provinciali et definitore saltem in capitulo privato etiam intra bimestre, non tamen post recognitionem patris praesidentis, prout de iure cognoscendam et determinandam esse: et si secus super his fieri vel attentari contigerit, totum sit irritum et inane ipso facto et absque aliâ declaratione.

De visitatione
provinciae
provinciali
cienda.

XIV. Generalem aliquam vel particularem visitationem pater provincialis sub quovis praetextu vel motivo facere non possit praeter duas visitationes generales totius provinciae, quas intra quadriennium, unam scilicet singulo biennio sui provincialatus, facere debet: istas vero in conventu Quitensi intra quindecim dierum, et singulis aliis conventibus, doctrinis, ac praediis intra decem dierum terminum concludere omnino teneatur; intra quem terminum si aliquem superiorem localem propter casus in constitutionibus expressos dignum suspensione invenerit, eundem etiam extrajudicialiter procedens et ad praescriptum praedictarum constitutionum, part. III, cap. XII, § 15, et cap. XIII, § 17, ab officio suspendere poterit: quod si in praedictis visitationibus summarie vel aliâs inveniat aliquem superiorem vel inferiorem in quacumque causâ civili vel criminali iudicialiter et compilato processu audiendum esse, tunc, tamquam iudex et extra formalitatem visitationis, causam vel causas, tum intra tum extra praedictum terminum visitationis, prout de iure, cognoscat, ad praescriptum decreti sub num. XXIV infrapositi: de causis vero, iudiciis vel negotiis tum civilibus tum criminalibus aliâs iudicatis, conclusis vel determinatis, necnon de quibuscumque sententiis in iudicatum transactis, praecipue absolutoriis, inquirere, eave movere, suscitare vel recognoscere, etiam ad instantiam partis, nullatenus possit. Item per se solus tam

intra quam extra terminum praedictae visitationis patrem aliquem, cui ex gradu vel officio seu aliâs vox activa in capitulis provincialibus seu in aliis quibuscumque electionibus competat, praedictâ voce, gradu vel officio etiam per sententiam declaratoriam privare, aut titulo suspensionis, vel sub quocumque motivo vel praetextu, etiam quod reus vel processatus existat, ab eadem voce, gradu, officio vel electione, directe vel indirecte, mediate vel immediate excludere nullo modo possit: sed si praedictâ voce, gradu vel officio propter quodcumque motivum vel causam carere debeat, tunc, servatis servandis, per sententiam condemnatoriam vel declaratoriam, a definitore saltem capituli prout de iure ferendam, respective privetur vel privatus declaretur, aut ab electione excludatur, et non aliter, neque alio modo: quod si pater provincialis contrarium super his quovis modo facere vel attentare praesumpserit, totum sit irritum ac inane ipso facto et absque aliâ declaratione, privationemque utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrat.

XV. Provincialis vel quicumque alius superior sententialiter vel provisionaliter religiosum aliquem a conventu, curatu Indorum vel praedio removerit, vel in exilium miserit, teneatur, sub poenâ privationis utriusque vocis per quinquennium, eundem religiosum de eius discessu per tres dies ad minus ante remotionis vel exilii executionem praemonere, ut ad conventum seu locum sibi destinatum possit honeste accedere. Volumus praeterea ac decernimus quod si aliquis vel aliqui ex patribus vocalibus, vel definitore, a conventu, in quo capitulum provinciale, congregatio intermedia, vel aliud quodcumque definitorium fuerint celebranda, etiam per

De remotione
religiosorum a
coenobiis.

sententiam declaratoriam in exilium mittatur vel missus fuerit, non obstantibus praedicto exilio et quibuscumque aliis ad eundem conventum tempore celebrationis capituli provincialis, congregationis intermediae vel definitore, pro suffragio ferendo vel in definitore iurisdictionem exercendo, libere et licite accedere possit et valeat, nec pater provincialis aut quicumque alius eundem in tali accessu ullo modo impedire possit, sub poenâ privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrendâ: capitulo autem provinciali vel congregatione intermedia, vel definitore seu definitore finito et finitis, statim recedat, et exilium servet.

De convocacione
vocalium.

XVI. Per convocatoriam, quae a patre provinciali vel a quolibet alio superiori in capitulo provinciali, congregatione intermedia vel aliâ quacumque electione fieri solet, convocatos intelligi volumus et declaramus omnes et singulos in habitu vel actu, vigore constitutionum vel privilegii aut quasi possessionis ad praescriptum decreti sub numero II supra positi, in iisdem ius eligendi habentes, respectu quorum nulla fieri possit prohibitio, quae, si fiat, pro nullâ habeatur, eâque non obstante ad electionem vel definitorium accedere possint et debeant. Congregationem insuper intermediam pater provincialis aut rector provinciae nullo motivo vel praetextu prorogare valeat, sed statuto tempore in medio quadriennii, die scilicet XXIV mensis Iulii, praedictae congregationis primam sessionem per se vel per alium celebrare teneatur, sub poenis privationis utriusque vocis per quinquennium nullitatisque agendorum ipso facto incurrendis.

De syndacatu
provinciali.

XVII. Provincialis seu rector provinciae, elapso sui officii tempore, coram definitore capituli provincialis stare teneatur iudicio syndacatus seu (ut vocant)

residentiae; praedictum autem definitorium, private quoad aliam quancumque auctoritatem vel iurisdictionem etiam patris provincialis et congregationis intermediae, tum ad instantiam partium, tum ex officio, de excessibus administrationis officii, necnon personalibus durante officio commissis, prout de iure, inquirere, iudicare et determinare teneatur. Verum, si aliqua vel aliquae contra patrem extraprovincialem aut rectorem provinciae deferantur causae quae a definitore capituli provincialis intra quindecim dies suae durationis definiri nequeant, definitore capituli privati, cui praesentium statutorum atque declarationum vigore omnis facultas desuper necessaria et opportuna perpetuo conceditur et concessa declaratur, deferantur, quatenus intra terminum praecisum duorum mensium causam vel causas sibi delatas, prout iuris fuerit, finiat et determinet, finireque et determinare omnino teneatur; exprovincialis autem vel rector provinciae, quousque iudicium syndacatus sententialiter absolutum non fuerit, ad quaecumque officia etiam minima inhabilis omnino remaneat.

XVIII. Quandocumque contigerit religiosos alterius provinciae alumnos huic provinciae Quitensi affiliari, tum confirmantes et partim moderantes decreta reverendissimorum patrum in praedictâ provinciâ admissa, necnon iuxta decreta capituli generalis celebrati anno MDCLXI, tam licentiam a patre reverendissimo generali in scriptis habendam, quam consensum authenticum utriusque definitore saltem privati unius et alterius provinciae, a qua scilicet et ad quam, pro validitate affiliationis omnino intervenire debere decernimus et declaramus; secus affiliatio irrita et nulla sit ipso facto et absque aliâ declaratione. Nullus item alterius provinciae, nisi prius eidem

De adscrip-
tione religio-
sorum aliarum
provinciarum
huic Quitensi.

legitime affiliatus sit, neque aliquis ex non iterum affiliatis, nisi triennio transacto a die legitimae affiliationis, in definitorem vel visitatorem, regentem, secretarium, doctrinarum priorem, seu vicarium cuiuscumque conventus vel domus, etiam Indorum, vel praedii eligi aut deputari possit; secus electio vel deputatio irrita et nulla sit ipso facto et absque aliâ declaratione.

De renunciantibus.

xix. Si pastor provincialis aut quilibet alius ex novem definitorii patribus legitimâ ex causâ officio suo semel acceptato renunciare voluerit, coram definitorio capituli provincialis vel congregationis intermediae id facere licite possit et valeat; praedictum autem definitorium, causâ renunciationis approbatâ renunciationeque acceptatâ, ut defectus renunciantis suppleatur, prout de iure, omnino procedere teneatur. Patres item priores, vicarii priores, studiorum regentes, provinciaeque secretarius, si causam legitimam renunciandi suis officiis semel acceptatis similiter habuerint, et eisdem renunciare licite possint et valeant, non tamen per sex menses ante tempus capituli provincialis, neque per duos alios ante tempus congregationis intermediae. Quocirca, textum nostrarum constitutionum, part. II, cap. VII, n. XVII, § 3, ibid: *Si vero prioratus officium acceptare renuerit sine causâ praedictâ quam iudicare tenentur pater provincialis et definitores, etc.*, intelligendum esse declarantes etiam respectu eorum qui praedictis officiis semel acceptatis renunciare voluerint, decernimus et declaramus huiusmodi patres suas renunciationes coram patre provinciali et definitoribus actualibus in definitorio saltem capituli privati congregatis facere teneri, ad quod definitorium causae vel causarum renunciationis approbationem, praedictaeque renunciationis acceptationem,

necnon, si post congregationem intermediam renunciatio acceptari contigerit, electionem seu provisionem alterius officialis in locum renunciantis suffiendi, ad praescriptum earumdem constitutionum, part. III, cap. IX, duraturam, pleno iure pertinere similiter declaramus: et si secus super his fieri vel attentari contigerit, totum sit irritum et inane ipso facto et absque aliâ declaratione. Verba autem constitutionum, p. III, c. II, § 5, ibid.: *Nullus item possit voci suae renunciare sub poenâ privationis vocis activae per biennium*, de renunciatione solius vocis, ut praedicta verba sonant, non autem de renunciatione officiorum intelligenda esse declaramus, et non aliter, neque alio modo.

De appellationibus.

xx. Si quis autem in quibuscumque causis civilibus vel criminalibus a definitorio capituli provincialis vel congregationis intermediae nulliter, aut cum iniustitiâ notoriâ iudicatus vel spoliatus fuerit, ad remediaque iuris (absolutis praedictis definitoriis) recurrere voluerit, tunc per se vel per eius procuratorem, etiamsi absens fuerit, coram definitorio capituli privati de praedictâ nullitate, vel iniustitiâ notoriâ processus vel sententiae, necnon restitutionem in integrum, dicere, conqueri et postulare legitime possit et valeat; verba namque nostrarum constitutionum, p. III, cap. X, § 3, ibi: *Non tamen poterunt sententias vel determinationes capituli vel congregationis provincialis mutare vel alterare*, in casibus spoliis vel nullitatis aut iniustitiae notoriae locum non habent, neque eos comprehendunt, et ita intelligendum esse declaramus. Capitulum vero privatum etiam cum facultate desuper necessariâ et opportunâ, quae vigore praesentium statutorum atque declarationum ei perpetuo conceditur et concessa declaratur, quoad praedictam

nullitatem vel iniustitiam notoriam, ac etiam quoad spoliati restitutionem, usque ad sententiam definitivam, prout iuris fuerit, procedere omnino teneatur; quod etiam in simili eventu per patrem presidentem et iudices causarum facere posse declaramus. Magistri praeterea et praesentati, semel a provinciâ acceptati, gradibus magisterii vel praesentaturae, seu aliquo ex eorum privilegiis, nullo modo possint suspendi vel privati declarari, nisi propter casum dumtaxat pro eorum privatione vel suspensione in constitutionibus expressos, et per sententiam a definitorio capituli saltem privati, iuris ordine servato, proferendam¹; et, si contrarium super his fieri vel attentari contigerit, totum sit irritum et inane ipso facto et absque aliâ declaratione. Praefati insuper magistri a provinciâ acceptati (quoad habilitatem ad officium provincialatus absque eo quod conventuum priores aliquando extiterint, confirmantes et innovantes declarationes reverendissimi Valvasorii praedecessoris nostri), eo quod omnes actu legerint et docuerint, privilegio regentium gaudeant et potiantur.

De amotione et residentia vicariorum priorum.

xxi. Vicarii priores, qui loco priorum vel vicariorum titularium cum voto, vel ante vel post congregationem intermediam, quomodolibet eliguntur vel providentur, nullo modo ad libitum removeri possint; sed, si motiva adsint privationis vel declarationis, contra eos procedendum esse declaramus eodem modo et formâ praescriptis in constitutionibus, part. III, cap. XIII, § 17, et in decreto sub num. XXIV infrapposito; irritum ac inane ipso facto et absque aliâ declaratione decernentes, quidquid secus fieri vel attentari contigerit.

Innovantes propterea² et ampliantes

¹ Edit. Main. legit *proferendum* (R. T.).

² Forsan *praeterea* legendum (R. T.).

decretum reverendissimi Lanfranconii pro eadem provinciâ Quitensi emanatum, praecipimus omnibus et singulis prioribus et vicariis prioribus in capitulo provinciali seu aliâ aleatis¹ vel provisus, sub poenis privationis praedictorum officiorum ac inhabilitatis ad illa et alia imposterum per quinquennium obtinenda, ut in conventibus, doctrinis vel praediis, pro quibus sunt electi vel provisus, ad praescriptum constitutionum, part. III, cap. XIII, § 9, omnino residere teneantur; paterque provincialis seu rector provinciae vel aliâ² quicumque superior, sub poenâ privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrendâ, eisdem vel alicui eorum nullo modo residentiam impediunt, sed eos ad ita residendum cum effectu respective compellant; et, cum priores seu vicarii priores ad capitulum provinciale ire debent, praedictus provincialis seu rector provinciae, sub eadem poenâ privationis, de vicariis qui conventibus interim praesint, excepto unico casu in constitutionibus expresso, part. III, c. XX, § 1, nullo modo provideant; sed, conformiter ad dispositionem eiusdem c. XX, si praedicti conventus superiorem non habuerint, vicarii eligantur, nec, sub eadem poenâ privationis, auctoritatem et gubernium interinarium superioris vel in eius deficientiâ praedictas electiones valeant impedire, vel secus super his quovis modo audeant attentare.

xxii. Quotiescumque iuxta praescriptum nostrarum constitutionum superior localis ad aliquam causam vel negotium pertractandum patribus consilii uti debet (inter quos semper connumerari debere declaramus et praecipimus studiorum regentes et lectores sacrae theologiae et artium tam actuales quam iubi-

De patribus convocatis ad negotia coenobii pertractanda.

¹ Lege potius *electis* (R. T.).

² Forsan *alius* pro *aliâs* (R. T.).

latos), tunc omnes et singulos patres consiliarios vota decisiva habere declarantes, decernimus quod si aliquis eorum pro suffragatione secretâ instantiam fecerit, per ballotulas secretas omnino fiat, et in omni eventu, nisi eorum maior pars concurrat et consentiat, sententia vel resolutio nullo modo sit neque intelligatur facta; superior vero, sub poenis privationis utriusque vocis per quinquennium et nullitatis agendorum ipso facto incurrendis, neque liberam patrum suffragationem publicam vel secretam valeat quovis modo impedire, neque eorumdem vota ad eius sensum extorquere.

De reclamatio-
nibus
eorum
professioni.

xxiii. Si quis in posterum contra suam professionem iudicialiter reclamaverit, vel de eius nullitate dixerit, a quocumque officio, quod pro tunc habuerit, ipso facto sit absolutus et privatus, liteque seu reclamatione durante nec vocem activam nec passivam ullo modo habeat; et, si, in quocumque statu causae, vel post sententiam definitivam, etiam in iudicatum translata, ad matrem suam religionem redire velit, charitative quidem recipiatur, ita tamen ut, si, facto processu ad praescriptum decreti sub num. xxiv infra positi, legitime constiterit indebite ac malitiose, et praesertim ad se subtrahendum a correctione superioris, contra professionem reclamasse, vel de eius nullitate dixisse, si graduatus vel sacerdos tantum fuerit, locum novissimum inter graduatos vel sacerdotes per annum respective habeat, et utraque voce careat per biennium; si vero non sacerdos sive chorista, ut vocant, fuerit, poenam gravioris culpae per unum mensem sustineat, et ad sacros ordines, etiamsi in eis initiatus fuerit, per triennium nullo modo promoveatur; et, si tandem laicus fuerit, eandem poenam gravioris culpae per unum mensem

subeat, et locum novissimum teneat per biennium.

xxiv. Cum pater provincialis, etiam tempore visitationis, in quibuscumque causis civilibus vel criminalibus procedit seu procedere intendit ad imponendum, etiam per sententiam declaratoriam, poenam vel poenas gravioris ordinarias, scilicet privationis vocis activae vel passivae, dignitatis, prioratus, magisterii, praesentaturae officii vocem activam vel curam animarum habentis, gravissimae culpae, treremium, exilii a provinciâ, torturae, infamiae, apostasiae, conspirantis, capitis factionum, incorrigibilitatis, et aliarum similium, vel formidabiliorum, aut infamiam personae, conventus, provinciae vel religionis inducentium, insuper in illis causis in quibus tractatur de exclusionem vel admissionem, validitatem vel invaliditatem alicuius magisterii vel praesentaturae, et¹ in aliis similibus vel gravioribus, tunc praedictus pater provincialis, non tamquam visitator, nec sub ratione et formalitate visitationis (etsi ea in actu fuerit), sed tamquam iudex (praesuppositis tamen de iure praesupponendis) iudicialiter et compilato processu, servatisque omnibus et singulis substantialibus iudiciis ordinariis, in earum substantiatione, cognitione et determinatione omnino procedere teneatur; ita ut reum seu reos, prout de iure, etiam ad sententiam citet; eos in omnibus et singulis suis legitimis defensionibus, excusationibus et exceptionibus, etiam contra iudicem vel iudices, testem vel testes, prout de iure, audiat; eis integram copiam processus, nomina testium et consultum habere cum advocatis seu iurisperitis, etiam saecularibus, si petierint, terminosque sufficientes pro suis defensionibus concedat; coniudices verbo

De forma
quam provin-
cialis servare
debet in causis
gravioribus.

¹ Coniunct. et nos addimus (R. T.).

vel scripto informare nullatenus impediat; ceteraque huiusmodi, etiam circa habilitatem, iuramentum, examen et repetitionem testium pro integritate iudicii et legitimâ efformatione probationum de iure necessariâ (quae probationes, ut ad poenam vel poenas praecipue ordinarias reus condemnari, vel in eas aut in aliquam earum incursus declarari possit, plenae, clarae et concludentes debent esse), omnino observet, et ad sententiam sine plenâ cognitione causae (prout ex parte suâ fuerit) nullo modo procedat, neque procedere possit; appellationes insuper legitimae, etiam ex causâ probabili, debito tempore interpositas (exceptis tamen quibusdam casibus particularibus de iure, et prout de iure excipiendis), quoad utrumque effectum, scilicet suspensivum et devolutivum, in quantum ad se attinet, admittat, easque sic admittere teneatur. Quam formam, modum et ordinem iudicialiter procedendi et iudicandi, etiam circa appellationis admissionem, alium quemcumque superiorem ordinarium vel delegatum, necnon quodcumque tribunal vel definitorium etiam capituli provincialis respective observare teneri decernimus et declaramus. Unde verba nostrorum constitutionum, part. III, cap. XII, § 22, ibi: *Appellationes a correctione regulari vel a praecepto sui superioris penitus inhibemus, et a nostro Ordine legamus, etc.*, et illa, part. VI, cap. XXIII, § 2, ibi: *Impositae tamen poenae, quocumque modo imponantur, a subditis humiliter acceptentur, postpositâ omni appellatione; nam a correctionibus non licet fratribus nostris appellare, de correctionibus vel praeceptis extrajudicialiter et ad poenitentiam impositis, modumque legitime corrigendi et praecipendi non excedentibus, intelligenda esse declaramus, et non aliter, neque alio*

modo: et si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, fieri vel attentari contigerit, totum sit irritum et inane, nulliusque roboris et momenti, ipso facto et absque aliâ declaratione.

xxv. Recusationes malitiosae, calumniosae, frivolae, frustratoriae nullo modo admittantur, sed potius ita recusantes graviter et prout de iure respective corrigantur et puniantur. Si tamen quicumque superior, tam intra quam extra terminum visitationis iudicialiter procedens seu procedere intendens, legitime recusari etiam ex causâ probabili contingat, tunc, huiusmodi recusatione admissâ, circa probationem causae vel causarum praedictae recusationis, necnon circa alia ad ipsam recusationem eiusque iudicium concernentia vel attinentia, ac insuper in omnibus et singulis illis casibus in nostris sacris constitutionibus omissis, et in casibus dubiis, pro eorum doctrinali intelligentiâ seu interpretatione, in eo interim quod reverendissimi patris responsum legitime habeatur, prout de iure communi canonico procedi et ad illud respective recurri debere volumus et declaramus. Verum si pater praesidens intra definitorium capituli provincialis, vel pater provincialis intra definitoria congregationis intermediae vel capituli privati legitime coram eisdem definitoriis recusari contigerit, vicarios loco eorum nominare vel substituere etiam sub motivo praesidendi minime possint; sed in tali casu praesidentia definitorii, quodcumque sit, patri ex reliquis in ordine sedendi antiquiori pertineat: et tam in istis quam in casu recusationis aliorum coniudicum, dummodo tamen maior pars definitorii libera et expedita maneat, nullus alius ad definitorium loco recusati vel recusantis vocetur vel admitta-

De iudicibus
recusantibus.

tur; sed plena iurisdictio, etiam quoad causam principalem, in maiori parte con- iudicium remanentium sit et permaneat, prout ita esse et permanere volumus et declaramus: quod si maior pars defini- torii, ut supra, non manserit, itaut in defnitorio capituli provincialis vel con- gregationis intermediae quinque, et in defnitorio capituli privati tres ad mi- nus patres liberi et expediti existant, tunc pro dicta maiori parte integrandâ, ad praescriptum decreti sub num. ix suprapositi inviolabiliter procedatur.

De promovendi ad gradus vel ordines, nec non de apostatis.

xxvi. Nullus religiosorum, qui a de- cem annis professionem in eadem Quili provinciam emisit vel emittet in poste- rum, in defnitorum, regentem, secreta- rium, doctrinarium, concionatorem, prio- rem etiam Indorum vel praedii eligi pos- sit, nisi per biennium integrum artium, et per triennium sacrae theologiae cur- sus compleverit; in confessores vero eligi poterunt, dummodo in casibus conscien- tia sint sufficienter instructi. Hi autem, qui ex aliis provinciis a decem annis Quitensi provinciae sunt filii, vel affi- liantur in posterum, defnitorio per instrumenta authentica constare faciant qualiter praedictos artium et sacrae theo- logiae cursus in provinciis a quibus sunt exsiliati perfecerint, alias, sub poena inhabilitatis ad recensita officia, praedi- ctos cursus in provincia Quili complere teneantur. Et ad vitandam omnem ir- regularitatis suspicionem in sacris ordi- nibus suscipiendis, praecipimus et man- mus reverendo provinciali seu rectori provinciali, necnon cuicumque defnitorio etiam capituli provincialis eiusdem provinciae Quitensis nunc et pro tem- pore existentibus, sub poenis privationis utriusque vocis per decennium, ut, ad canones sacrosancti Concilii Tridentini, religiosis alterius provinciae, etiam cum licentia suorum provincialium ad istam

Quitensem divertentibus, nullo modo di- missorias ad ordines sacros suscipiendos, etiam si in eis initiati fuerint, de cetero concedant; cum huiusmodi dimissoriae a propriis et non ab alienis provincia- libus concedendae sunt. Animarumque praeterea saluti consulentes, ob imma- nem terrae marisque distantiam ab hac Romana Curia, benigne concedimus pa- tri provinciali seu rectori provinciali et defnitoribus etiam capituli privati praedi- ctae provinciae Quitensis, nunc et pro tempore existentibus, ut religiosos suos apostatas, etiam si a multo tempore et ultra annum a conventu, vel etiam a pro- vincia, immo et a religione, non tamen a fide, apostataverint, recipere possint, servatis tamen quoad cetera dispositio- nibus nostrarum constitutionum, part. vi, cap. xiv, de apostatis recipiendis.

xxvii. Ut debitum studiorum praemium benemeritis retribuatur, praecipimus quod in lectorem artium nullus de cetero assumatur, nisi prius, per integrum bien- nium artium ad minus, et per quadriennium theologiae scholasticae cursibus peractis, praevium rigorosum examen per oppositionem lectionis vigintiquatuor ho- rarum coram patre provinciali, superiore ordinario conventus, magistris a provin- cia acceptatis, studiorum regente, lecto- ribus tam actualibus quam iubilatis, et studiorum magistro subeat, ac, argumen- tis satisfactis, a maiori parte praedictorum patrum per suffragia secreta appro- batus fuerit: inter approbatos vere ceteris praestantior, pro primo artium cursu legendo deputetur; quod si aequales in doctrinâ censeantur, antiquior in studiis scholasticis; et data in iis aequalitate, antiquior in professione aliis praefera- tur: ad lectoratus itidem theologicos inter artium lectores ille primo assumatur

1 Aptius lege vero (R. T.).

qui antiquior est in lectione scholastica; in qua si pares sint; qui prius lector fuerit institutus; et si aequales in insti- tutione inveniantur, ordo servetur pro- fessionis: ei vero, qui inverso ordine a nobis praescripto ad lectoris munus as- sumptus fuerit, annus vel anni, quibus artes vel theologiam aut utramque fa- cultatem legerit seu docuerit, nullo modo computentur, neque computari possint, pro magisterio obtinendo.

De magistris et praesentatis.

xxviii. Patres defnitorii, etiam capi- tuli provincialis, sub poena privationis vocis activae et passivae per quinquen- nium ipso facto incurrendam, nullo modo ad magisterium etiam pro primo loco vacaturo postulent vel exponant eum, qui per octo annos artium et theologiae cursus docendo et legendo prius non compleverit; neque eundem vel alium quemcumque pro magistro etiam pri- mum locum vacaturum acceptent seu recipiant, nisi, praedicto tempore lecto- riae completo, litteras originales magi- sterii coram defnitorio exhibuerit: ad praesentaturae vero gradum, sub eadem poena privationis, neminem postulent, aut pro praesentato acceptent seu recipiant, nisi, cursibus philosophicis et theologis, ut supra in decreto sub num. xxvi, expletis, sex serias quadra- gesimales, ut vocant, et alios particula- res sermones praedicaverit, litterasque praesentaturae ante acceptationem seu receptionem coram defnitorio exhibue- rit originales: irritum et inane ipso fa- cto et absque alia declaratione decer- nentes, si secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit.

De praeco- dentis.

xxix. Ad extirpanda radicitus litium germina quae circa praecedentias oriri solent, declaramus quod exprovincialis et expraesidens toto illo quadriennio,

1 Forsan legendum etiam ad primum, etc., vel primo loco vacaturo (R. T.).

quo immediate absoluti sunt suis ab offi- ciis respective, cum adhuc de corpore defnitorii sint, eundem locum ubique et praecedentiam habent, quam habent intra defnitorium congregationis inter- mediae ex declaratione reverendissimi Lanfranconi pro eadem provincia ema- nata, in eaque usu recepta, declarantes tamen, quod, transacto quadriennio, in quo sunt immediate absoluti, ad praec- edentiam et locum ex constitutionum part. iii, cap. xxi eisdem alias debitum reduci teneantur, prout, sub poenis pri- vationis vocis et loci per quinquennium ipso facto incurrendis, praecipimus om- nibus et singulis huiusmodi patribus, etiam eis qui ante huius decreti ema- nationem ita absoluti extiterunt, ut cum effectu reducantur; non obstantibus qui- buscumque in contrarium; cum, iuxta constitutionem Urbani VIII de die xv ianuarii mncxxx incipientem *In Sede Principis Apostolorum*, praedictum ca- pitulum xxi partis iii earundem consti- tutionum de ordine praecedentiarum in- violabiliter observari debeat. Quoad ma- gistros insuper a provincia acceptatos, in choro, refectorio, capitulo, proces- sionibus, etc., ille, qui per tres menses ad minus prius graduatus fuerit, insi- gniaque magistralia suscepit, ad praec- scriptum praedictarum constitutionum praedicta part. iii, cap. xxi, et parte v, cap. vi, ceteros, etiam si exprovinciales sint, praecedat praecedereque debeat, nullo habito respectu ad qualitatem expro- vincialatus, utpote, ex praedicto cap. xxi partis iii constitutionum, magisterio in- ferjorem. Inter praesentatos autem ille alios in eisdem locis praecedat, praec- cedereque debeat, qui per duos menses ad minus gradu praesentaturae, etiam ante huiusmodi decreti emanationem, prius graduatus fuerit, sive sint cum voto, sive non sint, cum, iuxta praedictas con-

stitutiones, eadem parte in, eodemque cap. XXI, praedicti praesentati et superior conventus, vota non habentes, ante socium patris provincialis, qui habet votum, locum et praecedentiam teneant. Qui vero, ab aliis provinciis exsiliati, provinciae Quitensi affilantur, eundem in hac locum et praecedentiam retineant, quem in provincia a qua exsiliantur habebant, itaut magister inter magistros, praesentatusque inter praesentatos, etc., praecedentiam retineant sibi debitam, dummodo tamen de sua legitima promotione ad gradum magisterii vel praesentaturae, sive de antiquitate suae professionis, si graduati non fuerint, definitorio saltem privato provinciae Quitensis, cui affilantur, legitime constare faciant. Ut haec quae circa praecedentiam decreta sunt, exactius in ista provincia serventur, declaramus quod patres provinciales actuales seu rectores provinciales, sive per se ipsos, sive una cum definitorio etiam capituli provincialis, nullo modo possunt neque poterunt alicui religioso concedere praecedentiam, sicut nec etiam privilegia personalia, quibus vel a choro, vel a mensa communi, vel a communibus observantiis eximantur; sed observandam esse omnino constitutionem apostolicam Urbani VIII die xxx iulii MDCCXXVI incipientem *Pastoralis*, qua huiusmodi privilegia et exemptiones prohibita et interdicta sunt, de ceteroque absque licentia Sedis Apostolicae concedi non possunt: irritum insuper et inane ipso facto et absque alia declaratione decernentes et declarantes, si secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit.

visis, seu pro ipsius reformatione et bono regimine cum cognitione causae emanatis, supplicationem vel appellationem, ex legitima causa interpositam, eorum executionem nullo modo retardare vel impedire posse; sed, in eo interim quod responsum vel determinatio superioris legitime habeatur, omnia et singula inviolabiliter observari ac omnino exequi debere: irritum et inane ipso facto et absque alia declaratione decernentes, si secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit.

Experientia insuper edocti quod multa irrepserint dubia et lites ex decretis reverendissimorum Vicecomitis et Lanfrancii praedecessorum nostrorum, quibus praecipitur ut electio patris provincialis, sub poena nullitatis, celebretur iuxta constitutiones, quodque, qui semel electus fuerit in provincialem, altera vice eligi non posset, sub poena eiusdem nullitatis: ideo praedicta duo decreta moderanda et ad terminos nostrarum constitutionum reducenda statuimus, prout tenore praesentium ea moderamus et reducimus, declarantes quod qui conformiter ad sacros canones et nostras constitutiones habilis et idoneus ad provincialatum repertus fuerit, valide et legitime eligi possit; electioque, quae iuxta praedictos sacros canones et constitutiones religionis valida et legitima fuerit, pro valida et legitima habeatur, eodem prorsus modo ac si praedicta duo decreta emanata non fuissent.

xxx. Volumus et declaramus a reverendissimorum patrum decretis, statutis ordinationibus et declarationibus semel ab ista nostra Quitensi provincia receptis, necnon ad eius postulationem prop-

xxx. Confirmantes, et quatenus opus sit innovantes declarationes reverendissimorum patrum etiam pro eadem nostra provincia Quitensi emanatas, declaramus rectorem provincialem legitime electum seu institutum, qui cum effectu provinciam per aliquod tempus gubernaverit, et locum et vocem activam

De rectore provinciali qui per aliquod tempus gubernaverit et de electione vicariorum, priorum aliorumque similium.

et alia quaecumque iura, praerogativas et privilegia provincialis absoluti tum intra tum extra definitorium deinceps semper habere. Et tandem, cum nostrae constitutiones, part. III, cap. IX, disponant, ut in casu, quo definitorium privatum post congregationem intermediam priores officio privet, nova electio vel provisio vicarii prioris, quae tunc fieri debet, ad praedictum definitorium privatum pertineat; huiusmodi dispositionem etiam de declaratione privationis, necnon in casu quo alius quicumque officialis vocem activam habens officio privetur vel privatus declaretur, intelligendam esse declaramus: irritum ac inane ipso facto et absque alia declaratione decernentes, si secus super his quovis modo fieri vel attentari contigerit.

Sanctio

xxxii. Ut autem praesentia haec nostra decreta, statuta, ordinationes et declarationes, quae cum plena cognitione causae pro reformatione et bono regimine istius nostrae provinciae Quitensis a nobis maturam consideratione edita fuere, firmiter consistent, stricte praecipimus reverendo patri provinciali seu rectori provinciae, omnibusque et singulis reverendis patribus definitorii praedictae provinciae, nunc et pro tempore existentibus, in meritum salutaris obedientiae, sub rebellionis nostrae, privationis vocis activae et passivae per decennium, graduum, officiorum necnon excommunicationis maioris latae sententiae, quam hac una pro trina canonica monitione praemissa in his scriptis, licet inviti, ferimus, ipso facto incurrendis poenis, quatenus, omni et quacumque supplicatione et appellatione remota, omnia et singula decreta, statuta, ordinationes et declarationes, in his litteris contenta, in capitulo etiam privato integre recipiant, ad litteram in-

violabiliter observent, ab omnibus et singulis respective sic observari faciant, et ulla sine mora executioni mandent; non obstantibus quibuscumque provinciae definitionibus, actis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, necnon nostris vel praedecessorum nostrorum decretis, statutis, ordinationibus et declarationibus in contrarium praemissorum quomodolibet approbatis, confirmatis, innovatis, concessis et emanatis; quae omnia et singula, in quantum praesentibus adversantur, revocamus et annullamus, et revocata et annullata esse volumus et declaramus, sicuti etiam alia a nobis decreta, die xx mensis novembris MDCLXXV pro ista provincia Quitensi edita, tenore praesentium revocamus et annullamus, revocataque et annullata esse volumus et declaramus, mandantes ut ad nos cum effectu transmittantur; praecipimus insuper eidem patri provinciali seu rectori provinciae, nunc et pro tempore existenti, sub eisdem poenis, ut perpetuis futuris temporibus, ante recognitionem patris praesentis, in capitulis provincialibus et in congregationibus intermediis respective, coram omnibus patribus ac fratribus, hora quae opportuna ei videatur, haec nostra decreta, ordinationes, statuta et declarationes perlegi faciat, ac in libro provinciae transcribi, et eorum authenticam copiam ad omnes conventus dictae provinciae transmitti curet; quorum prioribus seu superioribus localibus nunc et pro tempore existentibus etiam praecipimus, sub poena suspensionis ab officio per sex menses ipso facto incurrenda, ut eadem singulis annis infra quadragesimale tempus publice coram omnibus legi faciant. Haec autem nostra decreta, ordinationes, sta-

1 Male edit. Main. legit faciat (R. T.).

De executione decretorum quorum duo de electione provincialis declarantur.

xxx. Volumus et declaramus a reverendissimorum patrum decretis, statutis ordinationibus et declarationibus semel ab ista nostra Quitensi provincia receptis, necnon ad eius postulationem prop-

tuta et declarationes, quae semper firma, valida et efficacia esse decernimus et declaramus, de subreptionis vel obreptionis, vel alio quovis defectu, etiam intentionis nostrae, nemo nobis inferior, sub iisdem poenis et excommunicatione, notare audeat; sicque in praemissis per quoscumque praedictae provinciae et Ordinis nostri iudices et superiores ordinarios et delegatos iudicari et defini debere, ac irritum et inane ipso facto et absque aliâ declaratione decernentes et declarantes, si secus super his a quoquam nobis inferiori, quavis auctoritate, scienter vel ignorenter, fieri vel attentari contigerit ».

Proces procuratoris provinciae.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, decreta, statuta, ordinationes et declarationes, aliaque praemissa, bono regimini ac reformationi et tranquillitati praedictae provinciae valde utilia sint, firmiter vero existant ea quibus Apostolicae Sedis accedit auctoritas: nobis propterea dictus Franciscus procurator, etiam nomine dictae provinciae, humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignemur.

Omnia relata decreta confirmantur.

§ 3. Nos igitur, ipsum Franciscum procuratorem specialis favore gratiae prosequi volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, omnia et singula decreta,

statuta, ordinationes et declarationes ac articulos et capitula praeinserta, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus; ac omnes et singulos iuris et facti defectus, etiam substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salvâ tamen in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

§ 4. Decernentes ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et defini debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praedictorum Ordinis et provinciae, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu

Clausulae.

Contrariorum derogatio.

Fides transumptorum.

exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xvii martii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 17 martii 1679, pontif. anno III.

LVI.

Permittitur, ut festum B. M. V. de Monte Carmelo cum officio et missâ propriâ fratrum Carmelitarum celebretur ab omnibus in regnis et dominiis coronae Portugalliae subiectis.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus officium, quod inscrutabilis divinae bonitatis altitudo humilitati nostrae, meritis licet et viribus longe impari, committere dignata est, salubriter exequi, adjuvante Domino, iugiter satagentes, piis christifidelium et praesertim personarum in sublimitate positarum magnoque virtutum fulgore conspicuarum votis, ad augendam in terris augustissimae sanctissimaeque Deiparae Virginis Mariae cultum et venerationem laudabili studio tendentibus, favorabilem assensum paternâ benignitate libenter praebemus, sicut ad augendam christiani populi devotionem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Permittit in rubricâ.

§ 1. Cum itaque, sicut nomine carissimae in Christo filiae nostrae Mariae Franciscae Elisabethae Portugalliae et Algarbiorum reginae illustris nobis per

1 Die xxiv septembris MDCCXXVI Benedictus XIII hoc festum cum officio ab ipso approbato extendit ad Urbem et Orbem.

venerabilem fratrem Ludovicum archiepiscopum Bracharensem, dilectissimi in Christo filii nostri Petri principis Portugalliae et Algarbiorum regnorum gubernatoris apud nos et Sedem Apostolicam oratorem, nuper expositum fuit, ipsa Maria Francisca Elisabetha regina, pro peculiari suâ erga beatissimam Virginem praefatam devotione, festum eiusdem sanctissimae Virginis Mariae de Monte Carmelo quotannis die xvi iulii seu aliâ die intra illius octavam cum eodem officio ac missâ propriâ, quibus fratres Ordinis eiusdem Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo ex indulto Sedis Apostolicae praedictae utuntur, in regnis et dominiis coronae Portugalliae subiectis celebrari posse summopere desideret: nos, ipsius Mariae Franciscae Elisabethae reginae votis hac in re, quantum cum Domino possumus, paternae charitatis studio annuere cupientes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut festum gloriosissimae Virginis Mariae de Monte Carmelo ab omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus tam saecularibus quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, in omnibus ecclesiis praefatorum regnorum Portugalliae et Algarbiorum ac provinciarum et ditionum quarumcumque coronae Portugalliae subiectorum annis singulis die xvi iulii seu aliâ die intra illius octavam cum officio et missâ propriâ, quibus fratres praedicti sicut praemittitur utuntur, celebrari libere et licite possit et valeat, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

§ 2. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia ple-

Clausulae.

nissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, sublatâ eis et eorum cui-libet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium
remouit.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides tran-
sumptorum.

§ 4. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anno Piscatoris, die xxiv martii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 24 martii 1679, pontif. anno III.

LVII.

Confirmatur decretum, quo specialis Congregatio segregavit quatuor coenobia a provinciâ Bavariae fratrum eremitarum sancti Augustini.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Causa decreti.

§ 1. Nuper, ad tollendas in posterum occasiones discordiarum et scandalorum quae a plerisque annis in provinciam Bavariae Ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini irrepserant, Congregatio nonnullorum ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus super negotiis dictae provinciae a nobis specia-

liter deputata, in vim facultatis sibi a nobis attributae, conventus Salisburgensem, Dissembergensem, Ratembergensem, et de Schefel ab eadem provinciâ Bavariae segregavit et dismembravit, eosque segregatos et dismembratos esse voluit et declaravit uni vel pluribus dicti Ordinis provinciis adiacentibus commodioribus vel magis opportunis per eandem Congregationem opportuno tempore aggregandos et incorporandos, relictis ipsi provinciae Bavariae omnibus conventibus qui in Bavaria existunt, quive in eâ erigentur, ac insuper conventu Ratisbonensi dicti Ordinis, ut provinciam Bavaricam in posterum constituerent ac integrarent, et alias, prout uberius continetur in litteris dilecti filii nostri Palutii eiusdem S. R. E. presbyteri cardinalis de Alteriis nuncupati, eiusdem Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris deputati, emanatis, tenoris qui sequitur, videlicet:

« Palutius tituli SS. XII Apostolorum presbyter cardinalis de Alteriis, S. R. E. camerarius, ac totius Ordinis eremitarum sancti Augustini apud Sanctam Sedem protector. Cum in sacrâ Congregatione deputatâ per sanctissimum D. N. Innocentium XI feliciter regnantem pro negotiis provinciae Bavariae Ordinis eremitarum sancti Augustini sub die xvii martii MDCLXXIX in domo E.™ D. Vidoni, cum interventu EE. DD. Fachenetti, Franzoni, Carafae, nostri de Alteriis, Columnae et eiusdem Vidoni, ad tollendas in posterum occasiones discordiarum et scandalorum, quae a plerisque annis irrepserunt, resolutum fuerit consulendum esse Sanctissimum, ut, ex nimium iustis et rationabilibus motivis et causis in eadem Congregatione mature perpensis et examinatis, dignaretur dismembrare a dictâ provinciâ

1 Edit. Main. legit quae (n. t.).

Litterae E.™
protectoris qui-
bus refertur
Congregationis
decretum.

conventus¹ civitatis Salisburgensis, loci Dissemberg eiusdem dioecesis Salisburgensis, ac etiam conventus de Ratembergh et de Schefel in Tyrolensi ditione, eosque aggregare uni vel pluribus provinciis adiacentibus commodioribus vel magis opportunis, itaut ipsa Bavarica provincia constituatur in posterum ex solis conventibus in ipsâ Bavariâ existentibus, aliisque in eâ ut speratur erigendis, necnon ex conventu Ratisbonensi, qui in eâ remaneat; cumque, relatione sibi factâ, Sanctitas Sua hanc Congregationis resolutionem laudaverit et approbaverit, eique opportunam ad id facultatem benigne fuerit elargita: propterea eadem sacra Congregatio, pontificiâ auctoritate, praefatos conventus Salisburgensem, Dissembergensem, Ratembergensem, et de Schefel a praefatâ provinciâ Bavariae segregat et dismembrat, eosque segregatos ac dismembratos esse vult et declarat uni vel pluribus provinciis ut supra opportuno tempore per eandem sacram Congregationem aggregandos et incorporandos, relictis omnibus conventibus, qui in Bavariâ extant, quique in eâ erigentur, ac insuper conventu Ratisbonensi, ut provinciam Bavaricam in posterum constituent ac integrent; ita tamen ut religiosi omnes praedictorum conventuum Salisburgensis, Dissembergensis, et Ratembergensis, et de Schefel, quamvis ratione originis Bavari sint, in eodem statu et respective gradibus in quibus reperiuntur, gaudeant omnibus praerogativis in provinciâ aut provinciis, cui vel quibus aggregabuntur, perinde² ac si ab initio in iis professionem emisissent, absque ullâ prorsus differentiâ. Eadem vero sacra Congregatio nobis tamquam praefati Ordinis apud Sanctam Se-

¹ Videtur legendum *conventum* (n. t.).

² Male edit. Main. legit *proinde* (n. t.).

dem protectori benigne commisit ut hanc dismembrationem ac segregationem conventuum a se factam notificarem, prout per praesentes notificamus; simulque, vigore facultatis a sanctissimo domino nostro super hoc negotio specialiter nobis factae, praecipimus omnibus et singulis patribus ac fratribus praefatae provinciae Bavariae, cuiuscumque status, gradus et conditionis existentibus, in meritum salutaris obedientiae, sub privationis utriusque vocis, graduum et officiorum, et, in subsidium, sub excommunicationis latae sententiae, quam hac unâ pro trinâ canonicâ monitione praemissâ in his scriptis, licet inviti, ferimus, aliisque nobis reservatis et ipso facto incurrendis poenis, ne, sub quovis praetextu aut quaesito colore, per se vel per alios, directe vel indirecte, impedimento sint quominus praefata conventuum dismembratio ac segregatio executioni mandetur.

Datum Romae ex aedibus nostris hac die xxv martii MDCLXXIX.

I. cardinalis DE ALTERIIS protector ».

§ 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum superiorum et fratrum dictae provinciae Bavariae nobis subinde expositum fuit, ipsi praemissa, quo firmitus subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desiderant: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter por-

Accedit confirmatio Pontificis.

rectis inclinati, segregationem et dismembrationem supradictorum quatuor conventuum a praefata provincia Bavarica, aliaque praemissa, tam a memorata cardinalium Congregatione, quam a praefato Palutio cardinali et protectore respective facta et ordinata, ut praefertur, expeditasque desuper eisdem Palutii cardinalis et protectoris litteras praemissas, cum omnibus et singulis in eis contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis et provinciarum ac conventuum praefatorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad

verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIV aprilis MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 14 aprilis 1679, pontif. anno III.

LVIII.

Confirmatur regia electio sancti Iosephi in patronum et protectorem omnium regnorum ac dominiorum regis catholici, et in eius festo indulgentia plenaria conceditur.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Eximia pietas in Deum, ac erga beatos caeli incolas cum Christo regnantes devotionis aliarumque regiarum virtutum decora, cum praeclaris in ecclesiam Dei meritis singularique in nos et Apostolicam Sedem fide coniuncta, quibus carissimum in Christo filium nostrum Carolum Hispaniarum regem catholicum multipliciter insignivit Altissimus, paternam nostram in eum charitatem adducunt ut pia illius vota ad augendam in terris Sanctorum venerationem laudabiliter tendentia libentissime exaudiamus, caelestiumque gratiarum dispensationi nostrae divinitus creditarum muneribus decoremus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam, Sanctorum honorem, christianique populi praesidium atque aedificationem salubriter in Domino expedire arbitramur.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius nobilis vir Gaspar de Haro y Gusman, marchio de Carpio, pro dicto Carolo rege apud nos et Sedem Apostolicam orator, nobis nuper exponi fecit, idem Carolus rex, pro peculiari sua erga gloriosum patriarcham S. Iosephum, Bea-

Prooemium

Preces regis Hispaniarum pro confirmatione factae ab ipso electionis sancti Iosephi in patronum et protectorem suorum regnorum.

tissimae Virginis Dei Genitricis Mariae Sponsam, devotione, universa regna et dominia sua illius patrocinio atque protectioni commiserit, ipsumque sanctum Iosephum in patronum et protectorem eorundem regnorum et dominiorum elegerit, cupiatque propterea opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri:

Confirmatur praedicta electio et Sancto conceduntur praerogativae omnes patroni et protectoris.

§ 2. Nos, pium et religiosum dicti Caroli regis animum plurimum in Domino commendantes, supplicationibus eius nomine nobis per praefatum Gasparem marchionem super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, electionem memorati sancti Iosephi in patronum et protectorem regnorum et dominiorum praefatorum factam, ut praefertur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; et de praedicto sancto Iosepho in patronum et protectorem sic electo praerogativas omnes, eiusmodi patronis et protectoribus regnorum et dominiorum competentes, decernimus, iuxta tamen rubricas brevii et missalis romani, et ad formam constitutionis felicitis recordationis Urbani Papae VIII praedecessoris nostri super observatione festorum die XIII septembris MDCXLII emanatae.

Item visitantibus ecclesias dicti patroni in eius festo conceditur indulgentia plenaria.

§ 3. Praeterea, ad augendam fidelium religionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris pia charitate intenti, omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacra communione relectis, qui die festo sancti Iosephi praedicti a primis vespers usque ad occasum solis diei

1 Edit. Main. legit emanata (R. T.).

huiusmodi quascumque ecclesias in regnis et dominiis dicti regis Deo in honorem eiusdem sancti Iosephi hactenus dedicatas et in futurum quodcumque dedicandas, earumque quamlibet, quotannis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, et sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Contraria revocet.

§ 4. Non obstantibus quibuscumque decretis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam conciliaribus, generalibus vel specialibus, necnon, quatenus opus sit, quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem, prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIX aprilis MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 19 aprilis 1679, pontif. an. III.

LIX.

Confirmatur decretum definitorum Congregationis Camaldulensium de alternatione quatuor praecipuorum officiorum in quatuor eorum provinciis servanda.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Decretum
dietae de alter-
nativa electio-
num generalis
procuratoris ge-
neralis, visita-
torum et defini-
torum in provin-
ciis Romanio-
lae, Venetiae,
Etruriae et Mar-
chiae.

§ 1. Cum (sicut accepimus) in dieta Congregationis monachorum Camaldulensium Ordinis sancti Benedicti die xxiii aprilis mdcclxxvi factum fuit¹ decretum tenoris qui sequitur, videlicet: « Ut servetur aequitas et iustitia distributiva in electione generalis, procuratoris generalis et visitorum, unanimi consensu et per vota secreta statuerunt et decreverunt reverendi patres definitores, ut in posterum in futuris capitulis generalibus supradicta quatuor officia alternatim distribuantur per quatuor provincias Romanio- lae, Venetiae, Etruriae et Marchiae, adeo quod unicuique provinciae unum ex praedictis quatuor officiis conferatur tali ordine et dispositione, ut, postquam una ex praedictis provinciis generalatum obtinuerit, non possit iterum obtinere, nisi postquam per alias tres provincias generalatus fuerit distributus, et sic dispositum intelligatur de aliis tribus officiis »:

Confirmatur
ratatum decre-
tum.

§ 2. Nos, decretum huiusmodi rationi consentaneum, illiusque observantiam multum utilitatis dictae Congregationi alaturam esse reputantes, de Congregationis nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium super hoc negotio specialiter deputatorum consilio, decretum praehersum, auctoritate

¹ Similis alternativa in provincia Quitensi eremitarum S. Augustini confirmata fuit ab eodem Pontifice in *Constit. xxx*, quae incipit *Pro parte carissimi* (sup. pag. 73).

² Aptius lege fuerit (R. T.).

apostolicam, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Praeterea considerantes, quod provincia Etruriae et Marchiae dictae Congregationis Camaldulensium iam a multis annis generalatu eiusdem Congregationis honoratae non fuerunt, in proximo futuro ipsius Congregationis capitulo generali unum monachum expresse professum provinciae Etruriae vel Marchiae, huiusmodi qualitatibus ad id per constitutiones dictae Congregationis requisitis praeditum¹, in abbatem generalem eiusdem Congregationis, servatis aliis servandis, eligi, quoad reliqua vero tria procuratoris scilicet generalis et duorum visitorum Congregationis praefatae munera, dispositionem decreti praehersum observari debere, auctoritate et tenore praedictis decernimus et declaramus.

Cui additur,
ut alternativa
generalatus in-
cipiat a provin-
cia Etruriae et
Marchiae.

§ 4. Decernentes pariter easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicut in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae Congregationis Camaldulensium, eiusque provinciarum,

¹ Male edit. Main. legit *praedictum* (R. T.).

et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxii aprilis mdcclxxix, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 22 aprilis 1679, pontif. an. iii.

LX.

Extenditur festum Patrocinii B. M. Virginis ab Alexandro VII institutum in regnis Hispaniarum ad omnia dominia regis catholici.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Eximia et orthodoxae fidei cultore et assertore rege digna carissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum regis catholici erga augustissimam atque gloriosissimam Virginem Dei genitricem Mariam devotio promeretur, ut piis illius votis, ad augendam et propagandam in terris Caeli Reginae super choros angelorum exaltatae venerationem laudabili studio tendentibus, favorabilem assensum paternam benignitate libentissime praebeamus.

Praecipuis Phi-
lippi IV festum
Patrocinii B. M.
V. cum deter-
minato officio
et missa coe-
ptum fuit coe-
lebrari etiam a
regularibus in

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Alexandro Papae VII pro parte clarae memoriae Philippi IV dum vixit earumdem Hispaniarum regis catholici exposito, quod ipse Philippus rex, ad

agendas¹ beatissimae Virgini² Mariae³ praefatae gratias pro plurimis beneficiis quae ab illa accepisse pro affectu profitebatur, unum festum particulare Patrocinii beatissimae Mariae Virginis nuncupandum in omnibus Hispaniarum regnis aliquam die dominicam mensis novembris annis singulis celebrari summo opere desiderabat, idem Alexander praedecessor, supplicationibus praefati Philippi regis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatatus, clero etiam regulari praefatorum regnorum Hispaniae, ut aliquam die dominicam mensis novembris, per Ordinarium loci designanda, annis singulis festum Patrocinii eiusdem Beatae Mariae Virginis cum officio duplici quod recitatur die v augusti in festo Dedicationis S. Mariae ad⁴ Nives (exceptis lectionibus secundum nocturni, quae sumerentur ex sermone S. Ioannis Chrysostomi, *Dei Filius*, etc., qui⁴ habetur die xii septembris, quinta infra octavam Nativitatis ipsius Beatae Mariae Virginis), necnon cum missa quae celebratur dicta die cum *Gloria* et *Credo*, celebrare libere et licite possent et valerent, auctoritate apostolica concessit et indulgit; praeterea omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, ac sacra communione refectis, qui missae solemniter in die praedicta interfuissent, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concessit; et, alias prout in ipsius Alexandri

¹ Male edit. Main. legit *augendas* pro *agendas* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *Virginis* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *de pro ad* (R. T.).

⁴ Male edit. Main. legit *quae* pro *qui* (R. T.).

praedecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die xxviii iulii MDCLVII expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, plenius continetur.

Concessio extenditur et ampliat.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte praefati Caroli regis nobis per dilectum filium nobilem virum Gasparem de Haro y Gusman, marchionem de Carpio, ipsius Caroli regis apud nos et Sedem Apostolicam oratorem, nuper expositum fuit, idem Carolus rex paternae pietatis exemplo enixe cupiat concessam a memorato Alexandro praedecessore gratiam ad omnia et singula eius dominia extendi et ampliari: nos, pium eius desiderium hac in re plurimum in Domino commendantes, illique quantum nobis ex alto conceditur paterno affectu obsecundare cupientes, supplicationibus eius nomine nobis per praefatum Gasparem marchionem super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, ut Patrocinii beatissimae Virginis Mariae festum huiusmodi cum officio et missa, iuxta formam et tenorem praefatarum Alexandri praedecessoris litterarum, in posterum, annis singulis, aliis dominiis eidem Carolo regi subiectis celebrari libere pariter et licite possit et valeat, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus similiter et indulgemus; ac etiam plenariam indulgentiam ab eodem Alexandro praedecessore concessam, ut praefertur, ad omnia et singula alia dominia praedicta, servata tamen in reliquis supradictarum Alexandri praedecessoris litterarum forma et dispositione, auctoritate et tenore praefatis extendimus et ampliamus.

Derogatio contrariorum.

§ 3. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostram et cancellariae apostolicae regulam de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus

et singulis illis quae in eisdem Alexandri praedecessoris litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptorum fides.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvi maii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 26 maii 1679, pontif. anno III

LXI.

Declaratur inquisitores Portugalliae incurrisse in suspensionem officiorum ob denegatam obedientiam praecepto Pontificis.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Cum nos, per nostras in simili forma Brevis die xxiv decembris proxime praeteriti expeditas litteras, venerabili fratri Verissimo, archiepiscopo olim Bracharensi, tunc temporis munere inquisitoris generalis adversus haereticam pravitatem in Portugalliae et Algarbiorum regnis ex concessione seu delegatione apostolica fungenti, in virtute sanctae obedientiae districtae praeceperimus et mandaverimus ut intra terminum decem dierum, a die, quo eadem litterae ei per venerabilem fratrem Marcellum archiepiscopum Chalcedonensem, nostrum et Apostolicae Sedis in regnis praefatis nuncium, praesentatae fuissent, compu-

Species facti.

1 Pessime edit. Main. legit non obstantibus (R. T.).

tandum, quatuor vel quinque processus originales in tribunali Inquisitionis adversus haereticam pravitatem huiusmodi in eisdem regnis auctoritate apostolica instituto contra reos de iudaismo inquisitos seu accusatos vel denunciatos, qui etiam tamquam negativi in poenam ordinariam condemnati fuerant, iam finitos et terminatos, in manibus eiusdem Marcelli archiepiscopi et nuncii realiter et cum effectu consignasse et tradisse omnino deberet, alioquin, elapso dicto termino, nec sequuta effectiva consignatione processuum huiusmodi, eo ipso tam ipsum Verissimum archiepiscopum ab officio generalis inquisitoris huiusmodi sibi a nobis per alias nostras nostras pariter in forma Brevis emanatas litteras demando, omnique et quacumque auctoritate sibi per easdem litteras quomodolibet attributa, quam omnes et singulos alios inquisitores, in eisdem regnis a dicto Verissimo archiepiscopo eiusque praedecessoribus inquisitoribus generalibus respective electos seu deputatos vel confirmatos a suis pariter muneribus, omnique potestate agendi seu procedendi aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad sanctum Inquisitionis officium in praefatis Portugalliae et Algarbiorum regnis quovis modo spectantibus, donec et quousque aliter a nobis et Sede Apostolica praefata dispositum vel ordinatum fuisset, penitus, omnino suspenderimus, ac ipso facto suspensos fore, irritumque et inane, si quid subinde desuper tam a praefato Verissimo archiepiscopo, quam ab aliis inquisitoribus praedictis, vel eorum aliquo, quomodolibet, et quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigisset; et tam ipsum Verissimum archiepiscopum, quam ceteros omnes et singulos inquisitores praefatos, si praecipuum nostrum huiusmodi transgredi,

aut alias quomodolibet primodictis litteris contravenire ausi fuissent, ipso facto in poenas canonicas, ipsam quidem Verissimum archiepiscopum, tunc inquisitorem generalem, in poenam interdicti ab ingressu Ecclesiae, ceteros vero inquisitores praedictos in excommunicationem maiorem respective, absque alia declaratione incururos esse decreverimus et declaraverimus; absolutionem autem ab iisdem poenis nobis et huic sanctae Sedis specialiter reservaverimus, et alias prout in primodictis litteris nostris, quorum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur; verum (sicut accepimus) idem Verissimus archiepiscopus olim inquisitor generalis mandato et praecepto nostris sibi per easdem litteras minime paruerit, et proinde tam ipse quam ceteri olim inquisitores praedicti suspensionem a suis respective muneribus praefatis, omnique potestate et auctoritate agendi seu procedendi aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad sanctum Inquisitionis officium quovis modo spectantibus, incurrisse reperiantur:

§ 2. Hinc est quod nos, praemissa ad omnium, quorum interest et in futurum intererit, notitiam, ne quis illorum ignorantia forsitan decipiatur, deduci volentes, motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, memoratum Verissimum archiepiscopum olim inquisitorem generalem, ceterosque praefatos, ob non praestitam mandato et praecepto nostris huiusmodi circa consignationem processuum supradictorum in manibus praedicti Marcelli archiepiscopi et nuncii ut praefertur faciendam in termino supra expresso debitam paritionem, eo ipso suspensionem praedictam incurrisse; ac proinde statim elapso termino

Declaratio ut in rubrica.

huiusmodi eos omnes et singulos nullam omnino in materiis ad sanctum Inquisitionis officium quomodolibet pertinentibus iurisdictionem habuisse nec de praesenti habere; et propterea omnia et singula per eosdem gesta post incursum dictae suspensionis, et si quae forsitan per eos imposterum agentur, in materiis S. Officii huiusmodi, ob defectum iurisdictionis, penitus et omnino nulla et invalida fuisse et esse ac fore, tenore praesentium declaramus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praefati, aliive quilibet, cuiuscumque status, gradus, ordinis, praecminentiae et dignitatis existant, in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, nec causae, propter quas ipsae praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificatae et iustificatae fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis iuridica, pia et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensus, aliive quolibet etiam quantumvis magno et substantiali ac incogitato et inexcogitabili individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, moderari, limitari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iu-

vare ullo modo posse, sed ipsas praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et spectabit in futurum, inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praecminentiam et potestate fungentes et functuros, sublatam eis et eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et defini debere; ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus omnibus et singulis illis quae in litteris supradictis volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus litteris haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris die XXVII maii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 27 maii 1679, pontif. anno III.

LXII.

Permittitur superiori generali presbyterorum Congregationis Missionis facultas condonandi ex assistentium consensu, novae probationis tempus, red-

Obstantium remota.

Transumptum fides.

dendique ius electionum et praerogativas redeuntibus ad Congregationem¹.

Innocentius Pape XI,
ad futuram rei memoriam.

Species facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii superior generalis et presbyteri Congregationis Missionis, quod, cum alias, videlicet die XVIII Ianuarii MDCLXXIII, in conventu generali dictae Congregationis, qui tunc habebatur, propositum fuisset dubium: An eos, qui, post emissa vota egressi ex eadem Congregatione, cum dispensatione postea regrediuntur, oporteat denuo biennium in seminario, antequam ad vota admitterentur, nullo excepto, exigere; praeterea: Utrum anni, ad deputationes atque electiones requisiti, a votis posterioribus tantum in fine biennii post regressum emissis computandi essent, nulla habita ratione prioris temporis in Congregatione ante egressum transacti: remissa fuit ad diem sequentem dubiorum huiusmodi resolutio: eoque die repetita desuper tractatione placuit conventui, ut, ad tollendam omnem dubietatem, a Sede Apostolica pro superiore generali dictae Congregationis peteretur facultas, primo, dispensandi ex toto vel ex parte in praefato biennio cum illis, ad quorum probationem hoc tempus necessarium non esse iudicaret; deinde, restituendi omnino vel partim in ius deputationum atque electionum tam activarum quam passivarum, aliasque praerogativas, illos, qui per antiquorum votorum dissolutionem eo exciderant; ita tamen ut superior

¹ Constitutiones huius Congregationis confirmatae fuerunt a Clem. X. Constit. IV, (al. 5), quae incipit *Ex iniuncto nobis* (tom. XVIII, pag. 35), et Constit. XII (al. 13) quae incipit *Alia felicitis recordationis* (tom. XVIII, pag. 60), qua statutum fuit, a Summo Pontifice et superiore generali dumtaxat commutari aut dissolvi posse vota in eadem Congregatione emissa.

Bull. Rom. — Vol. XIX.

23

generalis neque dispensaret neque restitueret nisi de consensu suorum assistentium ad plura medietate suffragia cum sua ipsius praerogativa. Quare exponentes praedicti nobis humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praefato moderno et pro tempore existenti superiori generali dictae Congregationis, ut, de consensu suorum assistentium ad plura medietate suffragia cum sua ipsius praerogativa, illis, qui post emissa vota praedicta ex eadem Congregatione egressi fuerint ut praefertur, et subinde ad illam redierint, biennium seminarii, sive novae probationis huiusmodi, in totum vel pro parte, prout secundum datam sibi a Domino prudentiam expedire iudicaverit, auctoritate nostra apostolica remittere, seu desuper cum illis opportune dispensare, ac etiam illos ad ius deputationum atque electionum tam activarum quam passivarum, aliasque praerogativas, quibus ante eorum egressum fruebantur, omnino vel partim dicta auctoritate restituere et reintegrare, libere, licite et valide possit et valeat, quamcumque necessariam et opportunam facultatem, eadem auctoritate, tenore praesentium, tribuimus et impartimur.

§ 3. Decernentes easdem praesentes

Conceditur dicto superiori ut quot remittere partem vel totum seminarii biennium, sicut et iura et privilegia restituere presbyteris revertentibus.

Clausulae.

LXIII.

Confirmatur decretum cardinalis protectoris, quo vetatur, sub excommunicationis poenâ, ne fratres laici Tertii Ordinis sancti Francisci in provincia Siciliae praecedant clericos etiam professione posteriores¹.

Innocentius Papa XI.
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper pro parte dilecti filii Bonaventurae Rossi, procuratoris et commissarii generalis fratrum Tertii Ordinis sancti Francisci, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod, cum in provinciâ Siciliae dicti Ordinis inoleverit abusus antiquus ut fratres laici quoad praecedentiam cum fratribus clericis etiam diaconis iuxta antiquitatem professionis concurrerent, non sine manifestâ indecentiâ et depressione conditionis ecclesiasticae et sacrorum ordinum, ipse Bonaventura plurimum cupiebat ordinari ut fratres laici dictae provinciae in posterum professuri locum clericis, etiam posterioribus, cedere deberent, alioquin ad professionem non admitterentur, quemadmodum apud fratres Minores Capuccinos nuncupatos, aliorumque Ordinum religiosos, ac etiam in aliis provinciis Tertii Ordinis praedicti observare² dicebatur, eadem Congregatio cardinalium per summ decretum die xxiii martii proxime praeteriti emanatum, attentâ relatione venerabilis fratris nostri Francisci episcopi Ostiensis eiusdem S. R. E. cardinalis Barberini nuncupati, praefati Ordinis apud nos et

¹ De praecedentiâ inter fratres laicos professos et clericos novitios Capuccinorum, vide quid statutum fuit ab Urbano VIII constitutione quae incipit *Nuper pro parte*, (tom. xiv, p. 220).

² Aptius lege observari (R. T.).

Species facti.

litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae Congregationis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, seu quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die v iunii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 5 iunii 1679, pontif. anno III.

Sedem Apostolicam protectoris, supplicem libellum super praemissis porrectum remisit eidem Francisco episcopo cardinali et protectori ut praefatum abusum in praedictâ provinciâ etiam sub poenis ipsi benevisis omnino tollerent¹. Ipse vero episcopus et cardinalis protector, auctoritate sibi per praefatam Congregationem attributâ, decretum edidit tenoris qui sequitur, videlicet: « Attentis expositis, auctoritate nobis a sacra Congregatione attributâ, illique inhaerendo, etc., ne² de cetero fratres laici seu conversi, qui in posterum ad habitum seu professionem in praenarratâ provinciâ Siciliae Tertii Ordinis sancti Francisci admittendi erunt, quovis sub praetextu, quaesito colore vel ingenio, etiam ratione antiquioris suae ad habitum regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emissae professionis, seu cuiusvis consuetudinis, fratres clericos eiusdem Ordinis in quibusvis functionibus tam publicis quam privatis, necnon in locis et actibus quibuscumque, praecedere, et ne quicumque superiores eiusdem Ordinis id deinceps quoquo modo permittere audeant vel praesumant, sub excommunicationis poenâ ipso facto pro contrafacientibus incurrendâ, tenore praesentium statuimus, ordinamus et prohibemus; in contrarium praenotatâ consuetudine et aliis quibuscumque non obstantibus. In quorum, etc. Datum Romae in palatio Cancellariae Apostolicae hac die xix aprilis MDCLXXIX.

A. cardinalis BARBERINUS protector.

Loco Sigilli ».

Pontifex confirmat ut in rubrica.

§ 2. Cum autem, sicut praefatus Bonaventura nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio

¹ Forsan tolleret (R. T.).

² Vocem ne nos addimus (R. T.).

communiri summopere desideret: nos, ipsum Bonaventuram procuratorem et commissarium generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium a memorato Francisco episcopo cardinali et protectore editum ut praefertur, cum omnibus et singulis in eo contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulae

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praefatae provinciae, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in

contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die IX Iunii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 9 Iunii 1679, pontif. anno III.

LXIV.

Confirmantur confraternitates omnes sub titulo SS. Rosarii, tametsi de canonicâ aliquarum institutione non constet, nec eae unquam innovatae iuxta constitutionem Clementis VIII, vel contra formam in eâ praescriptam erectae fuerint¹.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Species facti. § 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Antonius de Montoy, magister generalis Ordinis fratrum Praedicatorum, quod, licet multae in dicti Ordinis aliisque ecclesiis seu oratoriis existant confraternitates utriusque sexus christifidelium sub titulo SS. Rosarii, quae suas functiones ad instar similium confraternitatum obtinent, multaque pietatis et christianae charitatis opera exercent, de aliquarum tamen ex illis canonicâ ab initio institutione forsitan non constat, et in aliarum erectionibus et institutionibus praescripta per constitutionem felicis recordationis Clementis Papae VIII

¹ Similem confirmationem confraternitatum S. Scapularis in ecclesiis Carmelitarum existentium habemus in Clementis X const. CLXII, (al. 164) quae incipit *Exponi nobis*, tom. XVIII, pag. 494.

praedecessoris nostri, quae incipit *Quaecumque a Sede Apostolica*, etc., die VII decembris MDCIV editam, forsitan servata non fuerunt, et aliae, ante emanatam constitutionem huiusmodi erectae et institutae, novas erectionum et institutionum huiusmodi, ac communicationis indulgentiarum, facultatum et privilegiorum litteras intra tempus ab eadem constitutione praefixum, seu etiam postea, impetrasse minime reperiuntur: nobis propterea dictus Antonius magister generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsum Antonium magistrum generalem specialis favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnes et singulas confraternitates praedictas sub titulo SS. Rosarii in quibusvis tam dicti Ordinis quam aliis ecclesiis seu oratoriis ubicumque locorum de praesenti existentes, tametsi de earum¹ canonicâ ab initio erectione et institutione non appareat, nec ipsae confraternitates novas erectionum et institutionum seu communicationis indulgentiarum, facultatum et privilegiorum huiusmodi litteras intra tempus a praefatâ Clementis praedecessoris constitutione praefixum obtinuisse reperiuntur, nec in earum erectionibus et institutionibus praescripta per easdem constitutiones² servata fue-

¹ Edit. Main. legit eorum (R. T.).

² Forsan eandem constitutionem (R. T.).

Firmanus et Pontifice praedictae confraternitates nunc existentes, dummodo serventur Sanctae Sedis decreta.

rint, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et validamus, easque in statu valido esse et fore decernimus et declaramus, in omnibus et per omnia, perinde ac si illas omnes et singulas ab ipso initio canonicè erectas et institutas fuisse novasque erectiones et institutiones suo tempore iuxta formam memoratae constitutionis Clementis praedecessoris obtinuisse constaret et in reliquis eiusdem constitutionis forma in illarum erectionibus et institutionibus respective servata fuisset, omnesque et singulos iuris et facti defectus, qui propter praemissa desuper quomodolibet intervenerunt, seu intervenisse dici, censeretur, vel praetendi possent, supplemus et sanamus, et, quatenus opus sit, ipsas confraternitates omnes et singulas, servatâ tamen ceteroqui constitutionum et decretorum huius sanctae Sedis praesertim circa distantiam locorum in erectione confraternitatum similis instituti servandam emanatorum formâ et dispositione, de novo erigimus et institui-mus. Ceterum in erectione et institutione similium confraternitatum de cetero faciendis formam in supradictâ Clementis praedecessoris constitutione praescriptam adamussim servari volumus, alioquin erectiones et institutiones huiusmodi nullius omnino sint roboris et momenti.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum

et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, et, quatenus opus sit, nostrâ et cancellariae apostolicae regulâ de non concedendis indulgentiis ad instar, ac praefatâ Clementis praedecessoris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XV Iunii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 15 Iunii 1679, pontif. anno III.

LXV.

Permittitur ut quaedam indulgentiae a tribus Pontificibus et duobus legatis S. Sedis confraternitatibus SS. Rosarii concessae describi possint in summa-

Derogatio contrariorum.

Fides transumptorum.

rio indulgentiarum dictarum confraternitatum, tametsi earum originales litterae non reperiantur.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Indulgentias concessas ab Alexandro nuncio in Germania.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Antonius de Montoy, magister generalis Ordinis fratrum Praedicatorum, quod, licet dudum bonae memoriae Alexander, dum vixit, episcopus Forolivien- sis, tunc Apostolicae Sedis cum potestate legati de latere per totam Germaniam nuncius, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus sanctissimi Rosarii confratribus et consororibus in singulis quinque beatissimae Mariae Virginis praecipuis festivitibus, scilicet Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis et Purificationis, centum, et, quoties per se vel per alios Rosarium Virginis, quod quinquagies salutationem angelicam et quinquies orationem dominicam complectitur, legissent vel legi fecissent, aut in die sabbati feriali vel festivo, quando *Salve Regina* caneretur post completorium apud fratres Ordinis Praedicatorum, coram altari clementissimae Virginis, ubi praefata confraternitas instituta erat, praesentes adstitissent, quadraginta dies de indulgentiâ, singulis vicibus quibus id fecissent, pro iniunctis sibi poenitentis misericorditer in Domino relaxaverit; ac postmodum (accepto per felicis recordationis Sixtum Papam IV praedecessorem nostrum quod in ecclesia domus Ordinis Praedicatorum civitatis Colonien- sis erat quaedam confraternitas utriusque sexus fidelium *de Rosario Beatae Virginis* nuncupata ad honorem angelicae salutationis instituta, cuius confratres et consorores intra spatium trium dierum cuiuslibet hebdomadae orationem dominicam quindecim et angelicam

salutationem centum quinquaginta vicibus ad honorem eiusdem Beatae Virginis Mariae iuxta ipsius confraternitatis instituta dicere consueverant, quas quidem orationes et salutationes *Rosarium* appellabant, et extra dictam civitatem Coloniensem in aliis civitatibus et locis erant quamplures utriusque sexus eiusdem confraternitatis confratres et consorores) idem Sixtus praedecessor voluerit et ordinaverit quod omnes et singuli confratres et consorores, confraternitatem praedictam servantes, tam in dictâ civitate Coloniensi quam et alibi ubicumque locorum tunc et pro tempore existentes, vere poenitentes et confessi, qui orationem dominicam et salutationem angelicam praedictas modo praemisso dicerent, in singulis Nativitatis, Annunciationis et Assumptionis Beatae Mariae Virginis festivitibus indulgentiam septem annorum et totidem quadragenarum consequerentur; et insuper honae memoriae Raymundus tituli S. Mariae Novae presbyter cardinalis, tunc per Germaniam dictae Sedis legatus, eisdem confratribus et consororibus pro quolibet rosario centum dies indulgentiarum perpetue concesserit; originales tamen litterae super concessionibus indulgentiarum huiusmodi emanatae de praesenti non reperiuntur, quamvis de ipsis concessionibus et litteris recolendae memoriae Leonis Papae X praedecessoris pariter nostri, quae incipiunt *Pastoris aeterni, etc.*, anno Incarnationis Dominicae MDXX pridie nonas octobris sub plumbo expeditis², per quas indulgentiae praefatae ab eodem Leone praedecessore approbatae, confirmatae et innovatae, ac de novo perpetuo concessae fuerunt.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expo-

¹ Pro et legerem constat ex (R. T.).

² Quas vide in tom. v, pag. 757 (R. T.).

A Raymundo legato Germaniae.

A Clemente VII.

sitio subiungebat, subinde piae memoriae Clemens Papa VII, etiam praedecessor noster, quasdam litteras (per quas similis recordationis Adrianus Papa VI pariter praedecessor noster confratribus et consororibus confraternitatis ad altare in cappellâ *de Rosario* nuncupatâ B. M. Virginis situm in ecclesia domus S. Dominici oppidi de Victoria dicti Ordinis, Calaguritanae dioecesis, institutae, qui in eadem cappellâ seu ecclesia huiusmodi unam quinquagenam *rosarium* seu *psalterium* nuncupatam recitassent, pro qualibet die qua id fecissent, quinquaginta annos de iniunctis eis poenitentis misericorditer in Domino relexaverat) auctoritate apostolicâ extenderet et ampliaret ad hoc, ut praedicti confratres dictae confraternitatis tunc et pro tempore existentes, qui dictum psalterium in aliquâ ecclesia seu oratorio cuiusvis loci, in quo eos pro tempore residere contingeret, devote recitassent, quoties id fecissent, indulgentias praefatas consequerentur, quas consequuturi fuissent, si in dictâ ecclesia S. Dominici iuxta tenorem concessionis dicti Adriani praedecessoris id recitassent, prout uberius contineri dicitur in litteris ipsius Clementis praedecessoris sub plumbo desuper anno Incarnationis Dominicae MDXXV pridie nonas aprilis emanatis, quae quidem originales non inveniuntur, sed in quodam libro in Hispania dudum cum approbatione tunc existentis nuncii apostolici in regnis Hispaniarum residentis impresso legitur; cumque pariter non reperiantur originales litterae similis memoriae Gregorii Papae XIII etiam praedecessoris nostri die XXIV octobris MDLXXVII (ut ex illarum exemplis Bononiae impressis apparet) expeditae, per quas idem Gregorius praedecessor universis et singulis utriusque sexus confratribus tunc pro

A Gregorio XIII.

tempore existentibus confraternitatis Rosarii gloriosissimae Virginis Mariae in cappellâ familiae de Guidottis sitâ in ecclesia domus S. Dominici Ordinis Praedicatorum Bononiae canonice institutae, poenitentibus et confessis ac sacra communione reffectis, qui singulis annis solemni processioni primâ dominicâ cuiuslibet mensis in dictâ ecclesia celebrandae interfuissent, et dictam cappellam devote visitassent, et ibi pro christianorum principum concordia et unione, ac haeresum extirpatione, sanctaeque matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effudissent, necnon in sigulis festivitibus eiusdem B. M. Virginis eandem cappellam pariter visitassent, et ut praefertur oravissent, quo die praedictorum id fecissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concessit; quia vero de praesenti conficitur summarium indulgentiarum confratribus et consororibus confraternitatum SS. Rosarii concessarum et respective auctoritate apostolicâ extensarum et ampliatarum, praevia Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium indulgentis et sacris reliquiis praepositorum approbatione ad communem utilitatem publicandam, ne de supra expressis indulgentiis et peccatorum remissionibus, poenitentiarum relaxationibus dubitari contingat, praefatus Antonius magister generalis opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri plurimum desideret:

§ 3. Nos, piis ipsius Antonii magistri generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomo-

Omnes confirmantur a Pontifice.

LXVI.

Confirmantur et innovantur duo Brevia Urbani VIII pro provinciâ S. Iosephi Ordinis Minorum Discalceatorum adversus fratres aliarum provinciarum ad curiam Madriti accedentes.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Dudum felicitis recordationis Urbani PP. VIII praedecessor noster motu suo proprio, ac ex certâ scientiâ, omnibus et singulis cuiusvis provinciae Hispaniarum Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ Discalceatorum nuncupatorum fratribus Discalceatis, qui de suorum superiorum licentiâ ad aulam regiam Madriti pro rebus et negotiis ibidem gerendis pro tempore se conferrent, in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis suae, necnon privationis vocis activae et passivae, ac excommunicationis latae sententiae poenis praecepit, mandavit, ne in aliâ quam in unâ ex duabus domibus regularibus S. Aegidii et S. Bernardini dicti Ordinis in oppido Matriti huiusmodi existentibus, arbitrio tamen ministri provincialis provinciae S. Iosephi eorumdem fratrum, diversarentur, neve cuiusvis generis eleemosynam in praefatâ aulâ sub quovis praetextu aut quaesito colore petere auderent seu praesumerent, dummodo in eisdem domibus regularibus omnia necessaria ipsis fratribus iuxta regularis observantiae normam ministrarentur, et aliâs prout plenius continetur in ipsius Urbani praedecessoris litteris desuper in simili formâ Brevis expeditis, tenoris qui sequitur, videlicet:

« Urbanus Papa VIII, ad perpetuam rei memoriam.

Cum sicut accepimus, licet ex omnibus provinciis fratrum Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ

In primo Brevis statutum fuit ne fratres Discalceati ad aulam regiam Madriti accedentes in aliâ, quam in unâ ex eorum duabus domibus morarentur, nec eleemosynam peterent sub certis poenis.

Primum Brevis Urbani VIII.

dolibet innodatus existit, ad effectum praemissorum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum cardinalium consilio, ut omnes et singulae indulgentiae ac peccatorum remissiones, poenitentiarum relaxationes supra narratae in summano praedicto apponi et exprimi possint, ac confraternitatum huiusmodi et confratribus et consororibus suffragentur et suffragari debeant in omnibus et per omnia, perinde ac si originales litterae praefatorum Sixti IV, Clementis VII et Gregorii XIII praedecessorum nostrorum, ac Alexandri episcopi nuncii, et Raymundi cardinalis legati super earum concessionibus emanatae apparerent et exhiberentur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus. Ac ad maiorem cautelam, et quatenus opus sit, easdem indulgentias et peccatorum remissiones et poenitentiarum relaxationes modo et formâ supra expressis harum serie de novo in perpetuum concedimus.

Claustrae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xvi iunii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 16 iunii 1679, pontif. an. III.

1 Edit. Main. legit *proinde* (R. T.).

Discalceatorum nuncupatorum in regnis Hispaniarum existentibus fratres ad S. Aegidii et S. Bernardini domos regulares eiusdem Ordinis oppidi Matriti Toletanae dioecesis pro negotiis aliisque eorum rebus gerendis se recipere soleant, et illis, quo tempore in eisdem domibus regularibus commorantur, de omnibus rebus ad eorum sustentationem necessariis provideatur, interdum tamen in domibus regularibus fratrum dicti Ordinis non Discalceatorum diversantur, eleemosynisque benefactorum praedictarum duarum domuum regularium utuntur, exindeque benefactores ipsi plus aequo gravantur, nullâ habitâ per eosdem fratres eleemosynarum ratione, quas a praedictis benefactoribus primodictae duae domus regulares dietim recipiunt, quo fit ut non leve felici praedictarum duarum domuum regularium gubernio praeiudicium inferatur, quae nullam aliam eleemosynae assignationem habent, praeter eam quam in dies quaerunt et quae illis datur, quandoquidem piâ missarum celebratione nullius generis eleemosynam accipiant, sed illae pro benefactoribus celebrantur: quare nos, praemissis quantum cum Domino possumus obviare, ac primodictarum duarum domuum regularium indemnitati consulere volentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ nostrâ, omnibus et singulis cuiusvis provinciae Hispaniarum Ordinis praedicti fratribus Discalceatis huiusmodi, qui de superiorum suorum licentiâ ad aulam regiam Matriti pro rebus et negotiis huiusmodi pro tempore se conferrent, in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae, necnon privationis vocis activae et passivae, ac excommunicationis latae sententiae poenis per

1 Vel legendum *pro*, non *piâ*; vel coniunctum *pro piâ* (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XIX.

24

praesentes praecipimus et mandamus, ne in aliâ quam in unâ ex primodictis duabus domibus regularibus, arbitrio tamen dilecti filii ministri provincialis provinciae S. Iosephi eorumdem fratrum, diversentur, neve cuiusvis generis eleemosynam in praedictâ aulâ sub quovis praetextu aut quaesito colore petere audeant seu praesumant, dummodo in primodictis duabus domibus regularibus omnia necessaria fratribus praedictis iuxta regularis observantiae normam subministrantur; in eventu vero, in quem iidem fratres aliquâ re indigerint, ad guardianum alterius ex primodictis duabus domibus regularibus, in qua diversabuntur, non autem ad alios superiores seu dicto guardiano inferiores, recursum habeant. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac per omnes et singulos, ad quos spectat et quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque iudices et commissarios, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et nuncios, ac alios quavis auctoritate fungentes, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dum-

1 De more solito adderetur vox *semper* (R. T.).

taxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii Julii mdcxxvi, pontificatus nostri anno xiii.

M. A. MATAUDUS.

Loco † sigilli ».

In secundo
Brevis confirma-
tum fuit decre-
tam ministri ge-
neralis Ordinis,
quo inter alia
inhibebatur
guardiano, ne
permitteret
praedictos fra-
tres morari Ma-
dridi ultra vi-
ginti dies.

Et subinde pro parte tunc existen-
tium fratrum dictae provinciae S. Io-
sephi dicto Urbano praedecessori ex-
posito, quod pro felici praefatarum
domorum regularium seu conventuum
S. Aegidii et S. Bernardini regimine et
gubernio tunc existens minister gene-
ralis dicti Ordinis inter alia statuerat
et ordinaverat, ut exteris fratribus, ad
conventus huiusmodi pro tempore ve-
nientibus, tempus viginti dierum pro
terminandis expediendisque eorum ne-
gotiis assignaretur, et, quatenus intra
dictos viginti dies negotia huiusmodi
non expedirentur, iidem fratres exteri
e dicta curia migrare et ad suas pro-
vincias regredi deberent, relicta penes
procuratorem conventus negotiorum hu-
iusmodi expediendorum et exacte solli-
citantorum cura, praefatus Urbanus
praedecessor statuta et ordinationes hac
super re ab eodem ministro generali
facta auctoritate apostolica confirmavit
et approbavit; et propterea omnibus et
singulis Ordinis et conventuum huius-
modi superioribus, quocumque nomine
nuncupatis, tunc et pro tempore exi-
stentibus, in virtute sanctae obedientiae,
ac sub excommunicationis, vocisque acti-
vae et passivae ac suorum officiorum
privationis, aliisque arbitrio suo poenis
eo ipso absque alia declaratione incur-
rendis, mandavit, ut praefata statuta et
ordinationes exacte et accurate obser-
varent, ac ab aliis observari curarent
et facerent, et alias, prout uberius etiam
continetur in aliis eiusdem Urbani praedecessoris litteris pariter in forma Bre-

vis emanatis tenoris qui sequitur, vide-
licet.

« Urbanus PP. VIII ad futuram rei
memoriam. Alterum Breve
Urbani VIII.

Exponi nobis nuper fecerunt dile-
cti filii fratres Ordinis Minorum san-
cti Francisci de Observantia Discalcea-
torum nuncupatorum provinciae S. Io-
sephi, quod pro felici prosperoque
conventuum S. Aegidii et S. Bernardini
dicti Ordinis oppidi Matriti Toletanae
dioecesis regimine et gubernio dilectus
filius Ioannes Merinero, Ordinis huius-
modi minister generalis, sub die x ia-
nuarii praesentis anni mdcxlii statuit
et ordinavit ut ab exteris dicti Ordinis
aliarum provinciarum religiosi Discal-
ceatis huiusmodi, qui in dies pro suis
aut suorum parentum seu consanguineo-
rum negotiis ad curiam carissimi in
Christo filii nostri Philippi Hispaniarum
regis catholici se conferunt, ne conven-
tus praefatos in aliquo gravent, neve
disciplinam regularem inturbent, in ipso
eorum adventu guardianus primodicti
conventus S. Aegidii pro tempore exi-
stens obedientiales litteras, quas dese-
runt, petere, et quaenam venerint ne-
gotia tractaturi, sciscitari et quaerere
teneatur; si vero compererit nego-
cia huiusmodi non multum urgere,
fratres Discalceatos exteros huiusmodi
ad dictam curiam sic accedentes non
ultra biduum inibi consistere et deti-
neri curet; si tamen negotia huiusmodi
seria et urgentia fuerint, eisdem fratri-
bus Discalceatis exteris tempus viginti
dierum pro terminandis expediendisque
eorum negotiis assignet, illosque e con-
ventu in quo degunt egredi, non cum
sociis quos secum duxerint, sed cum
procuratore conventus, aut cum socio
dicti procuratoris, iam ad id a provincia
designati¹, faciat; si vero contingat intra

¹ Male edit, Main. legit *designari* (R. T.).

dicti viginti dies negotia huiusmodi
nullatenus expediri, eosdem exteros
fratres Discalceatos huiusmodi e dicta
curia migrare et ad suas provincias re-
gredi curet, firma remanente penes eum-
dem priorem negotiorum huiusmodi
expediendorum et exacte sollicitandorum
cura; ad quem effectum idem Ioannes
minister generalis in virtute sanctae
obedientiae et Spiritus Sancti iniunxit
eidem guardiano ut praemissas ordina-
tiones et mandata irremissibiliter exe-
quatur, exteris autem fratribus Discal-
ceatis huiusmodi ut guardiano eiusdem
conventus S. Aegidii nunc et pro tem-
pore existenti, uti eorum praelato et
commissario, in omnibus et singulis dic-
tam dispositionem concernentibus pa-
reant et obediant, ac insuper obedien-
tiam, necnon mandata a dilecto filio
ministro provinciali eiusdem provinciae
pro illius bono regimine emanata, quae
illis, ubi primum ad conventum perve-
nerint, notificari debeant, observent;
voluitque idem minister generalis ut
fratres Discalceati exteri dicti Ordinis,
qui ad eandem curiam accedunt, nec
ad conventum S. Francisci dicti oppidi
Ordinis huiusmodi nec ad personarum
saecularium domos divertere nec ibi
pernoctare ullatenus possint, sed in
eisdem Ss. Aegidii et Bernardini con-
ventibus commorari teneantur, quodque
nec per se nec per interpositam per-
sonam cuiusvis generis eleemosynas quo-
quo modo quaerere audeant, nisi re-
prius eidem guardiano conventus S. Aegi-
dii huiusmodi communicata, et obtenta
desuper ab eodem licentia. Ne vero
praefata ordinationes et statuta a quo-
quam dicti Ordinis superiore alterari
possint, nobis propterea dicti exponen-
tes humiliter supplicari fecerunt ut illa
confirmationis nostrae patrocinio com-
munire de benignitate apostolica digna-

remur. Nos igitur, eosdem exponentes
specialibus favoribus et gratis prosequi
volentes, et eorum singulares personas a
quibusvis excommunicationis, suspensio-
nis et interdicti, aliisque ecclesiasticis
sententiis, censuris et poenis, a iure
vel ab homine, quavis occasione vel
causa latis, si quibus quomodolibet in-
nodatae existunt, ad effectum praesen-
tium dumtaxat consequendum, harum
serie absolventes et absolutas fore cen-
sentes, huiusmodi supplicationibus in-
clinati, statuta et ordinationes dicti
Ioannis ministri generalis, praefata apo-
stolica auctoritate, tenore praesentium,
confirmamus et approbamus, illisque
inviolabilis apostolicae firmitatis robur
adiicimus, ac omnes et singulos tam
iuris quam facti quantumvis substantia-
les et formales defectus, si qui desu-
per quomodolibet intervenerint, supple-
mus: mandantes propterea omnibus et
singulis dicti Ordinis et conventuum
huiusmodi superioribus, quocumque no-
mine nuncupatis, nunc et pro tempore
existentibus, in virtute sanctae obedien-
tiae, ac sub excommunicationis, vocis-
que activae et passivae ac suorum
officiorum privationis, aliisque arbitrii
nostri poenis, eo ipso absque alia de-
claratione incurrendis, ut praefatae or-
dinationes et statuta exacte et accurate
observent, et ab aliis observari curent
et faciant; ac decernentes praesentes
litteras validas semper et perpetuo fir-
mas et efficaces existere et fore, suos-
que plenarios et integros effectus sorti-
ri et obtinere, ac ab omnibus et singulis,
quos illae concernunt et concernent in
futurum, inviolabiliter et inconcusse ob-
servari debere, irritumque et inane, si
quid secus super his a quoquam, qua-
vis auctoritate, scienter vel ignoranter,
contigerit attentari. Non obstantibus
constitutionibus et ordinationibus apo-

stolicis, ac quibusvis Ordinis, provinciae et conventum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis aliâ firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâ in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, aut de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis aliâ expresso habenda aut aliqua aliâ exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad effectum praemissorum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die x decembris MDCXLIII, pontificatus nostri anno xx.

M. A. MARALDUS.

Loco † annuli Piscatoris ».

Causae confirmandi et innovandi relatae breviter.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum superiorum et fratrum dictae provinciae S. Iosephi nobis nuper expositum fuit, litterae praeinsertae temporis progressu in desuetudinem abierint, nec accurate observatae fuerint, propter recursus, quos fratres, illas eludendi gratiâ, ad personas primarias habuerunt, mediaque efficacissimâ quae adhibuerunt, unde magnum eidem provinciae enatum est detrimentum: nobis

propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ digneremur.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialis favore gratiae prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praeinsertas binas Urbani praedecessoris litteras, cum omnibus et singulis in eis respectivè contentis et expressis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, ac innovamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac illas ab omnibus et singulis, ad quos spectat et in futurum quaecumque spectabit, exacte et accurate observari praecipimus et mandamus, necnon omnes et singulos tam fratres quam superiores, qui litteris praeinsertis etiam unâ vice contravenerint, eo ipso excommunicationis ac privationis vocis activae et passivae et officiorum per eos obtentorum poenas, et praesertim superiores qui fratres praedictos in duobus conventibus supradictis, vel eorum altero, contra dispositionem litterarum praeinsertarum ultra viginti dies retinuerint, seu morari permiserint, absque aliâ declaratione incursum esse declaramus.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et spectabit

Confirmantur et innovantur Brevia, et eorumque exercitio omnibus praecipitur sub certis poenis.

Clausulae.

in futurum, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariarum derogatio.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis, quae in litteris praeinsertis concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xvii iunii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 17 iunii 1679, pontif. anno III.

LXVII.

Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium, quo declaratum fuit fratres Discalceatos Ordinis S. Augustini non habere ius aggregandi ad confraternitatem Cincturatum, posse tamen eos confraternitates Corrigiatorum erigere.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Decretum Congregationis episcoporum et regularium.

§ 1. Aliâ emanavit a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita decretum tenoris qui sequitur, videlicet: « In causâ Augustinianorum vertente inter patrem generalem totius Ordinis sancti Augustini ex unâ, et patres vicarios generales Discalceatorum congregationum Italiae, Galliarum, Hispaniarum, et Lusitaniae alterâ ex partibus, etc., sacra Congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regu-

larium praeposita, partibus auditis, referente eminentissimo Crescentio, censuit non licere Discalceatis ius aggregandi ad confraternitatem Cincturatum S. Mariae de Consolatione positam in ecclesiâ S. Iacobi Bononiae; posse tamen erigere confraternitates Corrigiatorum in propriis eorum ecclesiis tantum, servatâ tamen formâ constitutionis sanctae memoriae Clementis VIII incipientis *Quaecumque*, etc., sub die vii decembris MDCIV, et decretorum eiusdem S. Congregationis; ideoque erectionem factam in ecclesiâ Discalceatorum in civitate Ulyssiponaesse nullam. Romae, xxx septembris MDCLXXVIII, card. GASPAR CARPINEUS ».

Confirmatur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Dominicus Valvasorius, procurator generalis fratrum Eremitarum S. Augustini, nobis nuper exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Dominicum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine super hoc nobis humiliter porrectis inclinati, decretum praesertim, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces

Clausulae.

existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sorti et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum, Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxii iunii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 22 iunii 1679 pontif. anno III.

LXVIII.

Adscribitur in albo Beatorum servus Dei Thurribius, archiepiscopus Limanus¹.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Laudemus viros gloriosos, qui, magni virtute, adepti sunt gloriam in conversatione gentis, et commissas sibi oves verbo et exemplo fideliter pascere, Deique domum aedificare atque corroborare studuerunt; qui, quasi arcus reful-

¹ Hic Beatus Sanctorum albo adscriptus postea fuit a Benedicto XIII, IV idus decembris MDCCXXVI, in Const. quae incipit *Quoniam Spiritus*.

gens inter nebulas gloriae, et quasi flos rosarum in diebus vernis, Ecclesiam universam nominis sui celebritate et spiritualium aromatum odore impleverunt, ac demum, feliciter decurso mortalis aevi stadio¹, immarcescibilem iustitiae coronam in aeterna caelestis Hierusalem stabilitate accipere meruerunt. Quos inter cum Dei servus Thurribius, olim archiepiscopus Limanus, charismata meliora aemulatus, ac theologiarum moraliumque virtutum omnium fulgore conspicuus, longe lateque splenduerit; apostolici muneris, quod, viribus licet et meritis impares, divina dignatione gerimus, ratio exigit ut illius cultui et venerationi in terris, ad Dei laudem, ad Ecclesiae decus et praesidium, ad christiani populi spiritualem aedificationem atque consolationem, potestate nobis a Domino tradita consulamus.

§ 1. Cum itaque, confectis dudum ex huius sanctae Sedis Apostolicae licentia processibus de vitae sanctitate heroicisque virtutibus, quibus idem servus Dei Thurribius multipliciter fulsisse, piisque studiis, quibus catholicam fidem ecclesiasticamque disciplinam per sanctae Synodi Tridentinae decreta sancitam in nova illa christianitate stabilivisse, ac miraculis, quae ad manifestandam hominibus eius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, Congregatio venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum, post maturam diligentemque illorum discussionem, coram nobis constituta, auditis eorum consultorum suffragiis, uno spiritu unaque voce censuerit, posse, quandocumque nobis placeret, ad solemnem ipsius servi Dei Thurribii canonizationem iuxta² eiusdem S. R. E.

¹ Male edit. Main. legit *studio pro stadio* (R. T.).

² Aliquid deest ex. g. *iudicium* (R. T.)

Declaratum fuit a S. Congregatione Rituum, diem Dei servum donari posse nomine Beati.

Pontifex illud confirmat.

Congregationis Rituum tuto deveniri, ac interim indulgeri ut nuncupetur Beatus, et de eo tamquam Confessore Pontifice officium recitetur, et sacrosanctum missae sacrificium celebretur:

§ 2. Hinc est quod piis enixisque precibus carissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum regis catholici, et carissimae in Christo filiae nostrae Mariannae reginae viduae, eius genitricis, ac venerabilium fratrum archiepiscoporum et episcoporum, cleri, universitatum, collegiorum et populorum tam Hispaniarum quam regni Peruani nobis super hoc humiliter porrectis paternam benignitatem annuentes, de memoratorum cardinalium unanimi consilio pariter et assensu, et auctoritate apostolica, tenore praesentium, indulgemus ut idem servus Dei Thurribius, olim archiepiscopus Limanus, in posterum Beati nomine nuncupetur, eiusque corpus et reliquiae venerationi fidelium (non tamen in processibus circumferenda) exponantur, imagines quoque radiis seu splendoribus exornentur, atque de eo sub ritu semiduplici in omnibus ecclesiis tam saecularium quam regularium utriusque sexus recitetur officium et missa celebretur de Confessore Pontifice, singulis annis, iuxta rubricas breviarii et missalis romani, die xxvii aprilis, qua ipsius servi Dei corpus translatum, et in metropolitana ecclesia Limana repositum fuit, cum spiritum Creatori reddiderit die xxiii martii, quae feriis quadragesimae vel festis paschalibus impedita esse solet. Haec autem, videlicet recitationem officii et missae celebrationem, fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, nempe in civitate et dioecesi Limana, ubi obiit, in civitate Maioricae, in qua natus est, et in collegio Ovetensi nuncupato universitatis studii generalis Salmanticensis, in quo humanis divinisque

litteris imbutus fuit, et, quantum ad missas attinet, etiam a sacerdotibus confluentibus. Propterea¹ primo dumtaxat anno a datis hisce litteris, et quoad Indias, a² die, quo eadem litterae illuc pervenerint, inchoando, in ecclesiis civitatum et dioecesis ac collegii praefatorum respective solemniter beatificationis eiusdem servi Dei, cum officio et missa sub ritu duplici maiori, die ab Ordinariis locorum respective constituta, et intra sex menses promulganda, postquam tamen eadem solemniter in basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint, pariter celebrandi facimus potestatem.

Clausula.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non cultu editis; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 4. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu secretarii praedictae Congregationis cardinalium subscriptis, et sigillo praefecti eiusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus et ubique tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxviii iunii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 28 iunii 1679, pontif. anno III.

LXIX.

Declaratur provinciam S. Petri de Alcantara in regno Neapolitano fratrum Minorum Discalceatorum frui debere omnibus iuribus et privilegiis aliarum eiusdem Ordinis provincialium.

¹ Aptius lege *Praeterea* (R. T.).

² Praeposit. a nos addimus (R. T.).

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Hic provin-
ciae a Clemen-
te X erectae
ab eodem con-
cessa fuerunt
iura et privile-
gia omnia alia-
rum provinciarum
praesertim
Hispaniarum.

§ 1. Alias felicis recordationis Clemens Papa X, praedecessor noster, motu proprio et ex certa scientia et matura deliberatione suis, deque apostolica potestatis plenitudine, custodiam S. Petri de Alcantara in regno Neapolitano fratrum Discalceatorum Hispaniae, Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantia, quae in executionem quarundam ipsius Clementis praedecessoris in simili forma Brevis litterarum auctoritate apostolica erecta et instituta, variisque gratiis et ordinationibus pro felici illius gubernio emanatis per alias ternas eiusdem Clementis praedecessoris pariter in forma Brevis litteras decorata atque stabilita fuerat, in novam provinciam fratrum Discalceatorum Hispaniae dicti Ordinis (quae provincia S. Petri de Alcantara regni Neapolis nuncupari deberet, ac capitula provincialia pro ministri provincialis, custodis et definitorum, aliorumque officialium ipsius provinciae electione, nec non congregationes, aliosque congressus, ad instar aliarum provinciarum Ordinis huiusmodi, celebrare, omnibusque et singulis praerogativis, praeminentiis, iuribus, honoribus, privilegiis, gratiis et indultis, quibus aliae eiusdem Ordinis provinciae, tam de iure, usu et consuetudine, quam alias quomodolibet utebantur, fruebantur et gaudebant, ac uti, frui et gaudere poterant, et possent in futurum, pariformiter, et absque ulla prorsus differentiâ, et signanter illis, quae provinciis fratrum Discalceatorum Hispaniae Ordinis praedicti a quibusvis Romanis Pontificibus eius praedecessoribus, ac praesertim a recolendae memoriae Urbani PP. VIII per quaedam suas in forma Brevis litteras quarum

initium *Cum ea, etc.*, die xxv iunii MDCXXXIX expeditas, concessa sunt, nec non omnibus et singulis indultis, privilegiis et gratiis custodiae praefatae ab ipso Clemente praedecessore per quinas suas litteras quomodolibet concessis, et quibus custodia ipsa eatenus gravisa erat, uti, frui, potiri et gaudere libere et licite posset et valeret; ita tamen ut nova provincia huiusmodi facultate fundandi et erigendi novos conventus de sola Ordinariorum licentiâ, quae dictae custodiae auctoritate apostolica concessa reperiebatur, non nisi in locis, in quibus fratres de Observantia vel Reformati nuncupati Ordinis praedicti non essent, uti valeret), sine cuiusquam praeiudicio, in perpetuum erexit et instituit, et alias prout in eiusdem Clementis praedecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die vii februarii MDCLXXV expeditis, quarum et aliarum litterarum praefatarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Ioannes a S. Maria custos et nuper primus minister provincialis dictae provinciae, S. Petri de Alcantara in regno Neapolis, nobis exponi fecit, praecipua privilegia, gratiae¹ et indulta dictis provinciis Hispaniae concessa a recolendae memoriae Gregorio XIII per suas, quarum initium *Adhuc nos Dominus, etc.*, die xii novembris MDLXXVII², ad favorem provinciae S. Iosephi, et Clemente VIII per suas proxime dictarum confirmatorias, quarum initium *Dudum, etc.*, die xxv martii MDXCII, ad favorem eiusdem provinciae S. Iosephi, et a dicto Urbano VIII tam per supradictas ad favorem provinciae S. Ioannis Ba-

Referuntur Pontificis, a quibus concessa fuerunt praedicta iura et privilegia.

¹ Male edit. Main. legit *gratias* (R. T.).

² Male edit. Main. legit 1677 (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *ut pro et* (R. T.).

ptistae, quam alias suas, quarum initium *Alias felicis recordationis Gregorius PP. XIII, etc.*, ad favorem omnium provinciarum Discalceatorum, die viii aprilis MDCXLII, ac alias, quarum initium *Alias postquam per recolendae memoriae, die xxx iulii MDCXLII, ad favorem earumdem provinciarum, et alias incipientes Alias pro felici prosperoque regimine, etc.*, confirmatorias praecedentium, die xxii decembris eiusdem anni MDCXLII, ad favorem provinciarum huiusmodi, et alias, quarum initium *Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Gundisalvus, etc.*, die vii februarii MDCXLIII, ad favorem provinciae S. Gabrielis, ac alias incipientes *Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Paulus, etc.*, confirmatorias praecedentium, die iv martii eiusdem anni MDCXLIII, ad favorem omnium provinciarum Discalceatorum, et reliquas suas, quarum initium *Religiosorum, etc.*, die . . . februarii MDCXLII, ad favorem provinciae S. Didaci, nec non Alexandro VII, Romanis Pontificibus etiam praecessoribus nostris, per suas, quarum initium *Cum sicut dilecti filii, etc.*, die xviii martii MDCXLIX, ad favorem dictarum provinciarum S. Iosephi et S. Ioannis Baptistae, et alias incipientes *Exponi nobis nuper fecerunt, etc.*, per quas privilegia, per praefatos Gregorium XIII, Clementem VIII et Urbanum VIII praedecessores eisdem duabus provinciis S. Iosephi et S. Ioannis Baptistae concessa, ad omnes alias provincias Discalceatorum extendit, die v novembris MDCLXV respective expeditas in simili forma Brevis litteras, emanaverint; et licet dubitari non possit quin privilegia, gratiae et indulta huiusmodi a memorato Clemente X praedecessore praefatae provinciae S. Petri de Alcantara in regno Neapolis, cui ad servandam cum aliis provinciis uniformitatem

tuendamque in ea regularis disciplinae, quae in ea benedicente Domino viget, observantiam atque religiosam tranquillitatem omnino necessaria sunt, satis superque communicata fuerint, et proinde provincia ipsa illis frui et gaudere possit; quia tamen in praefatis Clementis X praedecessoris litteris, super erectione provinciae huiusmodi emanatis, de praefatis praedecessoribus nostris eorumque litteris superrenunciatis specifica mentio facta non fuisset, fieri possit, ut, humani generis hoste superseminante zizania, eidem provinciae super usu et fruitione privilegiorum, gratiarum et indultorum huiusmodi controversia moveatur aut impedimentum aliquod praestetur, tametsi eadem privilegia, gratiae et indulta nec in toto nec in parte hactenus revocata reperiantur, sed plenam roboris obtinent firmitatem: nobis propterea dictus Ioannes custos et exprovincialis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, eandem provinciam in pacis amoenitate regularisque observantiae vigore conservare, ac praefati Ioannis votis favorabiliter annuere volentes, eumque et omnium et singulorum superiorum et fratrum provinciae singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, nec non litterarum praefatarum tenores et datas, etiam veriores, praesentibus itidem pro

¹ Pessime ed. Main. legit *semper pro super* (R. T.).

Extenduntur iura et privilegia omnia aliarum provinciarum ad provinciam Neapolitanam, cui etiam, si opus est, ea de novo concedantur.

plene et sufficienter expressis et insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, memoratam provinciam S. Petri de Alcantara in regno Neapolis, omnesque et singulos eius conventus ac superiores et fratres praesentes et futuros, omnibus et singulis privilegiis, praerogativis, praeeminentiis, favoribus, gratiis et indultis, quae dictis provinciis Hispaniae, seu earum alicui, illarumque respective superioribus et fratribus quibuscumque, a praefatis Gregorio XIII, Clemente VIII, Urbano VIII et Alexandro VII praedecessoribus per eorum litteras supra enunciatas¹ respective quomodolibet concessa et attributa seu confirmata et concessa fuerunt, pariformiter et absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui, potiri et gaudere libere et licite posse et debere, in omnibus et per omnia, perinde ac si illa omnia et singula ipsi provinciae S. Petri de Alcantara in regno Neapolis illiusque conventibus ac superioribus et fratribus praedictis nominatim et in individuo per memoratum Clementem praedecessorem in suis litteris, super erectione provinciae huiusmodi emanatis concessa reperiantur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, declaramus atque decernimus; et, quatenus opus sit, ipsi provinciae S. Petri de Alcantara in regno Neapolis, eiusque superioribus et fratribus praefatis, ut omnibus et singulis privilegiis, praerogativis, praeeminentiis, iuribus, honoribus, gratiis et indultis huiusmodi, nec non illis, quae eis a praefato Clemente X praedecessore sicut praemittitur concessa fuerunt, uti, potiri et gaudere libere, pariter et licite valeant, auctoritate et tenore praedictis, de novo concedimus et indulgemus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes easdem praesentes
1 Edit. Main. legit *enunciatis* (R. T.).

litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, nec non omnibus et singulis illis quae in praefatorum praedecessorum nostrorum litteris supradictis concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die x iulii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 iulii 1679, pontif. anno III.

LXX.

Confirmatur summarium indulgentiarum confraternitatum SS. Rosarii, quod prius a S. Congregatione recognitum et approbatum fuerat¹.

1 Nonnullae ex his indulgentiis extensae fuerunt etiam ad alios extra confraternitates a

Confratrorum derogatio.

Fides transumptorum.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Insequens summarium recognitum et approbatum fuit a sacra Congregatione.

§ 1. Nuper pro parte dilecti filii Antonii de Montoy, magistri generalis Ordinis fratrum Praedicatorum, nobis expositum fuit, quod de huius sanctae Sedis mandato confectum, et a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium indulgentiis et sacris reliquiis praeposita revisum et approbatum fuit summarium indulgentiarum et aliarum gratiarum spiritualium confraternitatibus sub titulo SS. Rosarii erectis et institutis auctoritate apostolicâ concessarum, tenoris qui sequitur, videlicet:

Summarium indulgentiarum et gratiarum confratribus et consororibus SS. Rosarii, tam in vitâ quam in morte concessarum.

CAPUT I.
De confirmatione et extensione indulgentiarum SS. Rosarii.

I. Sciendum a multis Summis Pontificibus respective fuisse confirmatas indulgentias et gratias ab eorum antecessoribus benigne elargitas confratribus et consororibus SS. Rosarii, nimirum a Leone X in Bullâ quae incipit *Pastoris aeterni*, die vi octobris MDXX, a Clemente VII in Brevi *Etsi temporalium*, die viii maii MDXXXIV, a Iulio III in Brevi *Sincerae devotionis*, xxiv augusti MDLI, a Pio V in Brevi *Inter desiderabilia*, die xxviii iunii MDLXIX, ac in Brevi *Consueverunt*, die xvii septembris MDLXIX; deinde cum omni amplitudine confirmatas et innovatas a Sixto V in Brevi quod incipit *Dum ineffabilia*, xxx ianuarii MDLXXXVI; denique etiam Paulus V in Brevi *Cum olim*, die xx septembris MDCVIII, revocato Brevi suo revocatorio indulgentiarum antiquarum SS. Rosarii in executionem constitutionis Clementis VIII incipientis *Quaecumque*, et il-

Clemente X const. LIII, quae incipit *Caelestium munerum*, tom xviii, pag. 164. Omnes vero postea confirmatae et aliae concessae sunt a Benedicto XIII, constitut. quae incipit *Praetiosus*.

lud ad terminos iuris reduxit, et pristino statui restituit easdem indulgentias a summis Pontificibus suis praedecessoribus concessas confraternitatibus SS. Rosarii canonice institutis ubique locorum existentibus;

II. Omnes indulgentias, specialiter vel generaliter aut quocumque modo uni vel pluribus confraternitatibus SS. Rosarii vel etiam confratribus et consororibus alicuius confraternitatis in aliqua particulari ecclesiâ erectae impertitas, communes esse omnibus confraternitatibus SS. Rosarii, confratribusque et consororibus omnium dictarum confraternitatum universi orbis; hoc indulsit Gregorius XIII in Brevi incipiente *Pastoris aeterni*, v maii MDLXXXI, pro confraternitatibus canonice erectis; et Sixtus V in praefato Brevi *Dum ineffabilia* omnia privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, concessionem, indulgentias, etiam plenarias, a Summis Pontificibus concessa et concessas confraternitatibus aut confratribus SS. Rosarii, extendit et ampliat in perpetuum ad confraternitates erigendas, illarumque confratres et consoroeres pro tempore existentes;

III. Denique quascumque indulgentias in hoc summario contentas, quae concessae sunt alicui particulari confraternitati SS. Rosarii, vigore praefatarum litterarum apostolicarum communes esse cuilibet confraternitati et cuilibet respective confratri aut consorori in aliqua confraternitate descriptis.

I. Pius V in praefato Brevi *Consueverunt* concedit plenariam indulgentiam omnibus et singulis christifidelibus deputatos a magistro generali vel vicario generali pro tempore descriptis, vere poenitentibus et confessis, qui primâ vice descripti fuerint, et sanctissimum Eucharistiae sacramentum in aliqua ec-

CAPUT II.
Indulgentiae pro his qui in confraternitate SS. Rosarii recipiuntur.

clesiâ seu cappellâ dictae confraternitatis perceperint, et unam saltem quinquagenam rosarii recitaverint, et pro tranquillitate sanctae matris Ecclesiae oraverint, eandem elargitur illis, qui, in mortis articulo constituti, salutaris poenitentiae et viatici sacramentis fuerint muniti.

II. Clemens VIII in Brevi *Salvatoris*, die XIII ianuarii MDXCII, omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, atque sanctissimo Eucharistiae sacramento reffectis, qui Rosarii confraternitatem ingredientur erectam in ecclesiâ Praedicatorum oppidi Divionensis, die primo eorum ingressus plenariam indulgentiam elargitur.

III. Eandem pariter indulgentiam concedit idem Pontifex in Bullâ quae incipit *De salute gregis*, die XVIII ianuarii MDXCII, pro descriptis in confraternitate erectâ in ecclesiâ Praedicatorum Utini.

CAPUT III.
Indulgentiae
pro recitantibus
rosarium die-
bus ordinariis.

I. Confratres lucrantur quadraginta dies indulgentiarum quoties recitaverint aut recitari fecerint tertiam partem rosarii, uti concessit Alexander episcopus Foroliviensis per universam Germaniam legatus e latere confratribus confraternitatis institutae in ecclesiâ Praedicatorum Coloniae, ut apparet in litteris incipientibus *Et si gloriosos*, die X martii MCDLXXVI, quam concessionem confirmavit Leo X in praefatâ Bullâ *Pastoris aeterni*.

II. Cuicumque fideli tertiam partem rosarii recitanti elargitur Sixtus IV in Bullâ incipiente *Ea quae ex fidelium*, XII martii MCDLXXVI, quinque annos et quinque quadragenas: eandem etiam confirmat Leo X in praefatâ Bullâ *Pastoris aeterni*.

III. Ex concessione Innocentii VIII in Bullâ quae incipit *Splendor paternae gloriae*, Romae XXVII februarii MCDLXXXVIII,

confratribus et consororibus in aliqua confraternitate in Ordine Praedicatorum erectâ conscriptis, vere poenitentibus et confessis, qui tertiam rosarii partem recitaverint, toties quoties id egerint, sexaginta millia annorum et totidem quadragenae indulgentiarum de iniunctis sibi poenitentiis relaxantur: in eadem Bullâ iisdem confratribus et consororibus nunc et pro tempore existentibus vere poenitentibus, ac ob beatissimae Virginis Mariae reverentiam rosarium deferentibus, praefatus Innocentius centum annos et totidem quadragenas indulgentiarum de iniunctis sibi poenitentiis misericorditer indulget. Insuper iisdem confratribus, si nomen Iesu in fine cuiuslibet angelicae salutationis nominaverint, quinque annos et totidem quadragenas similiter concedit.

IV. Franciscus de Claramonte, tituli S. Stephani in Caelio Monte S. R. E. presbyter cardinalis, Rosarii societatem in Biterrensi civitate institutam auctoritate apostolicâ sibi concessâ approbavit, confirmavit et ratificavit, eiusque confratribus et consororibus, quotiescumque per se vel per alium beatæ Mariae Virginis rosarium, quod quinquaginta *Ave Maria* continet et quinque *Pater Noster*, continue legerint vel legi fecerint, centum dies indulgentiarum largitus est; et, fratre Antonio Curone in sacrâ theologiâ praesentato rosarium idem praedicante, omnibus christifidelibus sermonem eius audientibus, centum dies pro qualibet vice de iniunctis poenitentiis relaxavit.

V. Raymundus, tituli S. Mariae Novae cardinalis, per Germaniam Sanctae Sedis legatus, concedit confratribus et consororibus Rosarii confraternitatis Coloniae, quoties rosarium recitaverint, centum dies indulgentiarum; quod con-

firmavit Leo X in praefatâ Bullâ *Pastoris aeterni*.

VI. Confratribus et consororibus dictae confraternitatis Coloniae institutae, vere poenitentibus et confessis, seu confitendi propositum habentibus, qui ter in hebdomadâ rosarium devote recitaverint, pro qualibet vice decem annos et totidem quadragenas de iniunctis poenitentiis relaxat Leo X in praefatâ Bullâ *Pastoris aeterni*.

VII. Adrianus VI, in Bullâ quae incipit *Ilius qui dominicum gregem*, die I aprilis anni MDXXIII, omnibus confratribus oppidi de Victoria dioecesis Calaguritanae, qui in cappellâ SS. Rosarii, aut in quacumque parte ipsius ecclesiae, ex qua altare dictae cappellae conspici possit, recitaverint singulis diebus tertiam partem rosarii, pro qualibet die qua id fecerint, ut praefertur, quinquaginta annos de iniunctis poenitentiis pariter relaxat. Clemens autem VII in Bullâ incipiente *Considerantes*, die VI aprilis MDXXIV, in aliâ quae incipit *Ineffabilia*, die XXIII martii MDXXIX, concedit eandem indulgentiam confratribus dictae confraternitatis, qui, extra civitatem praedictam existentes, in aliqua ecclesiâ seu oratorio cuiusvis loci tertiam rosarii partem devote recitaverint.

VIII. Clemens VII in Brevi *Elsi temporalium*, VIII maii MDXXXIV, addidit duos annos indulgentiae confratribus institutarum confraternitatum pro quolibet ex tribus diebus hebdomadae in quo tertiam partem rosarii recitabunt, dummodo in septimâ integrum rosarium recitent. Cum enim ad lucrandum indulgentiam a Sixto IV concessam, necessarium esset uno die totum rosarium recitare, voluit Clemens praefatus sufficere ad praedictum effectum recitare integrum rosarium in unâ septi-

manâ, assignans pro diebus diem, et pro pluribus vicibus unam vicem. Et cum praedicta Bulla publicata non fuerit vivente Clemente, publicata fuit per Paulum III in Brevi quod incipit *Rationi congruit*, III novembris MDXXXIV.

IX. Pius V confratribus confraternitatum SS. Rosarii erectarum per fratrem Ambrosium Salvio de Balneolo Ordinis Praedicatorum, quoties devote recitaverint rosarium reliquis anni diebus (exceptis diebus Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis et Purificationis beatissimae Virginis Mariae, in quibus maior acquiritur indulgentia), concessit quadraginta dies indulgentiarum, prout constat ex Brevi quod incipit *Iniunctum nobis*, die XIV iunii MDLXVI.

X. Ex eiusdem Pontificis concessione in Brevi *Consueverunt*, XVII septembris MDLXIX, confratres confraternitatum erectarum et per deputatos a magistro generali vel vicario generali pro tempore descripti, si devote recitaverint rosarium integrum qualibet septimanâ, lucrantur indulgentiam septem annorum et totidem quadragenarum de poenitentiis iniunctis.

XI. Clemens IX demique in Brevi *Exponi nobis*, die XXII februarii MDCLXVIII, elargitur confratribus confraternitatum erectarum et erigendarum in futurum in Indiis regi¹ Hispaniarum subiectis integrum rosarium recitantibus omnes et singulas indulgentias, quibus ex apostolicâ concessione fruuntur omnes christifideles in regnis Hispaniae recitantes coronam Beatissimae Virginis.

I. Alexander episcopus Foroliviensis in Germaniâ legatus centum dies indulgentiae concedit omnibus et singulis confratribus confraternitatis Coloniae dicentibus tertiam rosarii partem in

CAPUT IV.
Indulgentiae,
quas confratres
in particularibus
anni diebus
recitantes rosarium
lucratur.

¹ Edit. Main. legit *regis* (r. t.).

quinque festivitibus Beatissimae Virginis, videlicet Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis et Purificationis, uti constat ex praefata Bulla Leonis X *Pastoris aeterni*.

II. Innocentius VIII, anno MCDLXXXIV, xv octobris, vivae vocis oraculo concessit omnibus confratribus confraternitatis SS. Rosarii, recitantibus rosarium per hebdomadam, indulgentiam plenariam et omnium peccatorum remissionem applicandam a confessario, secundum eorum arbitrium eligendo, semel in vita et semel in mortis articulo, quam indulgentiam Leo X in praefata Bulla *Pastoris aeterni* confirmat.

III. Sixtus IV in Bulla incipiente *Pastoris aeterni*, die xxix maii MCDLXXVIII, elargitur septem annos et totidem quadragenas confratribus confraternitatis Coloniensis, vere poenitentibus et confessis, dictam confraternitatem servantibus, qui integrum rosarium recitaverint in diebus festis Nativitatis, Annunciationis et Assumptionis Beatissimae Virginis, sicut refert et confirmat Leo X in praefata Bulla *Pastoris aeterni*.

IV. Pius V in praefato Brevi *Iniunctum nobis* concedit omnibus confratribus confraternitatum Rosarii institutarum et instituendarum a fratre Ambrosio Salvio de Balneolo, qui corde contriti, confessi, devotique communicati in die et festivitatis Annunciationis devotè rosarium recitaverint, indulgentiam plenariam; diebus vero Assumptionis, Nativitatis et Purificationis decem annos et totidem quadragenas.

V. Idem Pontifex in dicto Brevi praefatis confratribus, quoties nomen Domini Iesu Christi et eiusdem beatissimae Virginis Mariae matris suae, tam intus quam extra dictum rosarium, pie et devotè nominaverint et invocaverint, septem dies de iniunctis poenitentibus relaxat.

VI. Praeterea Pius V, in Brevi quod incipit *Consueverunt*, concedit omnibus confratribus confraternitatum erectarum a deputatis per magistrum generalem vel vicarium generalem pro tempore descriptis, qui in diebus Resurrectionis Domini, Annunciationis et Assumptionis Beatissimae Virginis communicati, ut supra, cap. II, n. II, dictum est, tertiam partem rosarii recitaverint, decem annos et totidem quadragenas.

VII. Praeterea iisdem confratribus tertiam partem rosarii ad minus recitantibus in reliquis diebus festis Domini nostri Iesu Christi et beatæ Mariae Virginis, in quibus sacra Rosarii mysteria recensentur, septem annos et totidem quadragenas de iniunctis poenitentibus relaxat.

I. Pius V, in praefato Brevi *Consueverunt*, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus, etiam non confratribus, qui processioni SS. Rosarii, quae quolibet primâ dominicâ mensis fieri consuevit, devotè interfuerint, septem annos et septem quadragenas de iniunctis poenitentibus relaxat.

II. Confratres, processionem debitibus diebus faciendam associantes, centum dies indulgentiae consequuntur ex concessione Gregorii XIII confratribus Rosarii civitatis Papiensis factâ in Brevi quod incipit *Cum sicut*, die III Ianuarii MDLXXIX. Praeterea idem Gregorius in Brevi *Pastoris aeterni*, die V maii MDLXXXI, concessit indulgentiam plenariam omnibus confratribus vere poenitentibus et confessis ac communicatis, qui processioni primâ dominicâ cuiuslibet mensis interfuerint. Insuper confratres, qui propter infirmitatem aut aliud legitimum impedimentum processionibus praedictis adesse nequiverint, si confessi et sanctissimâ communionem relecti rosarium devotè recitaverint, aliasque preces pro

CAPUT V.
Indulgentiae,
quas lucratur
confratres SS.
Rosarii processio-
nem associantes,
fieri solitam primâ
dominicâ cuiuslibet
mensis et
diebus festis
B. Virginitatis.

sanctae matris Ecclesiae exaltatione, haeresum extirpatione, ac pace inter principes christianos conciliandâ et conservandâ fuderint, easdem indulgentias consequuntur, quas consequerentur si ipsis processionibus personaliter interessent, ex concessione eiusdem Gregorii in Brevi *Cupientes*, die xxiv decembris MDLXXXIII.

III. Eandem plenariam indulgentiam assequuntur confratres et consorores confraternitatum Rosarii vere poenitentes et confessi ac sacra communionem relecti, qui processioni primâ dominicâ mensis peragenda interfuerint, et pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione et sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effundunt, ex concessione Pauli V in Brevi quod incipit *Piorum hominum*, die xv aprilis MDCVIII.

IV. Pius IV eandem etiam indulgentiam plenariam concessit confraternitati SS. Rosarii institutae in ecclesia S. Mariae super Minervam in Urbe, in Bulla incipiente *Dum praecleara*, die xxviii februarii MDLXI, omnibus confratribus et consororibus SS. Rosarii vere poenitentibus et confessis, vel firmum propositum temporibus statutis consistendi habentibus, qui processionem associaverint in dictâ ecclesia fieri solitam in festivitibus et solemnitatibus gloriosae Virginis Mariae, videlicet Purificationis, Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, Praesentationis et Conceptionis.

V. Gregorius XIII in Brevi *Ad augendam*, xxiv octobris MDLXXVII, elargitur indulgentiam plenariam confratribus confraternitatis Rosarii erectae in ecclesia sancti Dominici Bononiae, vere poenitentibus et confessis ac sacra communionem relectis, qui singulis annis solemnè processioni primâ dominicâ cuius-

libet mensis in dictâ ecclesia celebrandae interfuerint, et cappellam SS. Rosarii devotè visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia et unione, ac haeresum extirpatione sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint.

I. Pius IV in praefata Bulla *Dum praecleara* concedit indulgentiam plenariam iis, qui, verè poenitentes et confessi vel firmum propositum consistendi habentes statutis ab Ecclesia temporibus, devotè visitaverint cappellam SS. Rosarii in ecclesia S. Mariae super Minervam de Urbe in festis Beatissimae Virginis, videlicet Purificationis, Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, Conceptionis et Praesentationis, a primis vespere usque ad occasum solis dictarum festivitatum.

II. Gregorius XIII in Brevi *Ad augendam*, xii martii MDLXXVII, concessit plenariam indulgentiam confratribus confraternitatis SS. Rosarii in ecclesia Praedicatorum Cremonae, qui vere poenitentes et confessi, necnon sacra communionem relecti, devotè visitaverint cappellam Rosarii primâ dominicâ cuiuslibet mensis et omnibus festis beatissimae et gloriosissimae Virginis, ibique pias ad Deum preces effuderint pro christianorum principum concordia, extirpatione haeresum et sanctae matris Ecclesiae exaltatione.

III. Idem Pontifex in Brevi *Ad augendam*, die xxiv octobris MDLXXVII, indulgentiam plenariam concessit cuilibet confratri confraternitatis Rosarii in ecclesia S. Dominici Bononiae, qui poenitens et confessus ac sacra communionem relectus cappellam Rosarii S. Dominici de Bononia in singulis festivitibus Beatissimae Virginis devotè visitaverit, atque ut supra oraverit.

IV. In alio Brevi incipiente *Cum sicut*,

CAPUT VI.
Indulgentiae
pro confratribus
visitantibus
cappellam SS.
Rosarii.

III ianuarii MDLXXIX, idem Gregorius elargitur confratribus confraternitatis erectae in ecclesia Praedicatorum civitatis Papiensis, pro qualibet die qua visitaverint cappellam seu altare SS. Rosarii in praefata ecclesia, centum dies indulgentiae, orando Deum ut supra. Insuper concedit indulgentiam plenariam confratribus eiusdem confraternitatis Papiensis, qui devote visitaverint dictum altare seu cappellam in praefata ecclesia tertia dominica aprilis et prima octobris, a primis vesperis usque ad occasum solis, dummodo vere poenitentes et confessi ac sacra communione relecti ut praefertur oraverint.

v. Idem Gregorius in Brevi *Exponi nobis*, I octobris MDLXXVII, concedit indulgentiam plenariam omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus, qui, vere poenitentes et confessi, prima dominica mensis octobris devote visitaverint, a primis vesperis usque ad occasum solis eiusdem dominicae, ecclesiam S. Mariae super Minervam de Urbe, et ibi pro principum concordia, etc., pias ad Deum preces effuderint.

vi. Praeterea idem Pontifex in Brevi *Pastoris aeterni*, die v maii MDLXXXI, indulgentiam plenariam concedit omnibus confratribus erectarum confraternitatum Rosarii, qui vere poenitentes et confessi ac sacratissimam communione relecti, devote visitaverint cappellam SS. Rosarii illis diebus, quibus aliqua mysteria Rosarii celebrantur, et processioni primae dominicae cuiuslibet mensis interfuerint.

vii. Clemens VIII in Brevi *Salvatoris et Domini nostri*, XIII ianuarii MDXCII, elargitur plenariam indulgentiam confratribus confraternitatis Rosarii erectae in ecclesia Praedicatorum Divioni, vere poenitentibus et confessis ac sacra communione relectis, qui devote visitaverint cappellam seu altare Rosarii dictae

ecclesiae in qualibet prima dominica mensis octobris a primis vesperis usque ad occasum solis, ac inibi pias ad Deum preces effuderint pro Sedis Apostolicae et fidei catholicae exaltatione, et haeresum extirpatione, necnon pacis inter principes christianos conservatione, aut aliis prout unicuique suggeret devotio.

viii. Insuper in eodem Brevi concedit eisdem confratribus septem annos et totidem quadragenas indulgentiae, qui, vere poenitentes confessi et devote communicati, ultra festum Paschatis Resurrectionis, in diebus festis Pentecostes, Assumptionis Beatissimae Virginis, necnon Omnium Sanctorum et Nativitatis D. N. Iesu Christi, cappellam, altare SS. Rosarii visitaverint, et Deum, ut praefertur, oraverint.

ix. Idemmet Clemens VIII in Bulla incipiente *De salute gregis*, die xxviii ianuarii MDXCII, confratribus et consoribus SS. Rosarii confraternitatis erectae in civitate Utinensi, vere poenitentibus et confessis et communione relectis, qui in festivitate Assumptionis Beatissimae Virginis singulis annis devote visitaverint ecclesiam dictae confraternitatis a primis vesperis usque ad occasum solis, ibique aliquas preces effuderint pro exaltatione sanctae matris Ecclesiae, extirpatione haeresum, reductione haereticorum et conversione infidelium, et pro conservatione pacis, concordiae et unionis inter principes christianos, quoties id egerint, indulgentiam plenariam concedit. Praeterea in eadem Bulla iisdem confratribus, qui vere poenitentes, confessi et communicati devote visitaverint praedictam ecclesiam in solemnitatibus Conceptionis, Nativitatis, Annunciationis et Visitationis gloriosae Virginis Mariae, et oraverint ut supra, septem annos et septem quadragenas indulgentiae elargitur.

CAPITULUM VII.
Indulgentias,
quas confratres
et consorores
SS. Rosarii la-
crantur pia o-
pera exercendo.

I. Alexander episcopus Foroliviensis, legatus apostolicus per Germaniam, concessit quadraginta dies indulgentiae de iniunctis sibi poenitentis omnibus confratribus confraternitatis Rosarii erectae Coloniae, qui sabbatis et festivis diebus interfuerint dum cantatur *Salve Regina* post completorium coram altari Beatissimae Virginis, ubi praedicta confraternitas instituta est, quam concessionem confirmavit Leo X in praefata Bulla *Pastoris aeterni*.

II. Gregorius XIII in praefato Brevi *Cum sicut accepimus*, III ianuarii MDLXXIX, confratribus confraternitatis SS. Rosarii Papiae relaxat centum dies de iniunctis eis seu quomodolibet debitis poenitentis, qui vexillum SS. Rosarii associaverint quando corpora mortuorum confratrum deferuntur ad sepulturam, et interfuerint anniversariis pro animabus defunctorum confratrum celebrandis, et ibi pro christianorum principum concordia, etc., vel alias oraverint, vel infirmos confratres ad eucharistica sacramenta sumenda hortati fuerint, et visitaverint.

III. Clemens VIII in Brevi *Salvatoris*, die XIII ianuarii MDXCII, confratribus confraternitatis SS. Rosarii erectae in ecclesia Praedicatorum oppidi Divionensis, qui divinis officiis per illos confratres seu ex eorum instituto in dicta cappella decantandis, ac congregationibus publicis vel secretis pro felici directione dictae confraternitatis habendis interfuerint, atque associaverint SS. Sacramentum dum ad aliquem infirmum deferri contigerit, ac, qui legitime impediti hoc facere nequiverint, campanae ad id signo dato, genuflexi, si potuerint, orationem dominicam pro eodem infirmo recitaverint, necnon cuiuscumque confratris cadaver ad sepulturam ecclesiasticam associaverint, vel eos in

eorum infirmitatibus visitaverint et consolati fuerint, ac orationem dominicam quinquies, et toties angelicam salutationem coram imagine SS. Crucifixi in honorem quinque plagarum D. N. Iesu Christi pro animabus eorundem confratrum in Christi charitate defunctorum recitaverint, quoties aliquod praemissorum fecerint, sexaginta dies de iniunctis eis aut aliis quomodolibet debitis poenitentis relaxat.

IV. Idem in Brevi *Ineffabilia Dei Genitricis*, die XII februarii MDXCVIII, confratribus confraternitatis SS. Rosarii erectae in ecclesia S. Pauli Vallisplensi Ordinis Praedicatorum centum dies, quoties vere poenitentes et confessi, seu a iure statutis temporibus firmum confitendi propositum habentes, antiphonae *Salve Regina* in praefata ecclesia post completorium decantari solitae interfuerint; in festivitatibus autem Beatissimae Virginis, necnon sanctorum apostolorum et sanctorum dicti Ordinis, et quando ipsi confratres, iuxta statuta dictae confraternitatis, cum cereis accensis adesse tenentur, eisdem confratribus ut praefertur interessentibus tres annos et totidem quadragenas de iniunctis eis aut quomodolibet debitis poenitentis relaxat; illis autem confratribus, qui, pro solemnitate a dicta confraternitate celebrari solita dominica infra octavam Nativitatis Beatissimae Virginis, ordinandis altaribus vel ecclesiae praeparandae vacaverint, aut ornamenta ad divinum cultum spectantia miserint, centum dies indulgentiae concedit; extendens supra dictas indulgentias ad infirmos, mulieres gravidas, et legitime impeditos, qui flexis genibus praedictam antiphonam *Salve Regina* coram altari vel imagine Beatae Virginis devote recitaverint; qui

1 Forsan ornandis (n. t.).

autem confratrem infirmum visitaverint, aut corpus defuncti confratris ad dictam ecclesiam associaverint, tres annos et totidem quadragenas de iniunctis eis aut aliis quomodolibet debitis poenitentiis.

v. Idem Pontifex in Bulla *De salute gregis*, die xv february, anno MDXCII, confratribus confraternitatis SS. Rosarii erectae in ecclesia Praedicatorum Utini, quoties interfuerint divinis officiis aut missis quae celebrantur in dicta ecclesia vel intuitu vel ex instituto aut consuecine dictae confraternitatis, aut hospitio pauperes peregrinos exceperint, aut elemosynis vel officiis adiuverint, aut pacem cum inimicis composuerint seu componi fecerint vel procuraverint, ac etiam corpora defunctorum tam confratrum quam aliorum ad sepulturam associaverint, aut infirmos consolati fuerint, aut processiones ordinarias, tam confraternitatis, quam alias quascumque de licentia Ordinarii celebrandas, SS. Sacramentum, tam in processibus, quam ad infirmos, vel quovis modo delatum comitati fuerint, seu impediti, per alium vel alios associari fecerint, vel campanae ad id signo dato genuflexi semel orationem dominicam et salutationem angelicam pro animabus confratrum defunctorum recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reducerint, aut igncrantes praecepta Dei et alia ad salutem necessaria docuerint, aut quodcumque aliud pietatis vel charitatis opus exercuerint, quoties praemissa vel quid praemissorum egerint, sexaginta dies de iniunctis eis aut quomodolibet debitis poenitentiis relaxat.

vi. Rursus Gregorius XIII in Brevi *Desiderantes*, xii martii MDLXXX¹, confratribus confraternitatum SS. Rosarii institutarum in ecclesiis fratrum Praedicatorum provinciae S. Iacobi Novae Hi-

¹ Male edit Mam. legit 1680 (R. T.).

spaniae in Indiis, et omnibus christifidelibus, qui, vere poenitentes, confessi ac sacra communione refecti, devote visitaverint dictas ecclesias diebus festis patroni eorundem¹ respective, et in solemnitate Corporis Christi, indulgentiam plenariam concedit. Insuper omnibus, qui sabbatis in quadragesima assistent missae et concioni Beatissimae Virginis, ac dum cantatur antiphona *Salve Regina*, concedit unius anni indulgentiam. Praeterea, quando ex elemosynis confraternitatis SS. Rosarii virgines matrimonio iunguntur, tam ipsis quam ipsarum maritis et confratribus SS. Rosarii processioni interessentibus, quinque annos indulgentiae elargitur. Denique confratribus et consororibus associantibus processionem, quae sit singulis sabbatis, aut semel in mense, per ecclesiam vel claustrum dictarum domorum, in suffragium mortuorum, octo annos indulgentiae de iniunctis aut aliis quomodolibet debitis poenitentiis relaxat.

i. Leo X instituit et concessit, ut quilibet confrater confraternitatis SS. Rosarii canonice in quacumque ecclesia Ordinis Praedicatorum erectae, quinque altaria visitando cuiuscumque ecclesiae, aut unum vel duo quinquies, si quinque defuerint, easdem indulgentias integraliter consequatur ac si omnes almae Urbis stationes peregrinando circumiret; quam concessionem confirmat et approbat Clemens VII in Brevi *Etsi temporarium*, quod Paulus III in Brevi *Rationi congruit* iii novembris MDXXXIV publicavit.

i. Gregorius XIII in Brevi quod incipit *Ad augendam*, pro confraternitatibus institutis in ecclesiis Praedicatorum provinciae utriusque Lombardiae, die viii novembris MDLXXVIII, et in alio simili pro provincia Romana, anno MDLXXIX, die

¹ Aptius lege earundem (R. T.).

CAPUT VIII.
Indulgentiae,
quas consequuntur confratres et consorores SS. Rosarii visitando quinque altaria.

CAPUT IX.
Indulgentiae,
quas lucrantur confratres et consorores peccata sua confitendo, et communicando aliquibus diebus dominicae anni.

XXIX augusti, concedit plenariam indulgentiam omnibus confratribus et consororibus SS. Rosarii, qui vere poenitentes et confessi ac devote in dictis ecclesiis primis dominicis diebus cuiuslibet mensis sacram communionem sumpserint, ibique pro extirpatione haeresum, pro pace inter principes christianos et sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint; quam indulgentiam extendit ad confratres infirmos, qui, ad easdem ecclesias seu quamlibet earum accedere non valentes, praevia confessione et communionem, domi suae ante devotam imaginem devote rosarium seu coronam, aut septem psalmos, qui legere sciunt, recitaverint.

ii. Clemens VIII in Brevi *Ineffabilia gloriosae Virginis*, xii february MDXCVIII, confratribus confraternitatis SS. Rosarii erectae in ecclesia S. Pauli Vallisoleti Ordinis Praedicatorum, qui dominica infra octavam Nativitatis Beatissimae Virginis solemniter huiusmodi festivitatem celebrare volunt, si vere poenitentes et confessi eadem die annis singulis sanctissimum Eucharistiae sacramentum perceperint, et Altissimo preces pro universalis Ecclesiae et Romani Pontificis statu fuderint, plenariam suorum peccatorum indulgentiam concedit.

iii. Gregorius XIII in Brevi quod incipit *Desiderantes*, xxii martii MDLXXX, confratribus et consororibus confraternitatum iam erectarum in ecclesiis Praedicatorum provinciae S. Iacobi Novae Hispaniae in Indiis, qui prima dominica octobris, vere poenitentes, et confessi alicui confessario dicti Ordinis, sacram communionem sumpserint in praefatis ecclesiis in quibus instituta est confraternitas SS. Rosarii, plenariam indulgentiam elargitur.

i. Supra diximus quod confratres et quibus fruuntur consorores SS. Rosarii respective, ex

concessione Innocentii VIII et Leonis X, qui per septimanam rosarium recitaverint, consequantur semel in vita et semel in morte indulgentiam plenariam; et Pius V in Brevi *Consueverunt* indulgentiam plenariam concedit confratribus confraternitatum erectarum, in articulo mortis constitutis, confessis et per modum viatici sacra communione refectis.

ii. Adrianus VI in Bulla *Illius qui dominicum gregem*, die i aprilis anno MDXXIII, plenariam indulgentiam concedit confratribus confraternitatis SS. Rosarii erectae in ecclesia Praedicatorum Victoriae (vere poenitentibus et confessis, vel firmum propositum confitendi habentibus), qui, in mortis articulo in manibus tenentes cereum benedictum confraternitatis in honorem Virginis Mariae, ex hac luce migraverint, si ante eorum obitum rosarium semel dumtaxat recitaverint; quam indulgentiam confirmavit Clemens VIII in praefata Bulla *Ineffabilia*, etc.

iii. Clemens VIII in Brevi *Salvatoris*, xiii ianuarii MDXCII, confratribus confraternitatis SS. Rosarii institutae Divioni, qui, vere poenitentes et confessi, ac sacra communione refecti, pium nomen Iesu corde, si ore nequiverint, in mortis articulo invocaverint, plenariam indulgentiam elargitur.

iv. Et in Brevi *Ineffabilia gloriosae*, xii february MDXCVIII, confratribus confraternitatis SS. Rosarii erectae in ecclesia S. Pauli Vallisoleti, si in articulo mortis recipiendo sanctissima Ecclesiae sacramenta, et Ecclesiae Romanae fidem profitendo, antiphonam *Salve Regina* dixerint, et Beatae Virgini se commendaverint, indulgentiam plenariam concedit.

v. Idem in Bulla quae incipit *De salute gregis*, xiiii ianuarii MDXCII, confratribus et consororibus confraternitatis

confratres et consorores SS. Rosarii in mortis articulo.

SS. Rosarii Utini erectae, vere poenitentibus et confessis ac sacra communione relectis, qui in articulo mortis sanctissimum nomen Iesu corde, si ore nequiverint, invocaverint, vel aliquod contritionis signum dederint, indulgentiam plenariam concedit.

vi. Clemens X in Brevi *Caelestium munerum*, xvi februarii anni MDCLXXI, sacerdotibus saecularibus aut regularibus, quibus licitum fuerit iuxta constitutiones et decreta Sedis Apostolicae celebrare missam SS. Rosarii, eandem celebrando, sicut et omnibus religiosis et sanctimonialibus etiam Tertii Ordinis Praedicatorum, et omnibus confratribus et consororibus cuiuscumque confraternitatis SS. Rosarii iam erectae aut erigendae in futurum in quocumque loco, qui vere poenitentes et confessi, vel firmum constitendi habentes propositum, praedictae missae devote interfuerint, ibique pro pace inter principes christianos, haeresum extirpatione, et exaltatione sanctae matris Ecclesiae oraverint, quoties id egerint, imperlitur omnes indulgentias, peccatorum remissiones et poenitentiarum relaxationes, quas confratres et consorores dictae confraternitatis integrum rosarium recitando ex Sedis Apostolicae concessione assequuntur.

vii. Idem Pontifex in eodem Brevi omnibus et singulis praedictis, qui soliti fuerint dictam SS. Rosarii missam celebrare, uti dictum est, aut eidem assistere, si vere poenitentes, confessi et communicati oraverint sicut dictum est, concedit ut omni mense easdem similiter consequantur indulgentias, peccatorum remissiones, et poenitentiarum relaxationes, quas consequerentur confratres et consorores dictarum confraternitatum assistendo processioni SS. Rosarii qualibet prima dominica mensis.

viii. Praeterea idem Summus Ponti-

fex in eodem Brevi concedit ut omnes hae indulgentiae, peccatorum remissiones, et poenitentiarum relaxationes possint per modum suffragii animabus defunctorum applicari.

i. Praeter ea quae capite v et ix diximus, sciendum, Sixtum V in praefato Brevi *Dum ineffabilia* confratribus confraternitatum tam hactenus erectarum quam in posterum erigendarum, itinerantibus, navigantibus et servientibus, totum rosarium, infirmis vero aut aliis legitime impeditis, tertiam eius partem devote recitantibus, necnon temporibus debitis et ab Ecclesia statutis constitendi et communicandi firmum propositum habentibus, qui cappellam Rosarii in ecclesia S. Mariae super Minervam Ordinis Praedicatorum Romae, aut alias ecclesias vel cappellas ubicumque dicta confraternitas canonice erecta fuerit, iis diebus, quibus festa mysteriorum Rosarii celebrantur, visitare, et processioni, quae prima dominica cuiuslibet mensis fieri solet, interesse non poterint, plenariam indulgentiam concedere et elargiri, illisque communicare omnes et singulas indulgentias, peccatorumque remissiones, etiam plenarias, concessas et concedendas in futurum omnibus confratribus et consororibus in praefatis diebus cappellas seu ecclesias Rosarii visitantibus ac dictae processioni interessentibus, perinde ac si iisdem diebus dictas cappellas seu ecclesias personaliter visitarent, et processionibus huiusmodi interessent: advertant nihilominus confratres ut debita contritione muniantur.

ii. Gregorius XIII in Bulla quae incipit *Omnium saluti*, xxx octobris MDLXXXII, concedit ecclesiae Praedicatorum loci Racconisii, ubi est altare SS. Rosarii quod non est altare maius, indultum altaris privilegiati, quoties ab aliquo

CAPUT XI.
Quomodo
omnes praedi-
ctae indulgen-
tiae ad infirmos
ac legitime im-
peditos exten-
dantur.

CAPUT XII.
Indulgentiae
pro defunctis.

dictae domus sacerdote dumtaxat missa defunctorum celebrabitur pro anima cuiuscumque fidelis defuncti confratris SS. Rosarii.

iii. Clemens X concedit, omnes indulgentias, capitulo x, num. vi, recensitas, posse applicari per modum suffragii animabus defunctorum.

iv. Praeterea Innocentius XI concessit et indulsit in perpetuum ut omnes et singulae indulgentiae confratribus et consororibus Rosarii concessae possint ab iisdem per modum suffragii applicari animabus fidelium defunctorum, quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migraverint.

Forma, ut vocant, absolutionis, seu modus impertiendae indulgentiae confratribus Rosarii in articulo mortis.

Confiteor, etc. *Pater spiritualis*: Misereatur, etc. Indulgentiam, etc. Dominus noster Iesus Christus Filius Dei vivi, qui beato Petro Apostolo suo dedit potestatem ligandi atque solvendi, per suam piissimam misericordiam recipiat confessionem tuam, et remittat tibi omnia peccata, quaecumque et quomodo-cumque in toto vitae decursu commisisti, de quibus corde contritus et ore confessus es, restituens tibi stolam primam, quam in baptisate recepisti, et, per indulgentiam plenariam a Summo Pontifice Innocentio VIII confratribus SS. Rosarii in articulo mortis constitutis concessam, liberet te a praesentis ac futurae vitae poenis, dignetur purgatorii cruciatus remittere, portas inferni claudere, paradisi ianuam aperire, teque ad gaudia sempiterna perducere per sacratissima suae vitae, passionis et glorificationis mysteria SS. Rosario comprehensa. Qui cum Patre et Spiritu Sancto Deus unus vivit et regnat in saecula saeculorum. Amen.

1 Male edit. Main. legit *vita pro vitae* (n. r.).

Die xi iulii MDCLXXIX, sacra Congregatio summarium hoc indulgentiarum a se recognitum approbavit.

A. cardinalis HOMODEUS.

Loco † Sigilli.

MICHAËL ANGELUS RICCIUS, sacrae Congregationis indulgentiarum sacrarumque reliquiarum secretarius ».

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Antonius magister generalis summarium huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti, et aliis opportune in praemissis a nobis provideri, ac ut infra indulgeri plurimum desideret: nos, ipsius Antonii magistri generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praesertim summarium indulgentiarum et gratiarum spiritualium, omniaque et singula in eo contenta, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervererint, supplemus.

§ 3. Praeterea praefato Antonio moderno et pro tempore existenti magistro generali dicti Ordinis fratrum Praedicatorum, eoque a Romana Curia absente, vicario generali eiusdem Ordinis itidem pro tempore existenti, confraternitates sub titulo SS. Rosarii huius-

Approbatio
sacrae Congre-
gationis.

Pontifex omnes
praefatas indul-
gentias confir-
mat.

Conceditur
magistro gene-
rali existenti,
eoque absente,
vicario genera-
li, facultas ubi-
que erigendi dic-
tas confrater-
nitates.

modi in quibusvis mundi partibus, servata tamen constitutione felicitis recordationis Clementis VIII praedecessoris nostri quae incipit *Quaecumque a Sede Apostolica, etc.*, vii decembris MDCIV editae, ac decretorum huius sanctae Sedis, praesertim circa distantiam locorum in erectione confraternitatum similis instituti servandam emanatorum forma et dispositione, erigendi et instituendi, quamcumque necessariam et opportunam facultatem, auctoritate et tenore praefatis, tribuimus et impartimur.

Quae particulae erunt omnium indulgentiarum absque ulla communicatione vel aggregatione.

§ 4. Ac omnibus et singulis confraternitatibus utriusque sexus christifidelium sub eodem titulo SS. Rosarii, ubicumque locorum hactenus erectis et in futurum tam in praefati Ordinis quam in aliis quibuslibet ecclesijs vel oratorijs per memoratum magistrum generalem seu vicarium generalem, sicut praemittitur, quandocumque erigendis, illarumque confratribus et consoribus, ut, statim atque canonica ipsarum confraternitatum erectio facta fuerit, etiam absque ulla indulgentiarum et gratiarum spiritualium communicatione vel aggregatione omnium et singularum indulgentiarum, etiam plenarum, et aliarum gratiarum spiritualium praefatarum participes sint, dictique confratres et consorores omnes et singulas, etiam plenarias, indulgentias et peccatorum remissiones et poenitentiarum relaxationes ceterasque gratias spirituales in summario praeinserto contentas et expressas, servatis tamen et adimpletis omnibus illis quae pro illarum consecutione respective praescripta sunt, consequi, illisque uti, frui et gaudere libere et licite possint et valeant, eadem auctoritate, harum serie, concedimus et indulgemus.

Clausulae.

§ 5. Decernentes easdem praesentes

litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si quid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostram et cancellariae apostolicae regulam de non concedendis indulgentiis ad instar, ac praefatae Clementis praedecessoris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maio-

Contrariorum derogatio.

Fides transumptorum.

rem, sub annulo Piscatoris, die xxxi iulii MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 31 iulii 1679, pontif. anno III.

LXXI.

Conceditur privilegium praescriptionis centenariae canonicis regularibus S. Ioannis Evangelistae in Lusitania¹.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Expositio et petitio.

§ 1. Pro parte dilectorum filiorum canonicorum regularium Congregationis S. Ioannis Evangelistae in Lusitania nobis nuper expositum fuit, quod dudum, eo tempore quo Congregatio Cassinensis monachorum Ordinis sancti Benedicti fruebatur indulto apostolico ut contra ipsam non curreret praescriptio nisi post lapsum sexaginta annorum, felicitis recordationis Paulus Papa III praedecessor noster, communicando dictae Congregationi S. Ioannis Evangelistae in Lusitania privilegia praefatae Congregationis Cassinensis, communicavit expresse inter cetera privilegium praefatum: et quia praedictus Paulus praedecessor communicavit non solum privilegia usque tunc concessa, verum etiam in posterum concedenda dictae Congregationi Cassinensi etiam per modum extensionis, Cassinensi autem Congregationi idem Paulus praedecessor concessit indultum centenariae, seu praescriptionem sexaginta annorum extendit ad centum; iidem exponentes plurimum cupiant² a nobis declarari, competere etiam ipso-

¹ De horum Congregatione vide Constitutionem, quae incipit *Exponi nobis* (sup. pag. 143); ad vero facti intelligentiam vide Pauli III Constit. quae incipit *Benignitas*.

² Aptius lege cupiunt (R. T.).

rum Congregationi privilegium centenariae, vel, quatenus opus sit, de novo concedi, ut ita in posterum occupantium iniquitati obvietur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, Concilii Tridentini interpretum, qui primodictam Congregationem, stantibus praemissis, dicto privilegio non indigere censuerunt, consilio, eidem Congregationi canonicorum regularium sancti Ioannis Evangelistae in Lusitania privilegium centenariae praescriptionis huiusmodi, iisdem omnino modo et forma quibus supradictae Congregationi Cassinensi a memorato Paulo praedecessore concessum fuit, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apo-

Conceditur eis praedictum privilegium ad instar illius monachorum Cassinensium.

Clausulae.

stolici auditores, iudicari et designari debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae praefatus Paulus praedecessor in suis litteris super praemissis respective emanatis concessit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 11 septembris MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 2 septembris 1679, pontif. anno III.

LXXII.

Extenduntur indultum de altari privilegiato et indulgentia plenaria, ad decennium concessa in die Commemorationis Defunctorum pro regnis Hispaniarum, ad alia regna et dominia regis catholici in perpetuum.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, cui spiritualium gratiarum dispensationem commisit Altissimus, christifidelium devotionem ad christianae pietatis atque charitatis opera uberiori in dies caelestium thesaurorum elargitione libenter incitat et consovet, sicut pia catholicorum regum orthodoxae fidei tuendae et propagandae zelo

aliisque praeclaris virtutum decoribus ac in Ecclesiam Dei meritis fulgentium vota flagitant, et ipse, personarum, rerum, temporum et locorum qualitatibus maturae considerationis trutinam perpensis, ad gloriam omnipotentis Dei, ac animarum salutem, piorumque et religiosorum operum incrementum, ac spiritualem christiani populi consolationem atque aedificationem cognoscit in Domino salubriter expedire.

§ 1. Alias siquidem, supplicationibus carissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum regis catholici nomine nobis per dilectum filium nobilem virum Gasparem de Gusman Haro marchionem de Carpio, pro eodem Carolo rege apud nos et Sedem Apostolicam oratorem, super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus in regnis Hispaniarum degentibus, vere poenitentibus et confessis, ac sacra communione relectis, qui parochialem suam respective ecclesiam die Commemorationis Defunctorum a primis vespere usque ad occasum solis eiusdem diei inclusive annis singulis devote visitavissent, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, quam animabus fidelium defunctorum, quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migravissent, per modum suffragii applicare possent, misericorditer in Domino concessimus. Praeterea, ut omnes et singulae missae, quae eodem die Commemorationis Defunctorum per quoscumque sacerdotes, tam saeculares quam cuiusvis Ordinis, congregationis vel instituti regulares, in praedictis Hispaniarum regnis ad quaecumque altaria celebrarentur, animabus

Praeibus Caroli regis concessa fuit praedicta indulgentia visitantibus parochialem ecclesiam.

fidelium defunctorum, pro quibus celebratae fuissent, perinde suffragarentur, ac si ad altaria privilegio apostolico pro animabus defunctorum decorata celebratae fuissent, auctoritate apostolica indulgimus; et alias, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die xv martii proxime praeteriti expeditis litteris, quas ad decennium tantum valere volumus, et quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Extenditur, ut
in rubrica.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte memorati Caroli regis nobis per praedictum Gasparem marchionem eius oratorem nuper expositum fuit, idem Carolus, pro eximia sua pietate litteras nostras praedictas ad reliqua omnia sua regna, status, ditiones et dominia ampliari, ac in perpetuum extendi plurimum desideret: nos, religiosum eiusdem Caroli regis desiderium huiusmodi luculentiori atque largiori paternae nostrae charitatis benignitate, quantum nobis ex alto conceditur, prosequi, enixisque illius precibus, nobis super hoc per eiusdem Gasparem marchionem devota humilitate porrectis, favorabiliter annuere cupientes, indulgentiam plenariam et indultum aliasque gratias a nobis per litteras nostras praedictas pro regnis Hispaniarum ad decennium tantum concessa, ut praefertur, ipsasque litteras, cum omnibus et singulis in eis contentis et expressis, ad reliqua omnia et singula regna, status, ditiones et dominia dicti Caroli regis, servata tamen in reliquis earumdem litterarum forma et dispositione, auctoritate praedicta, tenore praesentium, extendimus et ampliamus; ipsasque litteras sic extensas et ampliatas perpetuis futuris temporibus valere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia

suffragari debere decernimus et declaramus.

§ 3. Non obstantibus nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium
remotio.

§ 4. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptorum
fides.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xx septembris MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 20 septembris 1679, pontif. anno III.

LXXIII.

Permittitur, ut, translato festo S. Benedicti, transferatur etiam indulgentia plenaria eo die concessa visitantibus aliquam sui Ordinis ecclesiam.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Cum dudum felicitis recordationis Clemens Papa X, praedecessor noster omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacra communione relectis, qui aliquam ex ecclesiis quorumcumque monasteriorum tam monachorum quam monialium regulam sancti Benedicti profitentium eatenus erectis et in posterum quodcumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, die festo eiusdem S. Benedicti a primis vespere usque ad occasum solis diei huiusmodi annis singulis devote visitavissent, et ibi pro

A Clemente X concessa fuit illa indulgentia plenaria in festo sancti Benedicti.

1 Eam indulgentiam concessit Clemens X, Const. Commissae nobis, tom. xviii, pag. 291.

christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concesserit, prout in ipsius Clementis praedecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die XIX decembris MDCLXXI expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberius continetur; et, sicut pro parte dilectorum filiorum procuratorum generalium Cassinensis et Hispaniae Congregationum Ordinis sancti Benedicti nobis nuper expositum fuit, ob mobilitatem festivitatis Paschatis Resurrectionis Dominicae festum eiusdem sancti Benedicti interdum in hebdomadam maiorem incidat, eaque de causa in alium diem transferatur, ac propterea dicti procuratores generales opportune super hoc a nobis provideri et ut infra indulgeri plurimum desiderant:

Conceditur
translatio huius
in rubrica.

§ 2. Nos, eorumdem procuratorum generalium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut, quando-cumque memoratum festum sancti Benedicti ex causa praenarrata ad alium diem transferatur, christifideles praedicti, qui aliquam ex ecclesiis supradictis eo die ad quem translatio huiusmodi facta fuerit devote pariter visitaverint, ceteraque omnia in litteris praefatis praescripta

1 Praeposit. ob nos addimus (R. T.).

adimpleverint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, a praefato Clemente praedecessore, sicut praemittitur, concessam, consequantur in omnibus et per omnia, perinde ac si praemissa omnia in ipso festo non translato adimplevissent, auctoritate apostolica, tenore praesentium, in perpetuum concedimus et indulgemus.

§ 3. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXVI septembris MDCLXXIX, pontificatus nostri anno III°.

Dat. die 26 septembris 1679, pontif. anno IV.

LXXIV.

Confirmantur et innovantur quaedam ordinationes pro fratribus Praedicatoribus¹.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Cum nos alias, de iis quae Ordini fratrum Praedicatorum necessaria atque utilia erant satis edocti, quasdam ordinationes ad dilectum filium nostrum Palutium S. R. E. presbyterum cardinalem de Alteriis nuncupatum, dicti Or-

1 Ab electione an. IV (R. T.).

2 Aliae ordinationes confirmantur in Constitutione XXIII quae incipit *In supremo*.

Obstantium
remotio.

Transumptio-
rum fides.

Quaedam Pontificis ordinationes Imperatae fuerunt a cardinali protectore, ut infra.

dinis apud nos et Sedem Apostolicam protectorem, transmitti mandassemus, quae a capitulo generali eiusdem Ordinis novissime celebrato fieri deberent, ipsaeque ordinationes die praecedenti electionem novi magistri generalis Ordinis praefati coram omnibus definitoriis, de mandato et in praesentia dicti Palutii et protectoris nomine et iussu nostro in publico definitorio lectae, ibique ab omnibus eiusdem capituli generalis vocalibus cum humili illarum observantiae professione acceptatae et statutae fuissent; et postridie, statim facta electione dilecti filii moderni magistri generalis dicti Ordinis, idem novus magister generalis, antequam in ecclesiam ad recipiendum a fratribus obedientiam descenderet, iuxta easdem ordinationes, illarum observantiam coram toto capitulo promisisset, ac promissionem huiusmodi publico iuramento in manibus praefati Palutii cardinalis protectoris et capituli praesidentis praestito confirmasset: recursum habuerunt ad nos quatuor deputati a capitulo generali praedicto, nobis humiliter supplicantes, ut praeiudicia, quae toti Ordini praedicto ex observantia aliquarum ex dictis ordinationibus nascitura supponebant, perpendere, ac desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos vero eius rei cognitionem demandavimus memorato Palutio cardinali et protectori, qui, auditis et mature discussis rationibus per eosdem deputatos tam viva voce quam scripto deductis, easdem ordinationes iussu nostro moderatus est, et redegit in formam tenoris qui sequitur, videlicet:

Ordinationes et statuta facienda in capitulo generali Ordinis Praedicatorum antequam deveniatur ad electionem magistri generalis a magistro noviter electo iuramento promittenda coram capitulo electorum, statim post

electionem, antequam in ecclesiam ad recipiendam obedientiam descendat, idemque a successoribus in futuris electionibus praestandum:

I. Statuendum est quod observentur constitutiones apostolicae ac illae religionis super celebratione capituli generalis quolibet triennio, non autem ultra absque licentia Summi Pontificis; quodque in fine cuiuslibet capituli generalis statuatur tempus et locus futuri capituli.

II. Et statuendum quod generalis teneatur personaliter et per seipsum peragrare universam Europam, ac visitare religionem eiusque conventus, itaut id sequatur de omnibus conventibus vel eorum maiore parte, non autem de magis conspicuis tantum, vel in locis transitus; quodque id agat cum maiori modestia et parsimonia, quam religiosa humilitas exigit, tam circa numerum sociorum aliorumque comitum et familiarium, ut non excedatur numerus sex vel octo, quam circa victum aliasque expensas. ne conventus nimium graventur; ideoque omnes expensae non possint excedere scuta quatuor quolibet die; quodque mora sit omnino brevis, nisi ex aliqua iusta causa, quae concernat visitationem et correctionem eiusdem conventus, et non alias, et ei videatur necessaria talis mora, super quae eius conscientia graviter onerata sit. Neque super hac obligatione visitandi capitulum generale dispensare valeat absque apostolica auctoritate.

III. Quod circa gradus magisterii debeat omnino servare Constitutionem Bonifacii IX, quae incipit *Dilectos filios*, sub datum Romae, apud S. Petrum, v kalendas maii, pontificatus anno XIII, neque illi derogare valeat, etc.

IV. Quod non possit alterare praesentia statuta, vel alias constitutiones, vel

acta et decreta capitularia, quodque acta et decreta capitularia debeant subscribi ab eminentissimo protectore et a tribus qualificatis religiosis a capitulo generali deputandis, atque aliàs non possint imprimi vel publicari, nullamque faciant fidem vel robur habeant.

Ordinationes et statuta facienda in capitulo generali Ordinis Praedicatorum post sequentem electionem generalis.

« Eligantur quatuor vel sex religiosi ex doctioribus et provectoribus magisque informatis, quibus committatur cura revidendi constitutiones, earumque glossas et ordinationes, ac referendi capitulo generali quanam exigant correctionem vel emendationem sive declarationem et aliam provisionem in omnibus his quae concernunt statum et commodum religionis ac observantiam et disciplinam regularem. Atque desuper a capitulo statuatur (ad formam constitutionum tamen) ut in posterum omnes tollantur occasiones quaestionum et dubitationum, et praesertim circa institutionem et remotionem superiorum, et similium. Et ubicumque in glossis constitutionum citantur litterae pontificiae, aut decreta congregationum, vel alia similis auctoritas, ad authenticos codices et posteriores derogationes, si quae sint, recurratur, et cum his corrigantur, et ad litteram recitentur, et haec omnia fiant a praedictis religiosis eminentissimo protectore consulto approbante. Et suprascripta omnia serventur in posterum semper, ac constitutiones imprimendae sint cum aliquà mutatione, sive in istis, sive in glossis ».

Relatae ordinationes confirmantur et innovantur a Pontifice.

§ 2. Quare nos, perpetuae atque inviolabili praedictarum ordinationum, quae toto Ordini supradicto perutiles atque conducibiles esse dignoscuntur, firmitati, robori et efficaciae ac observationi, ex commissi nobis caelitus pasto-

ralis officii debito, consulere cupientes, motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ordinationes et statuta praeinserta, omniaque et singula in eis contenta et expressa, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, ac etiam innovamus, illisque inviolabilis et irrefragabilis apostolicae firmitatis vim, robur et efficaciam adiungimus, ac omnes et singulos iuris et facti et solemnitatum quarumvis, tam ex iuris communis et apostolicarum ac dicti Ordinis constitutionum et privilegiorum praescripto, quam de stylo, usu et consuetudine etiam immemorabili eiusdem Ordinis, et aliàs quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum¹, et alios quoslibet, etiam quantumvis formales et substantiales, ac incogitatos et incogitabiles, specificaque et individuâ mentione et expressione dignos defectus, si qui in eis, vel eorum aliquâ, principaliter vel accessorie, antecederent vel subsequenter, aut concomitanter, seu aliàs quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censerent, intelligi vel praetendi quovis modo possent, plenissime et amplissime supplementum et sanamus, ac penitus et omnino tollimus et abolemus, ipsasque ordinationes et statuta praeinserta a die primâ illarum et illorum publicationis et acceptationis stricte et rigore observari praecipimus.

§ 3. Ac proinde si quid subinde tam a praefato capitulo generali in suis actis capitularibus, quam a dicto magistro generali, aliove quocumque, actum, gestum, decretum vel ordinatum fuit, aut in futurum quodcumque a capitulis generalibus, vel magistris generalibus dicti Ordinis pro tempore existentibus, ali-

¹ Male edit Main legit *observandum*.

isve quibuslibet, agi, geri, decerni vel ordinari contigerit, quod praeinsertis ordinationibus et statutis directe vel indirecte seu aliàs quomodolibet adversetur, aut illorum effectum quovis modo impedire vel avertere valcat, id in eâ parte nullum, cassum et irritum, nulliusque roboris et momenti, ac viribus et effectu penitus et omnino vacuum esse et fore etiam ex nunc prout ex tunc et e contra decernimus et declaramus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes pariter easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod magister generalis, ceterique superiores et fratres Ordinis praedicti, et alii quilibet etiam specificâ et individuâ mentione et expressione digni, in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarint, adductae, specificatae vel iustificatae fuerint, aut ex aliâ qualibet etiam quantumvis iuridicâ, piâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu vel capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali ac incogitato et incogitabili individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, rescindi, modificari, limitari, aut in controversiam vocari, seu ad terminos iuris reduci, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio vel

emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse; sed ipsas praesentes litteras ac ordinationes et statuta praeinserta semper firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis censerent, atque ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. praefatae cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuntios, aliosve quoslibet quaecumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et cancellariae apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon dicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, seu quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, stylis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis etiam eidem Ordini, eiusque magistro generali, ceterisque superioribus fratribus et personis quibuslibet, etiam specificâ et individuâ mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, effica-

Contrarium derogatio.

cissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, et aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac pluries et quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa ac individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter expressis, insertis, specificatis et servatis respective habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vi octobris MDCLXXIX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 6 octobris 1679, pontif. anno IV.

LXXV.

Confirmatur protestatio fratrum Minorum de Observantiâ circa regulae executionem et nonnullae declaratio-

nes ac ordinationes motu proprio adduntur.

Innocentius Papa XI.
ad perpetuam rei memoriam.

Sollicitudo pastoralis officii, quo catholicae Ecclesiae per universum orbem diffusae regimini divinâ dispositione praesidemus, nos urget atque impellit, ut religiosorum virorum Ordines ad omnipotentis Dei gloriam et animarum salutem sapienti pietate ab hac sanctâ Sede institutos, magnisque in Ecclesiam Dei meritis fulgentes, in sanctis ac primaevis eorum institutis confovere et conservare, ac a noxiis, quae primigeniae religiositatis spiritum atque rigorem extinguere et relaxare possent, tueri et praemunire, felicibusque illorum in viâ mandatorum Domini progressibus consulere, quantum nobis ex alto conceditur, studeamus.

§ 1. Cum itaque (sicut accepimus) in pluribus capitulis generalibus Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, et novissime in Vallisoletano, quod anno MDCLXX celebratum fuit, unanimi omnium fratrum vocalium consensu declaratum et protestatum fuerit, in nullo regulae eorumdem fratrum Minorum praeepto eatenus cum fratribus Minoribus de corpore Observantiae, sive Observantes, sive Reformati, sive Discalceati, sive Recollecti dicantur, dispensatum fuisse, nec ipsum Observantiae corpus ullam unquam admisisse vel admittere dispensationem in regulâ, sed potius velle pro viribus, Domini favente auxilio, illam pure observare iuxta Summorum Pontificum declarationes a fratribus Observantibus seu de Observantiâ in suis statutis generalibus recapitulatis, pro cismontanis anno MDCLXIII, et pro ultramontanis anno MDCXXI, ac a Reformatis, Discalceatis

Exordium.

Dicta protestatio plures emissâ est in capitulis generalibus et ultimo in Vallisoletano.

et Recollectis in suis particularibus constitutionibus repective admissas et receptas:

Confirmatio huius protestationis.

§ 2. Nos, pro maiori huius protestationis firmitate, et ut in Ordine praefato status et regula fratrum Minorum pure observetur, singulisque fratribus praetextus eam transgrediendi pracludatur, eandem protestationem et declarationem supra expressam harum serie auctoritate apostolicâ approbantes et confirmantes, motu proprio ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, tenore praesentium declaramus omnes et singulos Fratres de corpore Observantiae dicti Ordinis teneri in conscientiâ observare regulam fratrum Minorum sancti Francisci et praeepta a felicis recordationis Nicolao III et Clemente V Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris exposita et numerata ad normam constitutionum praedictarum repective, et signanter, praeter praeepta quae non ita frequenter occurrunt et recitationem divini officii, teneri ad ieiunia praeepta in regulâ, nisi excuset necessitas, ad incedendum sine calceamentis, hoc est absque aliquo quod pedem cooperiat, cuiuscumque illud materiae sit, nisi adsit vera necessitas a prelato approbanda, ad non equitandum, nisi infirmitas vel necessitas iudicio superiorum probata excuset, ad vilitatem vestium iuxta praedictas constitutiones repective, ad non utendum pluribus vestimentis quam illis quae regula praescribit, nempe unâ tunicâ cum caputio et aliâ sine caputio, chordâ et femoralibus; nam aliud quodvis vestimenti genus ultra praedicta (excepto mantello ab initio religionis licito), ut indusia, seu camisiae, sudariola, tunicellae, et similia, sunt contra regulam, nisi adsit vera necessitas excusans a praeepto per praef-

latum approbata; ac demum teneri ad capitale praeeptum religionis fratrum Minorum de non recipiendis denariis per se vel per interpositam personam, aliarum enim rerum necessariorum possunt fratres Minores de corpore Observantiae huiusmodi habere usum, licet non dominium, denariorum autem nec dominium nec usum; et proinde quaevis contractatio pecuniae, seu danariorum, quae non sit pure naturalis, seu quae sit quovis modo politica, cuiuscumque domini sint denarii seu pecunia, fratribus Minoribus Observantibus seu de Observantiâ est omnino prohibita; ac propterea omnes et singulas dispensationes, concessionem et consuetudines, si quae contra praemissa in corpore Observantiae Ordinis praedicti reperiantur, motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine paribus, earumdem tenore praesentium, revocamus, cassamus, irritamus et annullamus, viribusque et effectu penitus et omnino revocamus, ac revocatas, cassatas, irritas et nullas, viribusque et effectu penitus et omnino vacuas esse et perpetuo fore decernimus et declaramus. Declarantes tamen pariter quod per praemissa non prohibentur in dicto Ordine syndici apostolici, cum eorum usus non sit dispensatio in regulâ, sed modus a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris provisus pro puriori illius observatione, sive eiusmodi syndici assumantur ad praescriptum constitutionum Nicolai III et Clementis V praedecessorum praefatorum, sive secundum dispositionem constitutionum recolendae memoriae memoriae Martini IV et Martini V ac Pauli IV praedecessorum pariter nostrorum, prout illorum usus in singulis familiis, congregationibus, reformationibus, aut provinciis Ordinis praedicti repective fuerit receptus.

§ 3. Ut autem in ingressu religionis

Observanda

in receptione ad habitum et professionem. unusquisque de obligationibus, quas assumere vult, plene informetur, statuimus ut nullus recipiatur ad habitum regularem in eodem Ordine, nisi prius plene informatus sit de praedictis praeceptis regulae obligantibus in conscientia, et praevia hac notitia velit probationem subire; nec quisquam admittatur ad professionem regularem, nisi prius examinatus sit de intellectu regulae et praeceptorum eius iuxta praedicta, et deinde immediate ante illam coram tota communitate fiat ei protestatio, quod ad observantiam regulae cum omnibus eius praeceptis tunc enumerandis et exprimendis obligetur in professione, eamque protestationem admittat, et sub ea professionem faciat.

Qui eligi nequeant in superiores.

§ 4. Quia vero efficacius praedicta observandi medium est exemplum praelatorum sive superiorum, ideo statuimus pariter neminem eligi posse in praelatum sive superiorem in Ordine praedicto, qui vitam communem observantiae non sequatur, hoc est qui frequenter equitet, seu infirmitatem, qua ab obligatione pedibus incedendi excusetur, habeat, qui indusiis seu camisiis aut lineis utatur apud se vel in lecto, qui calceatus incedat, qui ieiunia Ecclesiae et regulae non observet, qui aliquando visus sit contractare pecunias, nisi iam per triennium saltem emendatus sit, qui notabiliter defectuosus sit in assistendo communitati chori, rectorii et aliis, prout sibi in constitutionibus praescribitur. Porro electio illius, qui in omnibus praemissis vitam communem non sequatur, irritanda sit a praelato sive superiore generali, capta informatione extraiudiciali, pro sua conscientia, sine strepitu iudicii, cum consilio tamen et assensu trium fratrum, qui ministri provinciales vel saltem definitores provinciae sint vel fuerint; ipsorum autem conscientias,

ne aut ille expellatur qui vitam communem sequatur, aut ille confirmetur qui eam non observet, oneramus.

§ 5. Demum, ut omnis occasio transgrediendi praeceptum de non contractandis denariis seu pecuniis auferatur, omnibus et singulis dicti Ordinis praelatis sive superioribus in virtute sanctae obedientiae, ac sub poena privationis suorum officiorum, iniungimus ut nullo religioso eiusdem Ordinis permittant administrationem fundorum, reddituum aut quarumcumque aliarum rerum et bonorum mobilium vel immobilium, cuiuscumque domini illa sint, et signanter ut nulli religiosorum Ordinis huiusmodi permittatur administratio bonorum temporalium alicuius monasterii monialium sub quovis praetextu aut nomine, nempe administratoris, syndici, factoris, coloni, superintendentis, villici, aut alio quovis imaginabili.

Prohibetur administratio bonorum et reddituum cuiuscumque sub certis poenis.

§ 6. Decernentes easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam eo quod superiores et fratres Ordinis praedicti, alique quilibet, cuiuscumque status, gradus, ordinis, praeminentiae vel dignitatis existant, seu alias specificam et individua mentione et expressione digni, in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati et auditi, causaeque, propter quas ipsae praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificatae et iustificatae non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis veridica, legitima et privilegiata causa, colore, praetextu vel capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensus, aliove

Clausulae.

1 Edit. Main. legit nulli (R. T.).

quolibet, etiam quantumvis magno et substantiali ac incogitato et inexcogitabili individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, redargui, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris seu statutorum et constitutionum dicti Ordinis reduci, seu adversus illas apositionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse; sed easdem praesentes litteras semper firmas validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia inviolabiliter et inconcusse observari et adimpleri, sicque et non aliter in praemissis censeris, atque ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeminentiam et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostra et cancellariae apostolicae regula de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon dicti Ordinis, eiusque

congregationum, reformationum, provincialiarum et conventuum quorumcumque, aliisque quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, usibus, stylis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Ordini, eiusque superioribus, fratribus et personis quibusvis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque, aliisque decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter et aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis ac quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores huiusmodi, formas, causas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter expressis, exactissime servatis et specificatis respective habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus et derogatum esse volumus ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 8. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur

Fides transumptorum.

ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xx novembris MDCLXXIX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 novembris 1679, pontif. anno IV.

LXXVI.

Confirmantur quaedam statuta fratrum Minorum de Observantiâ a Sanctâ Sede prius ad examen revocata.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiae regimini per abundantiam divinae bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, praepositi, illa, quae pro felici prosperoque religiosorum Ordinum in Ecclesiâ Dei pie sancteque institutorum, ac uberes bonorum operum fructus, adspirante superni favoris auxilio, proferre iugiter satagentium, gubernio et progressu provide sapienterque constituta et ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistent, apostolici muniminis praesidio libenter constabilimus.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Iosephus Ximenes de Samaniego, minister generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, quod, pro felici dicti Ordinis eiusque fratrum regimine et directione, nonnulla statuta in capitulo generali ipsius Ordinis, quod novissime, videlicet anno MDCLXXVI, in hac alma Urbe celebratum est, edita fuerunt; quae cum nobis pro parte ipsius Iosephi ministri generalis exhibitae fuissent; nos illa venerabili fratri nostro Alderano episcopo Praenestino S. R. E. Carolo Cybo nuncupato, Ordinis praefati apud nos et Sedem Apostolicam protectori, ac nonnullis Romanae Curiae praelatis

revidenda, et ubi opus foret corrigenda et supplenda commisimus. Illi vero mandatis nostris parentes, eadem statuta mature ac diligenter discussissent, multisque correctis, emendatis, aptatis, suppletis et additis, ac nonnullis omissis, illa redigerunt in formam tenoris qui sequitur, videlicet:

Statuta pro utraque familia.

I. Ad evitandas graves et inutiles expensas, aliaque incommoda quae ex celebratione congregationum generalium intermediarum omnium vocalium unius familiae sequuntur, decernitur praefatas congregationes generales ulterius celebrandas non esse. Cum autem, iuxta Bullam Leonis X quae dicitur *Unionis*, officium commissarii generalis familiae, de qua minister generalis assumptus non est, per triennium tantum durare debeat, statuitur quod in fine triennii, convocatis per ministrum aut vicarium generalem totius Ordinis patribus definitorii generalis illius familiae, ex qua commissarius generalis eligendus est, per ipsum ministrum, seu vicarium, aut, ipso legitime impedito, per suum commissarium ad hoc specialiter delegatum, et per patres qui sunt de corpore definitorii generalis praedictae familiae, in vigiliâ Pentecostes, per schedulas secretas, nullo proponente, fiat electio novi commissarii generalis usque ad capitulum generale duraturi; definitores vero capituli praeteriti praefatae familiae per sexennium usque ad capitulum generale immediate sequens durabunt; sicut definitores generales familiae, ex qua assumptus est minister generalis, durant. In congregatione autem praefato modo celebrandâ, lites per sententias dirimi, declarationes dubiarum constitutionum fieri, et decreta per triennium subsequens duratura edicenda valeant; leges autem, seu statuta, aut con-

De congregationibus intermediis.

stitutiones in perpetuum duraturae condictiones non poterunt, nec antiquae abrogari.

De suffragiis.

II. Et ut etiam in capitulis generalibus inutiles expensae, et alia incommoda quae ex nimia fratrum accedentium multitudine oriri solent, quantum fieri potest, vitentur, omnino prohibetur, sub nullitatis poenâ, vota seu suffragia provincialiarum titularium, quae actu non subsistunt, suppleri aut substitui per ministrum aut vicarium generalem Ordinis, revocatâ quacumque consuetudine in contrarium, statuitur, duos secretarios generales Ordinis, qui ministro aut vicario generali pro unâ et alterâ familiâ assistere debent, ex vi officii habere imposterum suffragium in capitulo generali tantum, sublato omnino tertio secretario linguarum.

De sociis.

III. Item praecipitur, sub poenâ privationis suffragii, quod minister seu promister et custos uniuscuiusque provinciae simul ad capitulum generale iter faciant cum unico tantum socio religioso pro utroque, et si expensae aliquae in itinere ex necessitate faciendae sint, adducant secum tertiarium, qui syndici apostolici substitutus sit, et ipsius nomine expensas praedictas inevitabiles faciat.

De thesibus et concionibus.

IV. Insuper serio praelato generali commendatur, ut praesidentiam thesium et conciones, quae in capitulis generalibus habendae sunt, vocalibus, quantum cum honore religionis stare possit, distribuant.

De promotione ad dignitates ecclesiasticas.

V. Ut maxima incommoda et turbationes religionis, quae ex promotione ministrorum generalium ad dignitates ecclesiasticas extra Ordinem lamentabili experimento comprobata sunt, omnino evitentur, decernitur ut statim ac minister generalis electus sit, et antequam suum officium ullo modo exercent, teneatur emittere in manibus praesidis coram toto capitulo generali votum de non am-

biendâ, procurandâ, nec acceptandâ dignitate episcopali, archiepiscopali, vel patriarchali toto tempore sui ministeriatus, nec, ante emissum praedictum votum, censeatur in officio confirmatus. Quod si aliquando contingat in praedicto voto dispensari, vel aliter quomodolibet fieri, statuitur illum ministrum generalem, acceptantem aliquam ex praedictis dignitatibus, vel praesentationem seu nominationem ad illam, statim ac eam acceptasse constiterit, non esse amplius pro religionis praelato agnoscendum, religiososque Ordinis ab illius obedientiâ exemptos esse, nec posse ulterius ipsi sub poenâ excommunicationis obedire. Porro in illo casu pater ille qui servatâ statutorum serie et familiarum concordato dignior respective reperietur, generali illo excluso, convocabit, iuxta praescriptum in constitutionibus, electores pro novâ vicarii generalis electione, in qua idem minister generalis nec votum habere poterit nec ullam aliam actionem; revocatâ quacumque constitutione Ordinis in contrarium, et sublata omnino electoribus facultate alteri operandi aut permittendi, sub poenâ nullitatis facti; idemque statutum de vicario generali totius Ordinis factum intelligatur.

VI. Nemini deinceps vicariorum, aut commissariorum delegatorum a reverendissimo ministro generali ad regendam familiam vel nationem, liceat, sub poenâ privationis suae delegationis, sibi usurpare vel acceptare titulum *reverendissimi*; quod statutum sub eadem respective poenâ extenditur ad commissarios generales in partibus Indiarum Occidentis et Orientis, ac ad guardianum Hierosolymitanum, seu custodem Terrae Sanctae, revocatâ, quoad hunc, constitutione in proximo capitulo generali Vallisoletano editâ.

VII. Declaratur ad procuratorem gene-

De titulo Reverendissimi.

De instantiâ

In casis servorum Dei.

ralem Ordinis spectare instantias, quae fieri solent in cappella Suae Sanctitatis pro actu beatificationis vel canonizationis servorum Dei ex nostrâ religione, cuiuscumque ipsi servi Dei familiae extiterint. Deinde praecipitur omnibus procuratoribus particularibus causarum beatificationis vel canonizationis, ut nihil in ipsis agere praesumant inconsulto procuratore vel commissario curiae respective; quod intelligendum est etiam de Reformatis quoad suum procuratorem generalem.

De lectoribus.

VIII. In studiis generalibus cismontanae familiae et in gravioribus ultramontanae, habentibus tres theologiae lectores, semper sit unus lector qui sacram theologiâ dogmaticam legat, ille scilicet qui antiquior est in lecturâ, gaudeatque omnibus privilegiis in ordine ad iubilationem, si constiterit eum praedictam facultatem dogmaticam continuo legisse, sicut alii speculativam, aliâs nullo privilegio gaudeat; quod etiam apud Reformatos observandum est.

Pro familiâ ultramontanâ.

De votis seu suffragiis.

I. Ut in conventibus ex introductione vel concessione suffragiorum pro capitulis provincialibus praeter antiqua Ordinis statuta emergentibus occurratur, auctoritate apostolicâ abrogantur vota seu suffragia pro capitulis provincialibus respective agentium ministri generalis, commissariorum curiarum particularium, commissariorum Terrae Sanctae, visitatorum Tertii Ordinis saecularium, magistrorum novitiorum et confessoriorum, seu vicariorum monialium; ne illa in suis respective provinciis in posterum ferre possint, exceptis solum confessoribus monialium, qui sex ad minus fratres sub se habeant, quibus ut superiores praesint, et commissarii² curiarum, ubi reges vel

¹ Edit. Main. legit habeat (R. T.).

² Videtur legendum commissariis (R. T.).

principes absoluti aulam suam tenent; in quarum singulis unus tantum commissarius cum suffragio esse possit, a superiore generali ex provinciâ illius domini, quam maluerit, eligendus. Nec in posterum provinciae possint suffragia pro suis capitulis concedere.

De processio-
nibus.

II. Statuitur, quod in quacumque civitate vel oppido Hispaniae consistant conventus Observantium et Discalceatorum, quorum comunitates processionibus generalibus interesse contingat, ambae communitates sub unâ eademque cruce intermixtae incedant; itaut semper Observantium guardianus, sive praeses, primum seu digniorem locum teneat, et immediate guardianus seu praeses Discalceatorum subsequatur; alii vero fratres iuxta antiquitatem habitus vel gradum qualitatis permixtim incedant, praecedente semper in eodem gradu Observante: atque ita ab omnibus, ad quos spectat, observari praecipitur, iuxta antiquam et laudabilem Ordinis nostri consuetudinem, sub poenâ privationis officiorum guardianis aut superioribus praedictam dispositionem innovare vel alterare praesumentibus.

De adscriptio-
nibus.

III. Ad evitanda gravia praeiudicia et detrimenta, quae provinciis Indiarum earumque religiosis ex incorporationibus a commissariis illarum partium pro libito factis provenire solent, statuitur, ne in posterum commissarii generales praedicti Indiarum Occidentalium possint sub quovis praetextu suos secretarios, socios, aut alios religiosos, quos in suo comitatu assumpserint, incorporare in aliquâ provinciâ suae commissionis, irritum declarando si quid in contrarium attentetur aut fiat.

De moniali-
bus.

IV. Omnino interdicitur ministris provincialibus se ingerere in imminuendis monialium dotibus aut alimentis saecularium, educationis causâ, vel aliâ, in

monasteriis commorantium. Hinc provincialibus ipsis sub poenâ suspensionis sui officii per semestre, abbatissis vero et discretis monasterii sub privationis suorum officiorum poenâ praecipitur, ne praedictas dotes aut alimenta taxata minuant, aut minui permittant. Eisdemque tum provincialibus tum monialibus sub eadem poenâ praecipitur, ne ullam pro moniali indotatam recipiant sub quovis praetextu aut titulo, nisi causâ in sacrâ Congregatione deductâ, ab eaque licentiâ obtentâ.

Pro familiâ cismontanâ.

De coenubiis
recollectionis.

I. Pro meliori novitiorum et recenter professorum educatione, et ut fratres illi, qui maiori spiritus quieti et strictiori regulae nostrae observantiae incumbere desiderant, id praestare possint in propriis provinciis, absque eo quod, huius studii praetextu, aut ad alias transire, aut novas reformationes et scissuras in Ordinem invehere moliantur, statuitur, quod in singulis huius familiae provinciis de Observantiâ instituantur tres aut quatuor conventus recollectionis, qui sint primi et secundi novitiatu, ut simul et loca spiritualis quietis et perfectionis seminaria pro totâ provinciâ esse valeant.

De eorum
erectione.

II. Ad hunc finem eligi et deputari debent conventus commodiores pro regulae observantiâ et novitiorum educatione; quorum consignatio committitur commissario generali familiae cum consilio definitorii cuiuscumque provinciae respective. Cui generali commissario etiam committitur prima guardianorum et magistrorum novitiorum eorundem conventuum institutio, cum facultate, ut, si in provinciâ aliquâ non fuerint religiosi pro his officiis in novâ recollectionis erectione idonei, ex aliis provinciis, vel Observantibus, vel Reformatis, immo et ex aliâ familiâ possint eos adducere. Et insuper eidem committitur prima in eis-

dem conventibus eorum fratrum collocatio qui ad formationem praedictae recollectionis fuerint necessarii.

De eorum na-
muro.

III. Et ut incommoda ex multiplicatione horum conventuum aliâs experta evitentur, omnino interdicitur ne in qualibet provinciâ plures quam quatuor, paucioresve quam tres recollectionis conventus esse possint, sublata facultate cuilibet superiori Ordinis super hoc statuto dispensandi; et, ut nunquam separari a provinciâ possint, decernitur ut in nullo conventu provinciae, qui huiusmodi recollectionis non fuerit, possint induci novitii, nec probationis annum agere. Atque ita provinciae inseparabiliter sint incorporati, ut sine ipsis, utpote domus receptionis, provincia ipsa subsistere non possit.

De eorum con-
ditione.

IV. Conventus autem praedicti distribuentur sic, ut in provinciis magnis duo illorum sint primi novitiatu, duo vero professorii; seu novitiatu secundi; in minoribus autem aut unus erit primi novitiatu, et duo secundi, aut e converso, pro commoditate conventuum aut provinciae. Et quia in nullo praedictorum conventuum studium facultatis litterariae collocandum est aut permittendum, statuitur quod professi, antequam ad professoria, in quibus sunt artium litteralium studia, transmittantur, in conventu recollectionis secundi novitiatu ad minus per annum integrum collocentur, ut in spiritu in novitiatu concepto, antequam ad studia transeant, confirmentur et roborentur.

Forma autem vivendi in praedictis recollectionis conventibus sequens erit.

De oratione.

I. Officium divinum statutis indispensabiliter horis graviter et devote persolvatur, et orationi mentali duabus horis cum dimidiâ omnino vacetur, itaut post matutinum (quod indispensabiliter media nocte persolvendum est) unâ horâ post

Primam dimidiâ, post Completorium horâ alterâ in oratione mentali persistent. Sed a Resurrectione usque ad Exaltationem Sanctae Crucis propter noctium brevitatem, hora post matutinum orationis in horam eiusdem post Sextam et ante prandium habendam commutetur.

De silentio.

II. Silentium ac lectio spiritualis in refectorio nullâ causâ dispensetur: in dormitoriis autem, claustris et sacristiâ ita silentium observetur, ut tantum omnino necessaria et submissâ voce fratres loquantur.

De saecularibus.

III. Saeculares, nisi officiales conventus sint, ad interiora conventus non admittantur, sed pro rebus necessariis cum ipsis tractandis in claustro inferiori camera aliqua, honeste disponatur, in qua praedicta praestari possint.

De congregationibus.

IV. Communitates chori et refectorii omnes fratres sequantur, nec ullus ab aliquâ sine expressâ guardiani licentiâ excusetur.

Ad praedicationes.

V. Tribus diebus in hebdomadâ, nempe feriâ secundâ, quartâ et sabbato post vespervas immediate, assistentibus praelato et omnibus fratribus, lectio expositionis regulae aut theologiae mysticae habeatur, itaut duabus ex praedictis diebus exponatur regula, altero vero de theologiâ mysticâ, seu de vitâ spirituali tractetur: ad hoc instituatur unus lector, qui sit in theologiâ morali et mysticâ versatus: cui, ut tempus pro lectionibus consiciendis habeat, conceditur ut a Primâ et oratione post ipsam excusetur; qui post expletam expositionem regulae poterit decalogum clare et breviter pro instructione iuvenum explicare.

De capitulo culpae.

VI. Guardianus ad minus semel in mense feriâ sextâ post Completorium celebrabit capitulum culpae, eo modo quo in constitutionibus generalibus praescribitur, habitâ ad fratres spirituali collatione in qua ad perfectionem et

spiritualem profectum excitentur et animentur.

VII. Paupertas nostri status, quantum fieri potest, stricte in communi observetur. Et ut ita etiam fiat in particulari, guardiani de omnibus necessariis, ad usum strictum seraphicae paupertati congruum, fratribus provideant; itaut recursus particularium ad benefactores aut amicos spirituales via omnino pracludatur; nullusque quidquam ad usum suum habeat sine expressâ licentiâ guardiani, qui usum rei et suppellectilis non necessariae nulli concedat aut permittat: quod ut exactius observetur, nullus quidquam ad proprium usum clausum habeat, et ad cuiuscumque cellam semper aditus superiori pateat, et tam novitiis quam ceteris religiosis usus duarum tunicarum talarium, quarum una erit cum capuccio et alia sine capuccio, iuxta regulae praescriptum concedat, nec cuiquam permittatur ut sudaria, sachelos, aut alia quaevis non concessa in regulâ sub praetextu portationis solius habitus deferat.

De paupertate.

VIII. Postquam praedicta recolectio per triennium firmata fuerit, nullus possit institui guardianus in praedictis conventibus, qui in aliquo illorum per biennium immediate, vitam communem recolectionis sequens, commoratus non fuit.

De guardianis.

IX. Nullus religiosus cuiuscumque qualitatis sit in conventu recolectionis de familiâ collocari possit, aut in eo comorari, qui regulae praecepta observare non possit: nempe ieiunia, exaltationem, duarum tantum tunicarum usum, praedicationem chori die nocturne, ceterarumque communitatum sequelam. Cum, pro non valentibus adeo stricte vivere, ceteri provinciae conventus expediti maneant, et tam guardianus ipse quam ceteri omnes fratres hebdo-

De religiosis.

madam sine exceptione suo ordine faciant.

De criminosis.

X. In praefatis conventibus nullus frater criminosis, aut pro luendâ poenâ, collocari possit, nec quisquam a quocumque praelato missus recipi debeat, nisi de consensu guardiani et maioris partis discretorum conventus admittendus iudicetur.

De admittendis.

XI. Nullus religiosus, cuiuscumque qualitatis sit, possit recreationis aut alterius cuiusque negotii causâ ad praedictos conventus divertere, nisi quis ad exercitia spiritualia per aliquos dies facienda cum sequelâ omnium communitatum et rigoris vitae recolectae admitti valuerit; nec minister provincialis, quando ad praedictos conventus causâ visitationis vel aliâ accesserit, possit, sub poenâ suspensionis sui officii per bimestre, saeculares aut alios fratres secum ferre praeter suum secretarium et socium, cui provinciali plurimum in Domino commendatur ut in conventibus recolectionum in omnibus se ipsum praebeat exemplum bonorum operum et regularis disciplinae.

De licentiâ egrediendi.

XII. Discursus fratrum extra conventum, quantum fieri possit, evitentur, et ut fratres addicti choro extra conventum non vagentur, statuitur ut in quolibet praedictorum conventuum, praeter officiales pro interiori gubernio necessarios, collocentur fratres laici spirituales et devoti, qui continuo extra conventum eleemosynas pro necessitatibus fratrum temporibus opportunis petant, et in hoc Deo inserviant, dum alii divinis laudibus, orationi et spiritualis vitae quieti incumbunt. Fratribus autem choro addictis raro exeundi extra conventum licentia concedatur, nec unquam nisi duo extra ipsum esse possint. Novitiis autem et clericis in nullo casu, nisi in communitate, exeundi e claustro

licentia concedi possit, sub poenâ privationis officii eam concedenti.

Ultimo. In praedictis conventibus, quoad reliqua ad vitam monasticam spectantia, constitutiones generales exacte ab omnibus observentur, ut ceteris exemplo et aedificationi in purâ observantiâ sint.

De observantiâ constitutionum.

Curent itaque commissarius generalis et provinciarum definitoria, ut praedicti recolectionis conventus in praedictâ vivendi formâ erigantur et componantur. Dum enim per attestationem praedicti commissarii generalis et definitorii provinciae et discretorum illorum conventuum iuramento firmatam de tali erectione et compositione constiterit, sanctissimus dominus noster pro suâ benignitate licentiam inducendi novitios in illis conventibus sic efformatis concedat. Quod si post primam concessionem praedicta vivendi forma in ipsis recolectionis conventibus exacte et rigore non observetur, licentia ulterius induendi in illâ provincia non concedatur. Unde provinciae ipsae sibi consulant; nam si medio adeo ad bonum, et stabilitatem religionis conducente non utatur, omnino successu temporis extinguantur.

Item de observantiâ praedictorum statutorum.

Quantum ad provincias reformatas, cum forma vivendi et regulam ac disciplinam regularem observandi in statutis pro ipsis reformatis de anno MDCXLII contenta satis stricta sit, solummodo praecipitur ut in conventibus novitiatus et professorii (praeter institutiones sanctae memoriae Clementis VIII pro omnibus regularibus in decretis incipientibus *Cum ad regularem*, editis die XIX martii anni MDCIII, et contenta in decretis sanctae memoriae Innocentii X pro Minoribus Observantibus et Reformatis incipientibus *Ad propagandam*, editis XV octobris anni MDCLIV, et ordinata in Brevi

De Reformatis.

sanctae memoriae Urbani VIII pro Reformatis incipienti *Militantis Ecclesiae*, sub datum die 1 octobris anni MDCXLI, quae omnia omnino observanda sunt sub poenis in eisdem litteris apostolicis contentis) praedicta statuta quantum ad omnia ad strictiorem regulae observantiam, regularem disciplinam, frequentiam chori et mentalis orationis assistentiam, omnium communitatum die noctuque omnino et indispensabiliter ab omnibus in praedictis conventibus commorantibus observentur; ita ut in illis nullus, non valens propter infirmitatem communem illam vitam sequi, possit collocari, et qui in praedictorum observatione defectuosus fuerit, ab ipsis expellatur. Monentur autem provinciales, quod, dum non constiterit indubitatis testimoniis in praedictis conventibus reformationem esse in pristinum statum restitutam et in eis praedicta omnia adamussim observari, licentiam novitios induendi non obtinebunt.

De electione
praedictorum.

Quia ex hona praelatorum electione praecipue pendet religionis reformatio, districte praecipitur, ut guardianatus, ceteraque regiminis officia omnino distribuantur prout ratio meritorum (supposita corporis valetudine) cuiuscumque promovendi et bonum provinciae exegerit, nullo habito respectu ad patres quoscumque, qui officio functi sunt vel funguntur, sub poena, provinciali aliter proponenti, suspensionis ab officio per semestre, patribus autem sive de corpore definitorii sive extra illud exigentibus guardianatum aut aliud officium suae satisfactionis, sub poena proprietariis praescripta. Quod ut exactius observetur et contrariae relaxationi remedium apponatur, de novo admittitur et intimatur constitutio sanctae memoriae Urbani VIII quae incipit *Militantis Ecclesiae* sub datum die 1 iunii anni MDCXL,

communiter appellata *Pro restituendo candore*, cum omnibus facultatibus tum eminentissimo cardinali protectori, tum ministro et commissario generalibus in ea pro praedicto remedio efficaciter apponendo concessis.

Item praecipitur omnibus et quibuscumque patribus et fratribus, cuiuscumque sint conditionis et qualitatis, sub poena privationis actuum legitimorum per sexennium, ut nullus eorum possit habere ad suum usum nisi unicam cellam, nempe illius conventus, in quo moratur de familia, sive subditus, sive praelatus. Guardiani autem, sub poena privationis officii, cellam cuiuscumque patrum in conventu suo de familia non commorantium alteri religioso sibi subdito concedant. Quae omnia minister provincialis in suis visitationibus omnino observari faciat, sub poena suspensionis officii per sex menses.

Item statuitur quod nullus eligi possit in praelatum, qui vitam communem non sequatur, hoc est, qui frequenter equitet, seu infirmitatem, qua ab obligatione peditandi excusetur, habeat, qui camisiis aut lineis utatur, vel apud se vel in lecto, qui calceatus incedat, qui ieiunia Ecclesiae et regulae non observet, qui aliquando visus sit contrectare pecunias, nisi iam per triennium saltem emendatus sit, qui notabiliter sit defectuosus in assistendo communitatibus chori et refectorii, ac aliis, prout sibi in constitutionibus praescribitur. Electio autem illius, qui in omnibus praemissis vitam communem non sequatur, irritanda sit a praelato generali, capta informatione extrajudiciali pro sua conscientia, sine strepitu iudicii, cum consilio tantum et assensu trium patrum, qui provinciales vel ad minus definitores provinciae sint vel fuerint; super quo eorum conscientias oneramus, ne

De cellis.

De praelatorum
cura circa
qualitatem.

aut ille expellatur qui vitam communem sequitur, aut ille confirmetur qui illam non observat.

De electoribus.

Item, ut maiori circumspectione electiones praelatorum fiant, praecipitur electoribus, sub poena non suffragandi, ut antequam ad electionem ministri, custodis, definitorum et guardianorum procedant, singillatim iuramentum praestent coram venerabili crucifixi imagine, praesente praeside, se eum electuros in quolibet praedictorum officiorum respective, quem in conscientia et omnibus aequa lance libratis digniorem iudicabunt.

De praelatorum
cura circa
necessaria.

Item praecipitur omnibus praelatis localibus ut singulis suis subditis provideant de omnibus necessariis tam in victu et vestitu, quam in quolibet alio iuxta nostrum statum in propria specie, sub poena privationis guardianis negligentibus. Et de hoc puncto teneantur provinciales et visitatores in suis visitationibus specialiter inquirere, et ad definitorium proximum in congregatione aut capitulo referre, in quo constante guardiani negligentia, in officio continuare non possit. Et ut frivola guardianorum excusationes praecludantur, praecipitur provincialibus ministris, ut, quam primum haec statuta publicata fuerint, congregent definitorium, et cum eo, iuxta sacrum Concilium Tridentinum et apostolicas constitutiones, taxent numerum fratrum qui per consuetas elemosynas provisus omnibus necessariis iuxta nostrum statum sustentari possint, et in libro provinciae praedictam taxam scribant, et in nullo conventu plures religiosos collocare possint, quam taxa praescripserit, nec possit petere licentiam induendi, nec iam obtenta uli, nisi simul transmittant testimonium iuramento firmatum, quod provincia non

1 Potius lege possint (R. T.).

habeat plures fratres supra numerum in praedicta taxatione praefixum. Post quod statutum adimpletum, nulla excusatio guardianorum non providentium subditis de necessariis admittatur, sed absolute in praedictis congregationibus priventur.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Iosephus minister generalis statuta huiusmodi, quippe ad conservandum et solidandum in Ordine praedicto regularis observantiae rigorem eximie conducibilia, pro firmiori illorum subsistentia, exactiori-que observatione, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desideret: nos, ipsius Iosephi ministri generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, cumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet inodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia et singula statuta praeserta, in eisque contenta quaecumque, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censi vel praetendi possent, supplemus et sanamus.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras, ac statuta praeserta, semper et perpetuo firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac

Confirmatio
Pontificis.

Clausulae.

illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuntios, aliosve quoslibet quacumque praecellentiam et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 6. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxii novembris MDCLXXIX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 22 novembris 1679, pontif. anno iv.

LXXVII.

Conceduntur lectoribus iubilatis fratrum Minorum de Observantia privilegia omnia doctorum artium et magistrorum in teologia¹.

Innocentius Papa XI. ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Celsus Maria Billò commissarius generalis curiae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod dudum, statim atque dictus Ordo ab Ordine fratrum Minorum eiusdem sancti Francisci Conventualium nuncupatorum auctoritate apostolica separatus fuit, fratres Minores de Observantia huiusmodi, ut quidquid mundani fastus atque ambitionis incitativum inducere posset a se procul amoverent, ad gradus doctoratus artium et magisterii in sacra theologia promoveri, ac doctores et magistri vocari desierunt; nihil tamen minus eiusmodi scientiarum studiis operam dederunt, sed, qui in illis tantum progressi erant ut alios docere possent, solo contenti fuerunt, et adhuc sunt, nomine et titulo lectorum actualium et habitualium, qui etiam, post peractam iuxta apostolicas et Ordinis sui constitutiones saltem triennio philosophiae et decennio sacrae theologiae lecturam, lectores iubilati vocati fuerunt et vocantur. Cum autem, sicut eadem expositio subiunge-

Nonnulli contendebant dicti Ordinis lectoribus, ut pole nomine doctoris aut magistri non donatis, neque horum praerogativas competere.

¹ De his vide Const. praecedentem; de fratre vero Minorum Observantium a conventualibus separatione, cuius mentio fit in praesenti Brevi, vide Leonis X Constitot. editam anno v, die xxix maii MDXVII.

bat, licet eiusmodi lectores iubilati quoad rem ipsam, nempe litterarum scientiam, a magistris in sacra theologia et doctoribus artium differre non videantur, quia tamen inter eos est nominum titulorumque diversitas, nonnulli praetendant, ac etiam per sententias iudicialiter definiant, illos doctoribus et magistris huiusmodi in ordine ad aperiendas et executioni mandandas litteras per officium Poenitentariae Apostolicae expeditas, quae eiusmodi doctoribus seu magistris super absoluteione, dispensatione, votorumque seu aliarum obligationum commutatione dirigi solent, ac quoad alias praerogativas, pares non esse: nobis propterea dictus Celsus Maria humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Permittitur praedictis lectoribus, ut executioni mandent litteras sacrae Poenitentariae, necnon gaudeant privilegiis illis doctorum et magistrorum, non immutatis propriis.

§ 2. Nos igitur, Ordinis praedicti decori et honorificentiae, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, ipsumque Celsum Mariam specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnibus et singulis memorati Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia lectoribus iubilatis praesentibus et futuris, ut quascumque litteras per officium Poenitentariae Apostolicae huiusmodi pro tempore expeditas, quae doctoribus artium seu magistris in sacra theologia directae fuerint, recipere, aperire, ac iuxta illarum formam et tenorem executioni mandare; nec non,

quoad alias functiones ecclesiasticas et litterarias quaslibet, omnibus et singulis praerogativis, praecellentis, privilegiis, gratis et indultis, quibus fratres expresse professi aliorum Ordinum doctores artium et in sacra theologia magistri, tam de iure, usu et consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum, pari modo uti, frui et gaudere libere, licite et valide possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium concedimus et indulgemus. Ceterum non intendimus per praesentes litteras privilegia, exemptiones, praerogativas, gratias et indulta, quae praefatis lectoribus iubilatis per apostolicas et Ordinis primodicti constitutiones concessa sunt, ullo modo augere vel minuire, sed illa in statu et terminis, in quibus de praesenti reperiuntur, remanere volumus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quo-

modolibet concessis, confirmatis et innovatis, quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii novembris MDCLXXIX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 27 novembris 1679, pontif. anno iv.

LXXVIII.

Permittitur ut in provincia S. Petri de Alcantara Discalceatorum in regno Neapolitano locum habere possint fratres eiusdem Ordinis provinciarum Hispaniae.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Ortus et progressus huius provinciae cum suis statulis.

§ 1. Alias felicitis recordationis Clementi Papae X, praedecessori nostro, pro parte dilecti filii nobilis viri Petri de Aragonia ducis Segobricae et Cardonae tunc regni Neapolis proregis, exposito, quod, cum custodia S. Petri de Alcantara in dicto regno Neapolis fratrum Minorum Ordinis sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum, in executionem quarumdam ipsius Clementis

praedecessoris in simili forma Brevis litterarum die xxx septembris MDCLXX expeditarum, perpetuo erecta et instituta fuisset, eo praecipue fine ut illius fratres instructioni, aliisque spiritualibus necessitatibus militum Hispanorum in eodem regno pro tempore degentium operam darent, idem Petrus dux et prorex nonnulla, sine quibus finis huiusmodi obtineri nequibat nec custodia ipsa in sui instituti rigore et puritate conservari potuisset, statui et indulgeri plurimum desiderabat: idem Clemens praedecessor, supplicationibus ipsius Petri ducis et proregis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, quod eiusdem custodiae custos et conventus S. Luciae de Monte nuncupati civitatis Neapolitanae ad ipsam custodiam spectantis guardianus¹ natione Hispani semper esse deberent; ex quatuor vero definitioribus ipsius custodiae saltem duo semper essent Hispani, etiam in casum subrogationis; et superiores eiusdem custodiae, praeter et ultra praefatos Hispanos, in dicto conventu S. Luciae² saltem concionatores et duos confessarios pariter Hispanos, pro concionibus ad praefatos milites Hispanos habendis eorumque confessionibus³ audiendis, habere semper tenerentur; ne unquam in futurum in custodiam praefatam recipi posset ullus frater in alia provincia vel custodia professus, sed, quando aliquem admitti expediens vel necesse fuisset, is immediate a saeculo ad habitum recipi, et in dicta custodia eiusque domo novitatus educari deberet, auctoritate apostolica inter alia statuit et ordinavit, et alias, prout in ipsius Clementis praedecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die xxviii

¹ Edit. Main. legit *guardiani* (R. T.).

² Forsan deest *duos* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *confessoribus* (R. T.).

augusti MDCLXXIII emanatis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Permissio.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte carissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum regis catholici per dilectum filium nobilem virum Gasparem de Haro y Gusman, pro eodem Carolo rege apud nos et Sedem Apostolicam oratorem, nobis nuper expositum fuit, custodia praefata subinde in provinciam auctoritate apostolica erecta fuerit, et Congregatio tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita declaraverit ministrum provinciae novae provinciae huiusmodi natione Hispanum esse debere, quemadmodum de custode in ultimo dictis Clementis praedecessoris litteris statutum reperiebatur; verum, si prohibitio recipiendi in dictam custodiam, nunc provinciam, fratres in alia provincia vel custodia professos generaliter etiam quoad fratres Discalceatos provinciarum Hispaniae dicti Ordinis observaretur, nec dicta nova prodiu conservari, nec¹ finis, propter quem prima custodiae praedictae erectio facta est, obtineri, neque supra expressae ordinationes² Clementis praedecessoris executioni mandari valerent; et cum sperari non possit tot a saeculo in eandem novam provinciam receptum iri in fratres Hispanos, quot pro adimplendis statutis et ordinationibus huiusmodi sufficientiant: nobis propterea eiusdem Caroli regis nomine per praefatum Gasparem marchionem humiliter supplicatum fuit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Permissio et in rubrica.

§ 3. Nos igitur, ipsius Caroli regis

¹ Edit. Main. legit *ne* (R. T.).

² Edit. Main. legit *ordinationis* (R. T.).

volis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut fratres Discalceati expresse professi provinciarum Hispaniae Ordinis praedicti, cum debitis suorum superiorum licentiis, in praefatam provinciam S. Petri de Alcantara in regno Neapolis, servatis servandis, recipi et admitti, illique incorporari libere, licite et valide possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et indulgemus. Praeterea, ut minister provincialis ac duo saltem definitores et guardianus dicti conventus S. Luciae eiusdem provinciae, pro tempore existentes, natione Hispani, nempe ex utroque parente Hispano nati, semper esse, ceteraque omnia et singula, in ultimo dictis Clementis praedecessoris litteris disposita, in provincia huiusmodi semper observari debeant, auctoritate et tenore praefatis statuimus pariter et ordinamus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat ac pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 5. Non obstantibus, quoad ea quae praesentibus quomodolibet adversantur, praefatis Clementis praedecessoris litteris, necnon omnibus et singulis illis quae in eis concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique iocorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxix novembris MDCLXXIX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 29 novembris 1679, pontif. anno IV.

LXXIX.

Revocatur concessio facta vicecancellario quamplurimum officiorum vacabilium, quae denuo Camerae Apostolicae restituantur.

Innocentius Papa XI.
Motu proprio, etc.

Exordium.

Divina disponente clementia ad summi apostolatus apicem meritis licet imparibus assumpti, inter cetera cordis nostri desiderabilia, illud intensis exoptamus affectibus, ut ea, quae Sedis et Camerae Apostolicae, cuius effectus¹, redditus et proventus a nonnullis Romanis Pontificibus, temporum et rerum qualitatibus id tunc permittentibus, concessi atque assignati fuerint, commodum et utilitatem respiciunt, nos urgentibus causis novis restituamus et ad statum primaeum reducamus, sive de novo applicemus et attribuamus, aliaque desuper opportune disponamus et ordinemus, prout maiori eiusdem Sedis et Camerae sublevamini conspicimus expedire.

¹ A quibus facta
est eiusmodi
concessio.

§ 1. Cum itaque recolendae memoriae praedecessores nostri Sixtus Papa IV,

4 Edit. Main. legit effectus (n. T.).

Leo Papa X, Paulus Papa III, et forsitan alii, infrascripta officia vacabilia, ad Sedem et Cameraam Apostolicam pertinentia, ex certis expressis causis, et praesertim ob aliquam cancellariae emolumentorum diminutionem resultantem ab aliquibus privilegiis quae officialibus de novo erectis concessa fuerunt, S. R. E. vice-cancellario, tunc et pro tempore existenti, eiusque vice-cancellariatus officio in perpetuum concesserint, assignaverint, forteque donaverint et elargiti fuerint; atque pariter recolendae memoriae Sixtus Papa V, similiter praedecessor noster, concessionem et assignationem huiusmodi confirmando et approbando, aliorumque officiorum concessionem de novo faciendo, tunc et pro tempore existenti vice-cancellario amplam dederit facultatem et potestatem de eis, quodcumque et quomodocumque casus eorum vacationis evenerit, libere disponendi, ac personis sibi bene visis ad vitam, etiam per viam venditionis et recepto pretio, concedendi et conferendi simili modo quo Romanus Pontifex de aliis Romanae Curiae officiis vacabilibus disponere solebat et solet, ut ex praefatorum aliorumque Romanorum Pontificum motibus propriis, seu litteris et provisionibus, quorum tenores ex certa scientia pro expressis atque in praesenti Motu proprio pro insertis haberi volumus; ipsaque officia sunt, nempe unum regentis eiusdem cancellariae, sex maioris et quindecim minoris praesidentiae abbreviatorum, viginti quinque sollicitatorum litterarum apostolicarum, duodecim notariorum causarum palatii apostolici, ad unum dumtaxat per recolendae memoriae Clementem Papa X etiam praedecessorem nostrum reducta, tria cubiculariorum, septem scutiferorum de numero participantium, viginti sex sancti Petri, tresdecim sancti Pauli,

Causes revocatio-
nalis, et re-
vocatio.

duo de lilio, et viginti piorum militum, necnon custodis, notariatusque et ostiarii eiusdem cancellariae, unum notariatum contradictarum, et aliud *de consuetis* nuncupatum, nonnullaque forsitan alia officia huiusmodi vacabilia, quae pariter in praesenti Motu proprio pro plene et sufficienter expressis haberi volumus:

§ 2. Nos, occasione vacationis praefati officii vice-cancellariatus per obitum bonae memoriae Francisci, dum viveret, S. R. E. cardinalis Barberini nuncupati, sacri collegii decani, ac Ostiensis et Veliternensis episcopi, eius possessoris, nuper sequutae, considerantes praefatum vice-cancellariatus officium, cum aliis emolumentis quibus eius possessor potiri solet, iuxta modum in eius collatione et provisione a nobis decernendum, congruam, sufficientemque provisionem habere, omnemque iustitiae, aequitatis et congruentiae rationem exigere ut praefata officia, et alia si quae sint similia, incremento et sublevamini cedant praedictarum Sedis et Camerae Apostolicae, quae de praesenti magis gravibus et urgentibus necessitatibus premuntur, atque eis, quod iam suum erat, restituere: hinc, rebus mature et diligenter examinatis, ex praemissa, aliisque rationabilibus causis animum nostrum moventibus, motu simili et ex certa scientia maturaque animi nostri deliberatione, ac de apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula praefata et quaevis alia cuiusvis generis et qualitatis ac quomodolibet noncupata officia vacabilia, et vendi solita, si quae sint, aliis superius non expressa, eidem S. R. E. vice-cancellario concessa, assignata, applicata et appropriata, aut etiam donata, ut praemittitur, ab eodem vice-cancellariatus officio apostolica auctoritate dismembramus et separamus; illorumque omnium et singulorum sic dismembratorum

et separatorum officiorum concessionem et assignationem, omninodamque illorum dispositionem, cum primum, ac deinceps semper et quotiescumque illa per cessum, vel decessum, aut promotionem, privationem, seu quamvis aliam dimissionem illa pro tempore quarumvis personarum etiam speciali nota dignarum obtinentium, vacare contigerit, ex tunc plene et perfecte Sedi praefatae, nobisque et successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, restituimus, et, quatenus opus sit, concedimus, assignamus et incorporamus, atque ad eandem Sedem et Cameraam pleno iure spectare et pertinere perpetuis futuris temporibus, ad instar aliorum officiorum vacabilium Romanae Curiae, in omnibus et per omnia, eadem auctoritate volumus, statuimus et ordinamus.

§ 3. Decernentes eundem S. R. E. vice-cancellarium, pro tempore existentem, super eorumdem officiorum dispositione nullo modo se immiscere posse; sicque in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices, etiam eausarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praecedentia et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, irritumque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus de iure quaesito non tollendo, aliisque cancellariae apostolicae regulis editis et edendis, necnon Callisti III, Sixti IV, Leonis X, Pauli III, Sixti V, ac Gregorii XIII, et Urbani VIII, et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, necnon Pii IV,

Clasulae.

Contrarium derogatio.

etiam praedecessoris nostri, gratias praefatam Cameram concernentes in eadem Camera omnino registrari debere disponentibus, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam conciliaribus, desuper quomodolibet in genere vel in specie editis, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, ac quibuscumque etiam quantumvis efficacissimis clausulis et decretis etiam irritantibus roboratis, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, et quavis concessione huiusmodi ex causa refectionis damnorum, vel alia quavis, etiam onerosa et correspectiva, factae sint; quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia exquisita forma ad id observanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omissis et forma in illis tradita observata inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, motu et potestatis plenitudine praefatis, derogamus et derogatum esse volumus et decernimus; ceterisque contrariis quibuscumque: cum clausulis opportunis;

Fiat motu proprio B.

§ 5. Et quod singulorum officiorum praedictorum concessionum, assignationum et donationum tenores, etiam veriores, ac earum datae habeantur pro expressis, seu in toto vel in parte exprimi possint in litteris. Et de perpetuis dismembratione, separatione, voluntate, statuto, ordinatione, singulorum decretorum derogatione, aliisque praemissis,

1 Potius lege et quamvis concessiones (R. T.).

quae hic pro sufficienter et ad partem repetitis habeantur, ut supra, in litteris et cum clausula ad perpetuam rei memoriam latissime extendendis. Volumus autem quod sola praesentis nostri Motus proprii signatura sufficiat, et ubique fidem faciat in iudicio et extra, etiam regulam contrariam et ceteris quibuscumque, ut supra, non obstantibus; seu, si videbitur, litterae apostolicae desuper cum praemissorum omnium et singulorum, etiam denominationum, qualitatium, nuncupationum, aliorumque necessarium maiori et veriori expressione per Breve nostrum seu officium de Curia expediri possint; eiusdemque Motus proprii, seu litterarum desuper conficiendarum exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae obsignatis, seu munitis, eadem prorsus fides in iudicio vel extra ubique locorum adhibeatur, quae adhiberetur eidem cedulae, seu litteris, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, xix kalendas ianuarii, anno iv.

Dat. die 14 decembris 1679, pontif. anno iv.

LXXX.

Confirmatur summarium indulgentiarum confraternitatum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, iam ante a S. Congregatione recognitum et approbatum¹.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Ioseph Monier, procurator generalis

Nonnullae indulgentiae concessae fuerunt

1 Quoad has confraternitates omnibus indulgentiis generaliter revocatis illas confirmavit Paulus V, et alias de novo concessit Clemens X, Constit. *Alia nos*, cxxxI (ab. 132), tom. xviii, pag. 408.

diplis confraternitatis et in summario redactae, ut infra.

Ordinis fratrum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod, cum nonnullae indulgentiae et peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes confratribus utriusque sexus christifidelium sub titulo seu invocatione eiusdem SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum a superioribus dicti Ordinis ex indulto Sedis Apostolicae erectis et erigendis apostolica auctoritate concessae reperirentur, illarum summarium confectum, ut a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium indulgentiis et sacris reliquiis praepositorum recognitum et approbatum fuit, tenoris qui sequitur, videlicet:

Summarium indulgentiarum a Summis Pontificibus confraternitatibus ab Ordine SS. Trinitatis Redemptionis fidelium captivorum erectis et institutis concessarum.

Ordo huiusmodi laudibus ornatur.

Qui Ordo non sine divina revelatione a gloriosis sanctis Ioanne de Matha et Felice de Valois fundatus fuit, eademque confraternitates quamplurimi reges, principes, nobiles et innumeri utriusque sexus christifideles ingressi sunt, qui ad tam frequentes et numerosas redemptiones a dicto Ordine ab initio illius foundationis usque ad praesens factas liberalibus elemosynis cooperati sunt. Indulgentiae vero sunt infrascriptae, omnis revocatis a B. Pio V, quae manus adiutrices requirebant, postea a Paulo V, qui, revocatis antiquis, novas concessit, et postremo a Clemente X, qui omnes generaliter, exceptis in hoc praesenti folio contentis, nonnullis confirmatis, et aliis, prout in Brevis sub datum iii iunii MDCLXXIII, de novo concessis, revocavit.

Indulgentiae a Paulo V dictis confratribus et consororibus concessae.

Indulgentia precuarum in die ingressus, alia

1. Omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus, vere poenitentibus et confessis ac sacra communione refe-

1 Aptius lege et pro ut (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. LIX.

ctis, prima die, qua in dicta confraternitate adscribentur, ac habitum seu scapularium manu eiusdem superioris dicti Ordinis benedictum susceperint absque voti emissionem, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem concessit.

ii. Eisdem confratribus et sororibus nunc et pro tempore existentibus scapularium supradictum deferentibus, si vere poenitentes et confessi ac sacra communione refecti sanctissimum nomen Iesu ore, si potuerint, sin minus, corde in cuiuslibet eorum mortis articulo devote invocaverint;

iii. Eisdem confratribus et sororibus, qui vere poenitentes et confessi ac sacra communione refecti ecclesiam aut cappellam vel oratorium Ordinis aut confraternitatis die festo SS. Trinitatis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordiam, haeresum extirpatione et sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces fuderint, plenariam;

iv. Eisdem confratribus et sororibus, qui ad partes infidelium captivos redimendi gratiam se transtulerint, ac prius vere poenitentes et confessi sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, plenariam;

v. Ipsismet captivis redemptis, qui, infra mensem a die eorum reductionis computandum, vere poenitentes et confessi sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concessit.

vi. Eisdem confratribus et sororibus, qui supradictum habitum sive scapularium benedictum redemptionis signo munitum pro cordis affectu detulerint, ac semel in die sexies orationem dominicam cum versiculo *Gloria Patri*,

Indulgentiae partiales.

ac etiam sexies salutationem angelicam cum eodem versiculo *Gloria Patri*, pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione recitaverint, septem annos et totidem quadragenas.

VII. Eisdem confratribus et sororibus, qui supradictas ecclesias vel cappellas aut oratoria Ordinis vel confraternitatis huiusmodi in Nativitatis et Resurrectionis Domini nostri Iesu Christi, in Assumptionis Beatae Virginis Immaculatae festis diebus, ac S. Agnetis secundo (quo die revelatione divina praedictus Ordo redemptionis captivorum fuit institutus) visitaverint, ac praedictas orationes pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione recitaverint, septem annos et totidem quadragenas.

VIII. Eisdem confratribus et sororibus, qui vere poenitentes et confessi processioni *Scapularii* nuncupatae de licentia Ordinarii in una dominica cuiuslibet mensis a superioribus dicti Ordinis designanda interfuerint, septem annos et totidem quadragenas.

IX. Eisdem confratribus et sororibus, qui opera pia tam spiritualia quam temporalia in remissionem peccatorum suorum, ac pro redemptione captivorum a servitute Turcarum et aliorum infidelium exercuerint, septem annos et totidem quadragenas.

X. Eisdem confratribus et sororibus, qui vere poenitentes et confessi ac sacra communione relecti quotidie per annum ter orationem dominicam et toties salutationem angelicam, et in fine semel versiculum *Gloria Patri*, cum versiculis et responsoriis et orationibus a praedictis superioribus assignatis recitaverint et pro captivis apud Turcas retentis, ne nomen Domini nostri Iesu Christi abnegent, sed constantes in fide persi-

stant, et quantocius liberentur, oraverint, semel quotannis, et quo anni die maluerint, septem annos.

XI. Eisdem confratribus et sororibus, qui, confessi vel saltem firmum propositum consistendi habentes, captivos redemptos processionaliter receperint, et ad ecclesiam, cappellam vel oratorium dicti Ordinis vel confraternitatis comitati fuerint, septem annos et totidem quadragenas.

XII. Eisdem confratribus et sororibus, qui cum lumine, si potuerint, vel absque lumine sanctissimum Eucharistiae sacramentum cum ad infirmos deferitur comitati fuerint et pro his oraverint, quinque annos et totidem quadragenas.

XIII. Eisdem confratribus et sororibus, quoties defunctorum corpora tam confratrum et sororum quam aliorum, dum ad sepulturam deferuntur, comitati fuerint et pro his oraverint, centum dies.

XIV. Eisdem confratribus et sororibus, qui missis et aliis divinis officiis in ecclesiis vel cappellis aut oratoriis praedictae confraternitatis celebrari solitis, vel congregationibus publicis aut privatis eiusdem interfuerint, vel pauperes hospitio susceperint, aut quodcumque aliud pietatis vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet praedictorum operum centum dies.

XV. Supradictae indulgentiae concessae fuerunt a felicitate recordationis Paulo V, anno MDCVIII, die VI augusti, per Breve quod incipit *Caelestes Ecclesiae thesauros*. Idem Pontifex anno MDCVIII, die VI novembris, per Breve quod incipit *Pias christifidelium confraternitates*, sequentem indulgentiam plenariam concessit:

XVI. Confratribus et sororibus confraternitatis SS. Trinitatis et S. Mariae de Remedio in ecclesiis dicti Ordinis, qui vere poenitentes et confessi ac sacra communione relecti processioni in

Alia indulgentia plenaria.

una dominica cuiuslibet mensis in dictis ecclesiis Ordinis fieri solitae interfuerint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem.

XVII. Et quia ad consequendas indulgentias, de quibus numero X, ordinat Summus Pontifex, ut, post tres orationes dominicas et tot salutationes angelicas cum versiculo *Gloria Patri*, etiam versiculi et nonnulla responsoria dicantur a superioribus praedicti Ordinis assignata, poterit dici una *Salve Regina*.

Indulgentiae a felicitate recordationis Clemente Papa X concessae.

Indulgentia plenaria in quibusdam festis.

Clemens Papa X confratribus et sororibus vere poenitentibus et confessis ac sacra communione relectis, qui aliquam ex ecclesiis dicti Ordinis aut confraternitates vel oratorium eiusdem in quibuslibet infrascriptis diebus devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione, pro captivorum libertate et eorum in fide perseverantia, pias ad Deum preces effuderint, scilicet in Nativitatis et Purificationis beatae Mariae Virginis Immaculatae, in Ss. Michaelis archangeli, Clementis Papae et martyris, Inventionis sanctae Crucis, Nativitatis S. Ioannis Baptistae festis diebus, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem. Similiter in Ss. Ioannis de Matha et Felicitate de Valois patrum nostrorum diebus festis ecclesias Ordinis visitantibus, indulgentiam plenariam et omnium peccatorum remissionem.

Idem Clemens Papa X confratribus et sororibus ecclesias Ordinis aut confraternitatis vel cappellas aut oratoria eius-

dem visitantibus, indulgentias stationum Urbis in missali romano expressarum in diebus earundem stationum concessit.

Denique indulgentiae plenariae in S. Michaelis archangeli, S. Clementis Papae et martyris, Inventionis sanctae Crucis ac Nativitatis sancti Ioannis Baptistae festis diebus pridem concessae, modo ad alios quatuor, videlicet diem Cinerum, secundam dominicam octobris, sanctae Catharinae virginis et martyris, et sanctae Agnetis secundo dies translatae fuerunt, prout ex Breve sanctissimi Domini nostri Innocentii Papae XI sub die XIV decembris MDCLXXVIII expedito constat.

Confratrum et sororum obligationes.

Confratres et sorores nostri habitum seu scapularium parvulum ex lana alba, cruce rubra et cerulea munitum ab aliquo eiusdem Ordinis superiore benedictum sumere et super se gestare debent; quando vero scapularium scissum erit, eiusque amissa forma, renovatur, eique nova crux apponitur, et de novo benedicitur, prout quando novum sumitur.

Ad praedictas indulgentias consequendas non tenentur confratres et sorores praedicti ad emissionem voti, carnis abstinentiam et ieiuniorum observantiam, ultra ea quae ab Ecclesia mandantur.

Ut eadem indulgentiae lucrifiant, orationes recitare et opera a Pontificibus praescripta exercere necesse est. Diversae indulgentiae pro diversis orationibus et operibus conceduntur. Itaque confratres et sorores quotidie quasdam indulgentias lucrari facile poterunt; si tamen preces recitare vel opera praedicta exercere omiserint, non peccabunt.

Quinque dies benedictionis et absolutionis generalis (licet a culpa proprie non absolvatur, iuxta declarationem felicitate recordationis Clementis VIII) sunt feria quarta Cinerum, feria quinta maio-

ris hebdomadae, S. Catharinae virginis et martyris, SS. Trinitatis et S. Agnetis secundo dies festi, in quibus bona et suffragia religionis communicantur solis confratribus et sororibus confraternitatis qui vere poenitentes et confessi ac sacra communione refecti genuflexi huiusmodi functioni in ecclesiis Ordinis peragenda interfuerint; quia vero confratres et sorores schedulis impressis vel manuscriptis invitari non solent, suo tempore et debita praeparatione convenire procurent, ut tot honorum participes fiant (Clemens VIII const. LXXXV); formam vero benedictionis generalis praescripsit Clemens Papa X, prout in Brevis XI februarii MDCLXXIII¹.

Die xxviii novembris MDCLXXIX sacra Congregatio summarium hoc a se recognitum approbavit.

A. card. HOMODAEUS.

Loco † sigilli.

MICHAELANGELUS RICCIUS,
Congregationis secretarius.

Preces ministri et procuratoris generalis Ordinis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, firmiora sint et serventur exactius illa quae Apostolicae Sedis praefatae munimine corroborantur: nobis propterea dictus Iosephus procurator generalis, dilecti etiam filii moderni ministri generalis Ordinis praefati nomine, humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmatio Pontificis relati summarii.

§ 3. Nos igitur, ipsos ministrum generalem et Iosephum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione

vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praesertim summarium indulgentiarum a memorata cardinalium Congregatione recognitum et approbatum, ut praefertur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus pariter et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die x februarii MDCLXXX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 10 februarii 1680, pontif. anno iv.

LXXXI.

Extenditur festum B. Mariae de Mercede cum officio et missa religiosorum

¹ Male edit. Main. legit 1773 (R. T.).

eiusdem Ordinis ad universum clerum regnorum Hispaniarum et provinciarum regis catholici.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Orthodoxorum regum de Ecclesia Dei multis nominibus optime meritum studia ad promovendam in suis regnis et ditionibus pietatem laudabiliter tendentia paternam charitate libenter exaudimus, ac favoribus et gratiis prosequimur opportunis.

Preces Caroli regis catholici.

§ 1. Cum itaque, sicut pro parte carissimi in Christo filii Caroli Hispaniarum regis catholici nobis per dilectum filium nobilem virum Gasparem de Haro y Guzman, marchionem de Carpio, pro eodem Carolo rege apud nos et Sedem Apostolicam oratorem, nuper expositum fuit, ipse Carolus rex pro summo pietatis studio, quo sanctissimam Virginem Dei genitricem Mariam prosequitur, festum eiusdem beatissimae Virginis Mariae de Mercede, cum missa et officio proprio sub ritu duplici, quibus religiosi Ordinis de Mercede redemptionis captivorum ex indulto Sedis Apostolicae, et iuxta approbationem officii huiusmodi noviter a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum die xviii martii proxime praeteriti emanatum, utuntur, in omnibus Hispaniarum regnis, ditionibus, dominiis et provinciis sibi subiectis quotannis celebrare posse plurimum desideret: nos, piis eiusdem Caroli regis votis et supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis, quibus etiam accesserunt preces dilecti filii Iosephi Linas in sacra theologia magistri, dicti Ordinis procuratoris generalis, quas eiusdem Ordinis super ea re quo-

Annuit Pontifex.

¹ Edit. Main. legit emanati (R. T.).

que nobis humiliter porrexit, favorabiliter quantum cum Domino possumus annuere cupientes, de memoratorum cardinalium consilio, ut missa et officium huiusmodi sub ritu duplici singulis annis dominica proximiori calendis augusti ab omnibus utriusque sexus christifidelibus, tam saecularibus quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, in omnibus Hispaniarum regnis, ditionibus, dominiis et provinciis praedicto Carolo regi subiectis, celebrari et recitari respective libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

§ 2. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xv februarii MDCLXXX pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 15 februarii 1679, pontif. anno iv.

Clausulae.

Clausulae.

Fides transumptorum.

Transumptis fidem addit.

Obstantia tollit.

LXXXII.

Confirmatur decretum Congregationis Rituum de cadaveribus eorum, qui sibi sepulturam elegerunt in ecclesiis fratrum Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italiae.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Referatur de-
cretum S. Con-
gregationis.

§ 1. Emanavit nuper a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum, ad supplicationem dilecti filii Caroli Felicis a S. Teresia procuratoris generalis Congregationis Italiae fratrum Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, decretum tenoris qui sequitur, videlicet: « Sacra rituum Congregatio ad preces patris fratris Caroli Felicis a S. Teresia procuratoris generalis Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italiae, porrectas per eminentissimum et reverendissimum dominum cardinalem Alterium, inhaerendo Brevi felicis recordationis Urbani VIII sub datum XXIV iulii MDCXLI, et decreto eiusdem sacrae Congregationis emanato die IV martii MDCLXXIII ad favorem fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum sancti Augustini, gratiam benignè extendendo concessit, ut in posterum corpora defunctorum, qui in ecclesiis regularium Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italiae sepulturam sibi elegerunt, non esse prius ad ecclesiam parochialem deferenda, sed parochos teneri cadavera suorum parochianorum levare e loco ubi asservantur, et associare usque ad portam ecclesiae praefatorum regularium, etiam ipsis regularibus non associantibus, nec parochos se ingerere posse in faciendo super iisdem cadaveribus officium in ecclesiis praefatorum regularium, sed ad ipsos regulares in propria

ecclesia spectare et pertinere. Et ita in omnibus et singulis conventibus praefatorum regularium Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italiae ubique existentibus servari mandavit, quibuscumque decretis eiusdem sacrae Congregationis, et aliis in similibus editis in contrarium non obstantibus. Hac die XXVII ianuarii MDCLXXX, CAESAR cardinalis FACCHINETTUS. Loco † Sigilli. BERNARDINUS CASALIUS sacr. rit. Congregationis secretarius.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Carolus Felix procurator generalis nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Carolum Felicem procuratorem generalem specialis favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate praefatae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque

Confirmatur a
Pontifice.

Clausulae.

iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et desiniri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantia tolli.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 4. Volumus autem ut praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubicumque locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XI martii MDCLXXX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 11 martii 1680, pontif. anno IV.

LXXXIII.

Conceduntur privilegia cappellanis communibus Sanctitatis Suae¹.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Nomina cappellanorum.

Grata familiaritatis obsequia, quae dilecti filii Ioachinus Tenacciolus presbyter Civitatis Castelli, canonicus collegiatae ecclesiae S. Nicolai in Carcere Tulliano de Urbe, ac Carolus Emidius Ridolphus Asulanus, Ioannes Pasqua Anagninus, Hieronymus Ferrarius et Hercules Toriellus Novariensis, respective civitatum vel dioecesium, ac Ioannes Dominicus Cozzardus Romanus, presbyteri moderni cappellae nostrae pontificiae cappellani, familiares nostri, nobis

¹ Huic similes sunt Constitutiones Clementis X, die VI octobris anno MDCLXX, et Alexandri VIII, die II augusti anni MDCXC.

et Apostolicae Sedi hactenus impenderunt, et adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitae ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis et virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia quam etiam fide dignorum testimoniis iuvare percepimus, nos inducunt ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Hinc est, etc. (quae sequuntur vide in laudatis Constitutionibus).

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIII martii MDCLXXX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 13 martii 1680, pontif. an. IV.

LXXXIV.

Confirmantur statuta Congregationis Gallicanae canonicorum regularium S. Augustini de acceptione beneficiorum in titulum, et ab iisdem amotione.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Pastoralis officii, quod auctore Deo gerimus, cura animum nostrum sollicitat, ut conservandae atque solidandae inter veros religiosos, vota sua Altissimo in sanctitate et iustitia reddere satagentes, regulari disciplinae peculiari studio incumbamus, ac proinde ea, quae ab illorum superioribus consimili statuta esse dicuntur consilio, ut firma atque illibata persistent, apostolici muniminis praesidio libenter corroboremus¹.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes Gauhier procurator generalis Congregationis Gallicanae canonicorum regularium Ordinis sancti Augustini, quod, cum parochiales ecclesiae, aliaque beneficia regularia

Exordium.

Causae statutorum.

¹ Edit. Main. legit corroboramus (n. r.).

Ordinis et Congregationis huiusmodi magno numero in Gallia reperiantur, quae per canonicos regulares ipsius Congregationis in titulum obtineri solent, quia tamen ad tuendam regularem observantiam, promovendamque christifidelium spiritualem utilitatem atque aedificationem magnopere expedit eiusmodi beneficiis per personas idoneas ac doctrinam et vitae morumque probitate conspicuas deserviri, nec ullam aliquibus dictae Congregationis canonicis regularibus, qui disciplinae regularis debitaque erga suos superiores observantiae forsitan pertaesi sint, relinqui occasionem per favores aliasque vias minus canonicas procurandi ut ad dicta beneficia promoveantur, illaque retineant, tametsi qualitatibus ad id requisitis praediti non sint, eisque eorundem superiorum voluntas hac in re adversaretur: ideo per constitutiones Congregationis praedictae, ac pluries per decreta capitulorum generalium ipsius Congregationis communi consensu statutum fuit, ut nullus canonicus regularis eiusdem Congregationis debeat, nec possit obtinere, nec acceptare quodcumque beneficium absque licentia et obedientia sui superioris generalis, utque quilibet canonici regulares beneficiati, qui ab eodem superiore generali, etiam non dictis causis, revocati fuerint, obedire et reverti debeant.

Congruentia sunt constitutionibus apostolicis et Concilio Tridentino.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, statuta huiusmodi constitutionibus felicitatis recordationis Clementis III, Caelestini III et Benedicti XII, Sixti IV, Iulii II et Urbani VIII Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum ad favorem Congregationis et Ordinis praefatorum respective emanatis, aliisque litteris apostolicis pro Ordine Praemonstratensi editis, necnon Concilii Tridentini decretis conformia, ac ad conservandum in praefata Con-

gregatione Gallicana regularis disciplinae vigorem perutilia, immo necessaria existant: nobis propterea praefatus Ioannes procurator generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica digneremur.

§ 3. Nos igitur, ipsius Ioannis procuratoris generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum consilio, statuta praefata, utpote rationabilia, atque ad restaurandam retinendamve regularem disciplinam opportuna, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus: illorum autem canonicorum regularium dictae Congregationis Gallicanae, qui statuta huiusmodi transgredi praesumpserint, beneficia ipso facto vacare, ac de illis per Sedem Apostolicam, vel alios, ad quos id de iure spectet, libere disponi et providere posse et debere, auctoritate et tenore praedictis, decernimus et declaramus.

§ 4. Decernentes pariter easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro

Confirmatio praedictorum statutorum sub poena privationis beneficiorum.

Clausulae.

tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et, quatenus opus sit, dictae Congregationis Gallicanae et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 6. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xv maii MDCLXXX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 15 maii 1680, pontif. anno iv.

LXXXV.

Approbantur institutum et constitutiones clericorum saecularium in com-

Bull. Rom. — Vol. XIX.

31

muni viventium sub immediata Ordinariorum iurisdictione.

Innocentius Papa XI.
ad perpetuam rei memoriam.

Credita nobis divinitus apostolicae servitutis ratio postulat, ut salubria christifidelium in sortem Domini vocatorum instituta, ex quibus uberes in Ecclesia Dei bonorum operum fructus assidue provenire noscuntur, ac constitutiones pro felici prosperoque illorum regimine et progressu pie prudenterque factas, apostolici muniminis praesidio roboremus, piaque illorum studia favoribus et gratis decoremus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam et animarum salutem in Domino arbitramur.

Exordium.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii clerici saeculares in communi viventes, quod anno MDCLX, opera tunc in humanis agentis Bartholomaei Holtzhanzer, vicarii tunc existentis episcopi Chiemensis in Bavaria, ac ad S. Ioannem in Leogenthal decani, inchoatum fuit eorum institutum, quod Deo opitulante in aliis dioecibus et provinciis in dies usque in praesens adeo excrevit, ut non tantum a bonae memoriae Ioanne Philippo, dum vixit, archiepiscopo Moguntino, sacri romani imperii principe electore, sed etiam ab aliis pluribus archiepiscopis et episcopis fuerit in eorum dioeceses receptum et expresse approbatum, ac ab iisdem per proprias litteras, prout etiam a carissimo in Christo filio nostro Leopoldo Romanorum rege in imperatorem electo, et a bonae pariter memoriae Maximiliano I et Ferdinando Maria, dum vixerunt, utriusque Bavariae ducibus, eiusdem sacri romani imperii principibus electoribus, huic S. Sedi Apostolicae instantissime commenda-

Ortus et progressus dicti instituti.

tum extiterit. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, institutum praedictum sub immediata iurisdictione Ordinariorum, ac directione unius supremi praesidis, prout modo dicti exponentes eisdem subsunt, omni prorsus exemptione seclusa, salubriter ordinatum, ac pro felici ipsorum exponentium et instituti huiusmodi directione, rectaque iuventutis institutione, nonnullae constitutiones factae fuerint, quae per Congregationem nonnullorum ex venerabilibus S. R. E. cardinalibus super hoc negotio a nobis specialiter deputatam revisae et in nonnullis correctae fuerunt, ac in unum volumen redactae, tenoris qui sequitur, videlicet:

Constitutiones clericorum saecularium in commune viventium.

PROOEMIUM.

Hoc institutum servat apostolicam viventium formam.

Finis huius vitae clericalis non est novum institutum aut religionem introducere, sed ipsummet statum clericalem et ecclesiasticum, a Christo fundatum, et ab apostolis observatum, sub immediata RR. Ordinariorum potestate, omni prorsus exemptione seclusa, vere amplecti. Ut vero primaeva ac genuina praedicti status honestas tutius et sanctius conservetur, sacerdotes huius vitae iuxta antiquos ecclesiae canones, secluso seminarum consortio, bini, terni, vel etiam plures simul sub privata et economica quadam unius superioris directione ac inspectione vivent, et bona sua ecclesiastica in communes pios usus conferent, atque sic et privatam suam et animarum sibi commissarum aeternam salutem graviter promovere studebunt, prout sequentes constitutiones in certa capita digestae uberius explicant. Illud porro sibi persuadeant se iurisdictioni Ordinariorum, in quorum dioecibus pro tempore beneficia vel do-

micilia obtinuerunt (seclusa omni exemptione) semper manere subiectos; quorum proinde, uti et praecipue ipsius sanctae Romanae Catholicae Ecclesiae matris nostrae dogmata, iura, decreta et consuetudines pro viribus observabunt atque defendent, quemadmodum a clericis ea observari et defendi par est. Ceterum constitutiones huius vitae clericalis in sex partes praecipue dividuntur: prima est de cura propriae salutis et profectus in spiritu; secunda de communitate bonorum; tertia de fraternâ cohabitatione; quarta de separatione mulierum; quinta de obedientia; sexta denique de cura animarum.

De cura propriae salutis et profectus in spiritu.

I. Cum fides sit fundamentum et initium salutis aeternae, sublato omni proprio iudicio, captivantes intellectum suum in obsequium fidei Iesu Christi, teneant promptam ac paratam voluntatem omnibus iis fidem et obedientiam praestandi, quae vera Christi sponsa ac sancta mater nostra Romana Orthodoxa Catholica Ecclesia credenda aut facienda declaravit vel in posterum declarabit.

II. Per rectam intentionem in omnibus suis actionibus sincere gloriam Creatoris sui spectent, curentque, quantum in se erit, non solum se ipsos, verum etiam omnes alios ad servendum divinae maiestati excitare propter ipsam et propter nimiam charitatem qua prior dilexit nos, neque in ulla re se ipsos quaerant, sed in omnibus creaturis, quemadmodum et in semetipso, Creatorem suum et omnes in illo diligant.

III. Unusquisque perspectas habeat animi sui propensiones, et antevertere noverit tentationes, opponendo ipsis remedia, quae quivis sibi cum divina

Fides sit causa et prompta.

Finis actionis Deus.

Quomodo passionibus occurrendum.

gratia comparare et in promptu habere laborabit, inflectendo se ad ea quae sunt contraria peccatis et profectui spiritus conducunt, ut si quis animadvertit se ad superbiam, aut iram, aliamve passionem esse propensum, is exerceat se in rebus abiectioribus, quaerat ea, quibus patientiam exercere aut alii vitiosae propensioni resistere possit.

Hic ad solidas virtutes.

IV. Ad virtutes solidas hominis sui interioris pro viribus enitantur; praecipue vero studeant in sui ipsius cognitione, veraque abnegatione et christianâ simplicitate, in humilitate, patientia et charitate, timore Dei, cum prudentia et discretione plurimum excellere.

Exercenda patientia.

V. Propter amorem Christi Salvatoris sui libenter debent ferre iniurias, persecutiones, contumelias et quaevis opprobria, imo ex animo gaudere, si gratis odio habuerit eos mundus et contempserit; quae omnia eo ardentius complectentur, quod sciant iisdem insignibus Dominum et magistrum suum fuisse spectabilem.

Considerate agentium.

VI. Cum ex sola voluntatis affectione (quantumvis etiam spirituali) vel subita boni ac sive apprehensione ad agendum vel omittendum praecipitanter et qua data porta ruere maxime semper sit periculosum, ideo affectus suos, etiam spirituales, ita refracnent, ut neque in agendo, neque in loquendo sint inconsiderati, aut praecipites, sed, re prius in oculis Dei discussa, pensent, quae honestas, utilitas, necessitas et veritas rebus agendis vel omittendis subsit, quaeve commoda aut incommoda ex iis sint nascitura.

Sit cordi temperantia.

VII. Temperantiam in cibo et potu ad maius Dei obsequium et perfectionem carnis subiugationem unice cordi habeant, et sancte semper contentur observare. Hinc convivia, quantum fieri potest, domi forisque evitent; si vero

humanitas vel christiana charitas subinde aliud prudenter suaserit, ex superioris arbitrio stabit quid hac in re cum aedificatione permittendum sit: nemo proinde hisce citra iussionem se ingerat, aut proprio motu ad aliquod convivium accedere praesumat.

VIII. Quando itinerantur, apud huius vitae sacerdotes divertant; quod si in eorum defectu diversiorum aliud eos capere necesse fuerit, memores sobrietatis et frugalitatis, diligenter caveant, ne, cibi et potus abusu, animae puritati et proximorum aedificationi aliquid officiant.

Apud quos divertendum in itinere.

IX. Quia otium pulvinar diaboli et vitiorum carnis aliorumque plurimorum malorum mater esse noscitur, omni modo sibi prospiciant, ut semper, etiam extra statulas exercitationes ordinarias, honesta aliqua actione sint occupati, quam singuli pro capacitate sui ingenii et superiorum directione suscipiant.

Vitandum otium.

X. Statutis exercitiis diligenter suum tempus tribuant, uniformitatem omnes servant, et semetipsos utiliter de die in diem in sincerum servitium divinae maiestatis impendant: hinc, quantumvis aridi sint et desolati, fortiter nihilominus iisdem insistant, scientes, etiam absque stipendio caelestium consolationum, voluntati divinae obsequium rationabile praestare, eiusque providentiae et nutui, perfectam quadam voluntatis suae cum divina confirmatione, in omnibus sese subiicere; quare constanter pergant et ad devotionem in quibusvis difficultatibus se iugiter excitent.

Exercitiis constanter concurrendum temperate.

XI. In suis spiritualibus exercitationibus, viae ordinariae, secundum communes prudentiae et discretionis regulas, insistant cunctis, et, ut se contra daemonis illusiones tueantur, superiorum et confessoriorum ductum sequantur, no-

Regulae vitae spiritualis.

1 Edit. Main. legit quem pro quam (n. r.).

runtque modos tentationes et insidias maligni spiritus vitandi et superandi.

Quid in ea quis proficere queat.

XII. Ad maiorem in spiritu profectum, aut saltem ad necessariam illius conservationem, omnes quotidie in meditationem secundum exercitium trium animae potentiarum, vel asceticam lectionem ad minimum per mediam horam post matutinas preces incumbant, ad quam se pridie vespere per horae quadrantem praeparaverint, eam potissimum ex vita Christi et Sanctorum materiam seligentes, quam sibi singulis magis profuturam existimabunt.

Quotidie digno celebrandum.

XIII. Debeant omnes quotidie celebrare, et ita vivere ut digne celebrare possint. Idcirco summo studio conentur conscientiam suam ab omni etiam minima labecula mundam servare, mortalem culpam plusquam faciem colubri formidantes. In hunc finem ad minimum semel in septimanâ sua peccata integre confitebuntur, idque aliàs toties facient, quoties necesse fuerit, et quotidiana tantorum mysteriorum tractatio requisiverit.

Ubi preces solvundae.

XIV. Ubi non est chorus, breviarium romanum, aliasque preces consuetas, unâ cum conscientiae examinibus, simul eodem loco et tempore, cum debita attentione et devotione, in Creatoris sui laudem persolvere adlaborent.

Saepe legendae scripturae et inter preces.

XV. Lectioni, studio ac meditationi sacrarum scripturarum eâ sedulitate ac frequentia invigilabunt, ut huic tam sancto exercitio, ultra tempus matutinae meditationis vel lectionis supra nominatum, saltem unam adhuc horam quotidie impendant; et ad maiorem fructum inde percipiendum, sanctorum Patrum probatorumque interpretum explanationem desuper adhibeant.

Quotannis exercitia fiunt.

XVI. Praeter statuta exercitia quotidiana, omnes et singuli cuiuscumque districtius sacerdotes, in loco a super-

rioribus assignando, quotannis recollectioni spiritus sui per certos dies vacabunt, ad quam etiam extra hoc praescriptum parati esse debent, quando eam superiores illis aut utili aut necessariam esse iudicaverint.

Admonitiones excipiendae et promovendae.

XVII. Non solum aequo animo accipiant, si ad maiorem in virtutibus progressum proprii defectus ipsis a superioribus fuerint intimati; verum etiam ad aliorum correctionem viam sternant. Quare si quis grave delictum et tentationem vel eius periculum in altero notaverit, de hoc superiorem vel fideliter moneat, vel saltem desuper interrogatus veritatem aperiat, ut ipse pro paternâ in suos curâ periclitantibus convenienti remedio possit succurrere.

Modus in negotiis saecularibus servandus.

XVIII. Caveant sacerdotes sese negotiis saecularibus aliisque rebus ad se non pertinentibus immiscere; et si quam causam civilem habuerint, sublimioris status sui intuitu, in iudicio personaliter non compareant, sed utantur procuratore; quod si vero, urgente necessitate, causam viduarum, pupillorum, aliarumque miserabilium personarum suscipere charitas suaserit, non faciant id absque licentiâ superiorum; in iis autem suo duntaxat consilio adiuvandis memores sint modestiae, et erga partes litigantes reconciliandae charitatis.

De communitate bonorum.

Reditus ecclesiastici in communes pios usus conferantur.

XIX. Communitas bonorum huius vitae clericos et sacerdotes obligat ut redditus suos ecclesiasticos, quocumque titulo obvenientes, quorum tamen libera dispositio de iure ad eos pertinet, in communes pios usus conferant collatione stabiliter in vita et post mortem duraturâ (salvis iuribus sanctae Sedis Apostolicae, et reverendissimorum dominorum Ordinariorum), quam eo ipso facere censentur, dum vitae huic communi se aggregant. Hanc porro commu-

nitatem bonorum eo ardentius colit decet, quod Christus Dominus cum Apostolis suis eam tenuerit, in Ecclesiâ Dei diu vigerit, et sacri canones tam sancte ad eam hortentur. Igitur in auctorem vitae Iesum Christum iugiter respiciant, et memores se ad vindicandam veram libertatem filiorum Dei, et adipiscendas divitias gloriae eius totum thesaurum suum in Cruce Domini suspendisse, laborent omnem affectum et inordinatam animi sollicitudinem erga res temporales sic extirpare, ut solus Christus crucifixus, velut summum bonum, uniuscuiusque praecordia abundanter impleat.

Horum administrator unus eligatur.

XX. Quapropter ut in maiori parte domestica et quiete animi Deo sibi proximo vacare possint, ubi plures simul habitant, unus eligatur, qui beneficiorum et functionum ecclesiasticarum redditus e manibus sacerdotum sibi cohabitantium recipiat, et singulorum necessitatibus ex aequo prospiciat, atque de receptis et expensis suo tempore superiori ordinatam rationem reddat.

Quomodo solvenda necessaria.

XXI. Habitatio, victus, vestitus, lecti pro diversitate locorum uniformiter sic accomodentur, quemadmodum servos et ministros Dei et Ecclesiae decet; infirmorum tamen semper habitâ ratione; sine expresso consensu superioris nihil denuo in aliud domicilium transferatur: hinc caveant hospites, itinerantes, aut qui aliò commigrant, ne quid, sive ex bibliothecâ libros, sive ex domo alias quascumque res, clandestinum et pro libito suo secum accipiant, ob confusiones et incommoda quae ex opposito consequuntur.

Adiuvari possunt consanguinei bonis communiibus.

XXII. Qui parentes, fratres et sorores in necessitate constitutos habent, oconomiam suam ita instituunt et vivant, ut eos charitative iuvare possint; ubi vero beneficiorum tenuitas id non patitur, ex

dispositione superioris defectus aliunde supplebitur. Illi autem, qui ab eiusmodi onere iuvandorum parentum, fratrum, sororum liberi sunt, ne arbitrentur rapinam id quod ad obsequium pietatis et necessitatis in suorum confratrum parentes, fratres et sorores ab eodem superiore commendatos expenditur; verum sibi persuadeant (cum charitati fraternae omnia sint communia) in suos impendi; unde qui non habent parentes, fratres vel sorores in necessitate constitutos, sint tamquam habentes, gratiasque Deo agant quod hac libertate eos donarit.

Communita non censentur bona patrimonialia.

XXIII. Ceterum communitas bonorum huius vitae clericalis, prout supra insinuat, procedit solummodo de bonis intuitu munium, functionum ac reddituum ecclesiasticorum quomodolibet quaesitis; bona autem patrimonialia sub libera cuiusque dispositione relinquuntur, cum hoc tamen moderamine, ut in iis dispensandis prima ac potissima pauperum consanguineorum ratio habeatur, bono nihilominus communitatis nostrae clericalis non praeterito. Ad evitandam vero omnem in hac disciplinâ clericali et pacè domesticâ confusionem et alia incommoda, huiusmodi dispositiones patrimonialium diligenter consignentur, et superiori, quoties ipsi videbitur, desuper ratio reddatur. Lites vero, si quae super dictis bonis patrimonialibus movebuntur, non a sacerdotibus in personâ, multo minus nomine communitatis, sed per procuratores coram tribunalibus agitentur.

De fraternâ cohabitatione.

Quo in casa quis solus habitare possit.

XXIV. Duo, tres, vel etiam plures clerici, pro locorum qualitate (conformiter antiquis Ecclesiae canonibus) eadem in domo ac mensâ pie, sobrie, caste et fraterne cohabitent, nec facile aliquis solus exponatur, nisi locorum distantia

postulet, eaque sit parochialium proven-
tuum tenuitas ut duo cohabitare non
possint: tales vero soli exponantur, qui
eam vitae morumque constantiam pro-
barunt, ut solitudo nihil periculi secum
trahere merito credatur.

Erandiantur
adolescentes.

xxv. Ut autem huius vitae socialis di-
sciplina, vitato otio, sanctius continue-
tur, et simul maior proximo utilitas ac-
crescat, teneros adolescentes in bonis
moribus et litteris eousque informabunt,
prout singulorum capacitas opportuni-
tasque locorum permiserit.

Alii se exor-
cent in acqui-
sitis disciplinis.

xxvi. Ne tamen ipsi clerici notitiam
studiorum theologorum et controver-
sisticorum in scholis acquisitam deper-
dant, se se, etiam postquam ad anima-
rum curam aliasque functiones clerica-
les applicati fuerint, in praedictorum
studiorum exercitio diligenter occupa-
bunt, et subinde in loco deputando, per
repetitiones et conferentias desuper in-
stituendas, aliquod suae industriae ac
profectus specimen exhibebunt.

Intantum cha-
ritatem servent.

xxvii. Fraternali charitatem et unio-
nem sedulo observare nitantur, suppor-
tantes se mutuo in charitativa patientia
et infirmitatis propriae recordatione,
quemadmodum in peccatis innumeris
divina bonitas benignissime sustinet.

Pro quibus
missas celebra-
re debeant.

xxviii. Quilibet sacerdotum quavis
hebdomada pro summo Romano Ponti-
fice et occurrentibus sanctae Ecclesiae
necessitatibus, necnon pro incremento
huius vitae clericalis et singularibus
eius benefactoribus unam missam faciat.
Menstrua vero sacra duo (unum quo-
vis in loco pro eiusdem Ordinario, al-
terum pro defunctis confratribus et be-
nefactoribus) a singulis celebrentur. Quo-
tiescumque etiam continget aliquem ex
dictis confratribus a vita decedere, prae-
ter consuetas exequias quae in sepul-
turae loco peragentur, quivis sacerdos
huius vitae pro salute animae eiusdem

tria sacra legal; preces et alia pietatis
opera cuiuscumque libertati relinquin-
tur.

De separatione mulierum.

xxix. Cum sacerdotes quotidianum
Christi Domini receptaculum sint, arcis-
simam castitatis custodiam omnes ha-
beant, enitendo angelicam puritatem
imitari, ad quam obtinendam portas sen-
suum occludere, omnesque occasiones,
et privata cum mulieribus commercia
diligentissime fugere studeant.

Vetantur pri-
vata cum mu-
lieribus com-
mercia.

xxx. Quare nullae mulieres cum hisce
sacerdotibus in eadem domo habitent,
sed, quantum fieri potest, in administra-
tione domus et culinae opera virorum
utantur; si tamen familiae rusticae vel
alia inevitabilis necessitas mulierum fa-
militium requirat, matres vel sorores,
si haberi possint, vel saltem tales exci-
pantur, quas vitae morumque honestas
commendat; ea nihilominus separatione
facta, quae superioribus videbitur fore
sufficiens et necessaria.

Item cohabi-
tatio, nisi adsit
necessitas.

De obedientia.

xxxi. Viam regiam sanctae illius obe-
dientiae omnes teneant, quam locorum
Ordinariis exhibere clerici saeculares com-
muniter tenentur; quemadmodum haec
vita clericalis ab origine sui, sine exem-
ptione, illorum iurisdictioni se subiiciens,
sancte servavit, observare deinceps per-
petuo debet. Praeterea omnibus et
singulis dictae vitae constitutionibus,
ac omnibus illis, quae eorum superiores
rationabiliter in Domino mandaverint
circa actiones et functiones suas priva-
tas et oeconomicas, perfectam obedien-
tiam, non solum opere, verum etiam
voluntate et intellectu praestare pro vi-
ribus enitantur, salva semper in omni-
bus Ordinariorum auctoritate et iurisdi-
ctione.

Parent locum
Ordinarii,
superioribus et
constitutioni-
bus.

xxxii. In obtinendis vel retinendis
beneficiis non proprium suum arbitrium

Prompti sint
ad dimittenda
beneficia.

vel commodum spectantes, promptum
semper et paratum animum habeant vel
manendi, vel aliò eundi; sic tamen ut
in acceptatione ac dimissione seu re-
nunciatione eiusmodi beneficiorum ordo
debitus et uniuscuiusque dioecesis con-
suetudo semper observetur.

Gravati ad
superiores con-
fugiant.

xxxiii. Secundum subordinationem su-
perioritatis et inferioritatis unusquisque
conversatione sua vel officio ab alio di-
rigi patiat: si quis tamen forte irra-
tionabili et indiscreto imperio gravetur,
ad superiorem recurat, qui pro sua dis-
cretionem in Domino remedium afferet.

De superiori-
bus bene sen-
tunt, nec con-
tra eos quic-
quam molian-
tur.

xxxiv. Superioribus suas necessitates
candide aperiant, et, amotis suspicioni-
bus, eorum dicta et facta ita accipiant
ut semper in meliorem partem interpre-
tentur, etsi propriae voluntati et iudicio
contraria esse videantur; maxime vero
caveant murmura et factiones contra su-
periorum dispositiones excitare, haec
enim mutuam charitatem scindunt, bo-
num regimen disturbant, et instar pe-
stis corpus viresque communitatis infi-
ciunt, ac divino spiritui adversantur.

De cura animarum.

Invigilent ani-
marum curae.

xxxv. Cum pro nostrae vocationis scopo
habeamus iuxta normam sacrorum can-
onum (quo ad eius fieri poterit) et
vitae ecclesiasticae honestatem puri-
tatemque vivere, et simul per functiones
parochiales Dei honorem et salutem ani-
marum sincere atque vigilanter cum
propriae perfectionis studio per Dei gra-
tiam promovere; idcirco sacerdotes huius
vitae singulari industria dictam anima-
rum curam exercebunt, et quidem ea
serventi charitate ac sollicitudine, ut
neque in verbo neque in opere aut
exemplo bono aliquid desideretur, quod
ad oviculas sibi concreditas, etiam cum
extremo vitae periculo, rite pascendas
conducere possit.

1 Coniunct. et nos addimus (R. T.).

xxxvi. Sacramentorum itaque admini-
strationem sacrarumque caerimoniarum
functiones cum decenti gravitate et ve-
neratione peragent. Ritus etiam ubique
illos observent, quos Romana Ecclesia
et locorum Ordinarii praescripserint.

Hinc graviter
et rite exerceant
functiones ep-
iscopales.

xxxvii. Ad frequentem usum sacra-
mentorum poenitentiae et eucharistiae
populum fervide adhortentur, necessi-
tatem, vim et effectus eorum explicando;
maxime vero invigilent ut aegroti Sacro
Viatico et Extrema Unctione mature pro-
visi ex hac vita decedant.

Sacramenta
saopo admini-
strare curent.

xxxviii. In praedicando evangelio Chri-
sti, solius Dei gloriam et animarum sa-
lutem spectantes, ab omni invectivarum
genere et acrimonia verborum in par-
ticulares personas abstineant, neque ho-
minibus, sed Deo placere studeant: unde
et ostentationem et auditorum captivi-
tatem minus accommodatos conceptus fugiant,
ea semper in medium proferentes, quae
pro diversitate auditorii sui populum
in veritate christianam erudire, aut in mo-
ribus corrigere, vel in charitate, alia-
rumque virtutum studio magis accen-
dere apta sint, de quibus plura infra.

Accomoda ra-
tione evange-
lium exponant.

xxxix. In sensu simplicitatis et veri-
tatis christianae abundantes, Ecclesiae
traditiones et sanctorum Patrum doctri-
nas, praecipue vero Sanctae Scripturae
libros summe aestiment, venerentur et
sibi familiares reddant; quos non ex
propria sapientia interpretando ad sub-
tiles conceptus trahere, sed simpliciter
ita proponere studeant, prout est utile
ad docendum, ad arguendum, ad cor-
ripiendum et ad erudiendum in iustitia,
et prout Sancta Ecclesia, sancti Patres
et theologorum orthodoxorum consen-
sus sancte hactenus intellexit, et etiam
num intelligit.

Scripturae
praecipue stan-
tur, quas inter-
pretantur ex
mente Ecclesiae
Patrum et theo-
logorum.

xl. Doctrina catechetica, ad rudiores
et parvulos in articulis fidei orthodoxae
et moribus christiano homine dignis rite

Signis do-
minicis catechi-
smum solent.

instituendos, singulis dominicis in ecclesiis parochialibus uniformiter ex praescripto instituantur, ut sic ex naturalibus ignorantiae tenebris ad lumen veritatis fidei et in viam sanctae conversationis traducantur.

Instituunt ubi quoque scholas vernaculas.

XL. Ad hoc plurimum iuvabit si scholas vernaculas (quae magnum, praeter alia commoda non pauca, doctrinae catecheticae cum fructu prosequendae praesidium conferunt) ruri non minus quam in civitatibus omni studio et sollicitudine instituendas curent, frequentius visitent, et ea, quae in catechesi dicta vel dicenda sunt, ludimagistrum parvulos suos docere iubeant.

Ex quibus sibi assumunt parvulos ad vitam clericalem instituendos.

XLII. Ex vernaculis hisce scholis aliqui bonae indolis parvuli ad aedes parochiales assumantur; qui sacerdotibus ad altare inserviant, mensae ministrent, ad eamque Scripturam Sacram legant, canere et latine loqui paulatim addiscant, in mysteriis quoque christianae fidei, timore Domini, ingenuis moribus, bonis litteris et aliis huius vitae clericalis principii instruuntur, sicque ad omnem pietatem et morum honestatem ab ineunte aetate sollicitate educuntur.

Parochianos sinceram charitate prosequantur.

XLIII. Animarum fructum plurimum promoveri sciant si parochiani sincera charitate loveantur. Hinc aegrotos frequentius invisant, eisque, cum opus erit, ad ultimam luctam ex debito salutaribus monitis assistant et confortent; pauperum vero pupillorum, viduarum, aliarumque miserabilium et afflictarum personarum singularem quamdam curam habeant, earundem necessitates et miseras, quantum fieri poterit, consilio, opera, solatio sublevando.

Nihil innovent, et controversias declinent.

XLIV. In parochiis suis nihil novi incipiant, nihil mutant; verum consuetudinibus laudabiliter hactenus observatis insistant: maxime vero caveant, ne in illam controversiam, praesertim cum

magistratibus, se intromittant, nisi requisito prius superiorum consilio et imperato consensu.

XLV. Hanc clericorum saecularium vitam diligant, defendant, propagent, et in vocatione sua, tamquam generosi milites in statione, quibuscumque adversis non obstantibus, constanter perseverent, ac pro firmiore harum constitutionum observatione et custodia quandoque colloquia instituunt, quibus id efficiant, ne res suae, sive spirituales, sive temporales, aliquid capiant detrimenti; et casu quo disciplinam dissolvi vel oeconomiam periclitari deprehenderit, provido maturoque consilio occurrant; quod ipsum assequantur facilius, si quis in examine privato, iuxta statum et conditionem suam, super his constitutionibus, cum proposito emendationis, diligenter se examinaverit.

Hoc institutum propagent et quibusdam mediis custodiant relatas constitutiones.

XLVI. Denique hae constitutiones sub peccato, per se loquendo, non obligant, etsi quis ad hanc vitam clericalem servandam per iuramentum se adstringat; solus autem ille periurus censebitur, qui proprio motu se ab huius clericalis vitae et disciplinae statu separaverit.

Quae tamen non obligant sub peccato.

Constitutiones iuventutis ad vitam sacerdotalem clericorum saecularium in commune viventium educandae.

PROOEMIUM.

Finis cuius vitae clericalis est et clericos saeculares in commune viventes in honestate et disciplina clericali conservare et ingenuos adolescentes ad eandem educare. Unde qui hic aluntur firmiter sibi proponere debent, quod, sacerdotes facti, sub disciplina huius vitae ad incrementum Ecclesiae Catholicae militare, et, iuxta propriam, etiam aliorum salutem ex professo procurare velint. Quare, qui ad huius disciplinae institutionem accedunt, sibi persuadeant, se

Scopus huius instituti clericalis.

vere in filios et in membra huius corporis suscipi. Igitur, seposito erga domum paternam et consanguineos inordinato affectu, eo magis Deum creatorem suum et spirituales suos parentes diligere debent, quo maiora beneficia et pretiosorem vitam omnino gratis ab ipsis accipiunt. Proinde hanc clericorum saecularium vitam ut veram, ut carissimam matrem habeant, illius disciplinae ex animo se submittant, tradendo personas suas instituendas et erudiendas secundum voluntatem suorum superiorum, maxime vero ad perfectionem debitam et gradum quemdam excellentem communitatis bonorum, dilectionis fraternae, castitatis et obedientiae ab adolescentia conentur, in quibus veluti columnis tota structura huius vitae clericalis subsistit.

Porro constitutiones huius iuventutis ad vitam clericorum saecularium rite educandae in tria potissimum puncta dividere visum est: primum erit de pietate christianâ; alterum de morum honestate; tertium de studiis litterarum.

De pietate christianâ.

Clerici addiscant fidei articulos, sacramentorum virtutem et caeremoniarum significationem.

I. Articulos fidei catholicae eorumque fundamenta animis suis firmiter imprimere, item tam sacramentorum virtutes, quam etiam significationes sacramentorum caerimoniarum, earumque congruitates probe addiscere studeant, ex quorum deinde scientia intelligant solam Ecclesiam Catholicam caelestis sapientiae et divinae veritatis, insuper et morum laudatissimorum in terris magistram existere, extra quam salvari impossibile sit.

Ut vincere possint tentationes vacare debent lectio-nis auctorum.

II. Nosse propterea debent mundum, carnem et diabolium esse tres animae nostrae capitales hostes, qui, viam ad Caelum tamquam latrunculi obsidentes, suis hostilitatibus efficiunt ut tota vita hominis sit militia super terram, ad quam viriliter oportet accingi. In hunc finem

sibi omnis generis practica principia ac media faciliora ex lectione et meditatione sacra comparabunt; quibus concupiscentiae motus aliaeque tentationes eludi et muscarum instar possint ac debeant repelli. Huic rei maxime deservient libri piorum auctorum, quos pater spiritualis singulorum captui atque profectui idoneos iudicaverint.

III. Frequenter sibi ipsi inculcent humani generis vilitatem, vanitatem, fragilitatem et nihilum, ut huiusmodi cognitione et quotidianâ experientia agnitionem sui ipsius paulatim consequantur. Item tam beneficia creationis, redemptionis et sanctificationis, quam poenas eorum qui iisdem abutuntur, sicut quatuor hominis novissima perpetuo ob oculos ponant, ut sic vel ad amorem Dei, gratique animi affectum, vel ad iustum timorem Domini serio impellantur; super quae, tamquam firma christiana vitae fundamenta, omnium solidarum virtutum aedificium extruere oportet.

Comparant sibi agnitionem sui ipsius, amorem et timorem Dei.

IV. Virtutum theologiarum, fidei, spei, charitatis, et cardinalium, prudentiae, temperantiae, fortitudinis et iustitiae, genuinam naturam practice addiscant. Ad haec in verâ humilitate, patientia, abnegatione sui ipsius iugiter se exercent, omnesque suas actiones in verâ discretionem instituere serio conentur; maxime vero, quodnam in quavis virtute medium, et quaenam vitiosa extrema sint, sedulo indagant; alias enim juvenilis impetus, ob suam immoderatam vehementiam, experientia teste, facile et plerumque ad extrema deflectit. Illic multum proderit, si quilibet aliquid temporis certo cuidam vitio vel particulari defectui extirpando et virtuti oppositae exercendae iuxta maiorem suam indigentiam et utilitatem, de consilio patris

Se exercent in theologis, cardinalibus, aliisque virtutibus.

1 Forsan legendum *Hinc* (R. T.).

spiritualis, vel quoties sibi alias visum fuerit, impendat.

Quod ipsa permittam, id tantum cupiant.

V. Veram indifferentiam erga omnes res huius mundi habeant, solum illud optimum existimantes quod a Dei et superiorum voluntate dimanat. Proinde promptam obediendi voluntatem, quae omnibus hanc vitam sectantibus maxime necessaria est, a iuventute sibi comparabunt.

Custodiant integritatem mentis et corporis.

VI. Tam primam innocentiam, quam castitatem mentis et corporis, ut pupillam oculi, illibatam conservare sategant. Proinde principiis obstant, et omnes malas suggestiones sine cunctatione ex animo eiciant.

Refragentur sensus.

VII. Ad sensuum suorum tam interiorum quam exteriorum custodiam pro viribus attendant, maxime vero ab auditione rerum turpium, tamquam a facie colubri, fugiant, et si fugere non possint, reprehendant, vel saltem serio apud se detestentur.

Oculos a noxia avertant.

VIII. Oculos suos ab omni curioso intuitu sexus feminei, aliarumque vanitatum, quae hominem fascinando inquinare vel distrahere solent, sollicitè avertant. Hinc fraenum timoris Domini sibi iniicientes, foris et in templo oculos ab omni inordinatâ evagatione pro viribus cohibere nitantur. Quod facilius consequentur, si praesentiam Dei et futurorum bonorum stabilitatem, respectu quorum haec caduca vilescunt, animo iugiter revolvant.

Ori modum impugnant.

IX. Turpiloquia sicut et blasphemiae procul arceantur, et si quis in his deprehensus, tertiâque vice correptus, emendationem effective non demonstraverit, tamquam pestis e consortio innocentium eiciatur.

Detestentur avaritiam.

X. Ne rerum singularium usu ad avaritiae sordes inclinentur, nemini licet pecunias proprias aut res alias clandestine possidere; et, si quis a paren-

tibus, consanguineis, tutoribus et quibuscumque aliis simile quid acceperit, non sibi seorsum reservet, sed in communi custodia superiori asservandum tradat. Hinc, etsi plutei ad asservationem quarundam regularum studiosae iuventuti necessariorum singulis permittantur, superior tamen ad eos clavem magistratam habeat.

Spirituali lectioni vel meditationi vacent.

XI. Singulis diebus, statim post preces matutinas, mediam horam lectioni spirituali vel meditationi diligenter impendant, et quae ex attentâ lectione vel meditatione notatu digna deprehendant, cum brevi reflectione, primo memoriae bene mandent, tum etiam in libro suo spirituali ad hoc deputato clare et breviter notent, ne thesauro spiritualis scientiae defraudentur.

Missae sacrificio intersint, et interim nonnulla praestent.

XII. Quotidie, tempore et loco sibi assignato, tremendo missae sacrificio devote intersint, et sub eodem non solum corpus et animam, verum etiam omnes cogitationes, verba et opera sua Patri caelesti per Iesum Christum in servitium offerant; et qui officium parvum beatæ Mariae Virginis necdum orant, officium Immaculatae Conceptionis a sanctâ Sede Apostolicâ approbatum, unâ cum hymno sancti Casimiri pariter approbato vel approbando, praecipue pro conservandâ castitate, persolvant; cum vero celebrans ad communionem pervenerit, suam quoque spirituales communionem (prout didicerunt) instituant.

Maiores recitent officium B. M. V.

XIII. Qui vero in maioribus classibus existunt, officium parvum beatæ Mariae Virginis pro incremento gratiae vocationis clericalis singulis debent recitare, sic quidem ut primam, tertiam, sextam et nonam sub missae sacrificio; vespere vero et completorium, cum matutino et laudibus pro die sequenti, tempore pomeridiano, paulo ante coenam, in honorem Genitricis Dei reginae et patronae

singularis huius vitae clericalis, pro temporum diversitate, alternis vocibus recitando persolvant.

Functionibus ecclesiasticis modeste et attentè intersint.

XIV. In templo sub missae sacrificio, aut vespere verâ pietate et modestiâ praeclucens, ab omni garrulitate et strepitu, oculorum curiositate et inordinatâ mentis omniumque aliarum facultatum effusione se custodiant; sub auditione verbi Dei, ianuam alienis cogitationibus praecludendo, intellectum, memoriam et voluntatem, ad percipiendum debitum fructum, concionatoris sermoni ex animo accommodent.

Saepe confitentur, et eucharistiam sumant.

XV. Philosophiae ac theologiae studiosi singulis septimanis et maiorum totius anni festivitatum diebus conscientiam suam sacramentali confessione expiare et ad sacram communionem accedere assuescant; qui vero in humanioribus scholis existunt, saltem singulis quatuordecim diebus id observabunt. Confessariis autem confiteantur omnes, quos superiores vel huius vitae clericalis sacerdotibus vel aliunde determinaverint.

Post quam gratias agant et orant.

XVI. Post communionem aliquantum temporis in gratiarum actionem pro tanto beneficio, aliquam affectuosam orationem, vel ore, vel mente recitando, impendant, in qua omnia viscera sua, cum omnium necessitatum suarum tam privatarum quam publicarum Ecclesiae explicatione, coram oculis divinae maiestatis effundent, et in vulnera Christi hospitis amabilissimi abscondendo commendabunt.

Non raro consulant superiores, patrem spirituales et confessorium.

XVII. Ut ab occultis satanae et naturae vitatae insidiis facilius praeserventur, ab adolescentiâ assuescant non raro cum superioribus, patre spirituali et confessorio super statu hominis sui interioris conferre, et iisdem graviore, prae-

sertim extraordinarios animi sui motus et impulsus candide aperire, id quod ad cognitionem et discretionem spirituum, an ex Deo sunt nec ne, plurimum prodesse dignoscitur.

Aliquando exercitiis vacent.

XVIII. Singulis annis recollectioni spirituali, qui eiusdem capaces sunt, per aliquos dies vacabunt; idem observetur in eorundem susceptione ad hanc vitam, antequam iuramentum praestent; adiungant etiam confessionem generalem totius vitae, nisi ante eam fecerint.

Maiores interioribus exemplis stut.

XIX. Maiores iunioribus in observatione constitutionum, tamquam speculum veritatis, pro viribus praecluceant, et cogitent se, a pueritiae indulgentiâ ablactatos, iam ad veras et solidas virtutes evocari; proinde spirituali fulgore, studiosis nempe virtutum et exercitorum hactenus praesciptorum actibus, in verâ discretionem ubique praeclucere conentur.

De morum honestate.

In moribus proleant, et si deliquerint poenitentiam agant.

XX. Ad eam integritatem morum omnes et singuli pro viribus attendant, ut castigationibus non indigeant; et, si deliquerint, cito contriti et humiliati fateantur suam culpam, atque cum proposito seriae emendationis se superioris arbitrio submittant, sustinentes libenter poenitentias, quae pro qualitate delicti fuerint iniunctae, idque sine resistentiâ aut murmuratione vel frivola excusatione.

Omnibus enim honorum duferrant.

XXI. Senectutem venerentur, et tam domi superiores quam foris sacerdotes ac personas ecclesiasticas quascumque, maxime vero praedecessores suos et omnes homines secundum cuiusque status dignitatem ex animo venerentur, ac debitum honoris titulum impendant.

Utantur caeremoniis gravibus et modestis.

XXII. In externis caeremoniis, quae in modo dictae reverentiae signum solent adhiberi, hypocriticam pseudopoliticorum simulationem et ineptam gesticulationem ut pestem fugiant; e contra

cum debita gravitate, modestia et decore, ut recta prudensque dictabit ratio, venerationem paucis ostendant.

Inferiores honore superiores praeveniant.

xxiii. Quoties domi vel foris sibi invicem obviabunt, semper ii qui sunt in inferiore classe adolescentes altiorum classium, omnes vero et singuli suos superiores aliosque sacerdotes honore debito praeveniant, maiores quoque detecto capite, superiores vero et sacerdotes etiam cum inclinatione corporis salutantes.

Cum superioribus raro et modeste, cum aequalibus humiliter loquantur.

xxiv. Coram superioribus et maioribus se ultro non facile ad loquendum ingerant, ad interrogata vero paucis modeste et graviter respondeant. Cum aequalibus ea agere et loqui expedit, quae vel honestas, vel utilitas, vel necessitas commendant.

Scandala superioribus prudenter deferant.

xxv. Quando advertent ex domesticis aliquem deliquisse, aut ad delictum periculose inclinari, vel si aliud quodcumque scandalum patiantur, ad superiorem debitam cum modestia, loco et tempore congruo, fraternae correctionis curam deferre teneantur, ut mature malo occurrere possit.

Superiorum correctionem in bonam partem accipiant.

xxvi. Contra correctionem superiorum non murmurent, et si quid iniuste sibi pati videantur, patienti taciturnitate prudenter sufferant, et in meliorem partem accipiendo cogitent se de praesenti non intelligere correctionis mensuram. Imprimis autem caveant ne de suis superioribus male loquantur, vel illos iudicent, irrideant, aut illorum dicta, facta, correptiones, dispositiones, etc. sinistre interpretentur, multo minus talia suis sociis aut (quod peius foret) extraneis evulgent.

De dispensatione necessariorum non conquirentur.

xxvii. Contra dispensationem necessariorum, nullas factiones et murmura excitent, sed, si quem defectum horum quomodolibet in veritate notaverint, competenti superiori seorsim indicabunt,

ut suo tempore eo modo sciat remedium adhibere.

xxviii. Ab omni specie mendacii abstinere, veritatem vero, quae inter praecipua bene moratae iuventutis ornamenta merito numeratur, tamquam pupillam oculi in omnibus verbis et actionibus suis custodire studeant.

Mendacium detestatur.

xxix. Non adulentur, non pietatem fingant, neminem decipiendo verbis circumveniant, et in narratione rerum auditarum ab omni falsa amplificatione absterneant, ut, sicut os loquitur, ita in veritate sentiat cor.

Item adulationem et similitam pietatem.

xxx. Nemo alterum mendacii inciviliter arguat, nec in passione irae erga se invicem effervescent, aut vindictam sumere quocumque modo attentent; ad competentem vero superiorem, si rei gravitas postulaverit, rationabiliter et sine cupiditate vindictae deferre nemo prohibetur, qui noverit optime in Domino providere.

Nemo alterum offendant.

xxxi. Sermone utantur modesto, non sapientiae sublimitatem affectent, non falsae humilitatis abiectioem, sed in omnibus curent simplicitatem sinceritatemque christianam servare, quibus aedificetur proximus, non offendatur.

In omnibus simplicitatem et sinceritatem servent.

xxxii. In iis qui narrant, ambages et superfluos verborum ambitus, sicut et circumstantias ad rem non pertinentes abscindant, et modo recto ac plano ad scopum sui discursus festinent, aliis etiam discurrendi locum cessuri.

In sermone ambages vitent et laconici sint.

xxxiii. Se ipsos prae aliis non extollant, neque interius in suis rebus sibi vane complacent, multo minus seipsos aut sua laudare et per iactantiam magni facere praesumant, cogitare enim debent omne bonum esse desuper a Patre luminum.

Item iactantiam fugiant.

xxxiv. Non sint morosi, erga omnes autem affabiles, mane et vespere salutem

Sint affabiles et verocundi.

1 Forsan et pro eo legendum (R. T.).

invicem impertiantur: minores in aliquo a maioribus et superioribus affatum expectent, quod debita submissionis et verecundiae signum fuerit.

Componant vultus,

xxxv. Tam vultus tristitiam et oculorum austeritatem, quam levitatem in se ipsis omnes sic corrigant, ut suavitas cum gravitate, modestia vero cum magnanimitate in cuiusvis vultu certare videatur, in hoc ipso tamen omnem simulationem et hypocrisin excludentes.

Ac corpus totum.

xxxvi. Exclusa omni levitate, in incessu gravitatem cum modestia coniungant, semper incedendo non currant, in vestibus munditiam ament, sordes oderrint, et in omnibus verbis actionibusque suis gestus membrorum ac totius corporis compositionem talem exhibeant, quae omnem hominem aedificare possit ac debeat.

Quaedam servare debent in triclinio.

xxxvii. Erga cibos in mensam appositos ipsius appetitus sensualitatem sibi praedominari sic non sinant ut gula rectae rationis usum praeveniat; quantum autem ad moderatam corporis refectionem necessarium fuerit, comedant; in singulorum ciborum contrectatione debitam modestiam ac decorem in aliorum aedificationem observent; silentium quoque in triclinio sancte servetur, extra mensam porro ordinarie sive domi sive foris absterneant, neque sine licentia superiorum alibi comedant aut bibant.

Item alia extra illud.

xxxviii. Post mensam aliquantum temporis honestae recreationi indulgebunt, sic tamen ut ab indecora corporis agitatione absterneant, et cum ea circumspeditione ac modestia laetitiam attemperent, ut nemo prudens offendi queat.

Statulis temporibus omnes simul commorentur.

xxxix. Nemo autem, sive domi, sive foris, recreationi se subducere vel ad alia loca, occasiones aut consortia declinare, vel eo tempore, praepostero ordine, lit-

teris operam dare, vel in loco solitario se tristitiae aut melancholiae dedere permittatur: est enim tempus studendi et tempus ridendi; omnia tempus habent.

xl. Quamvis humanum sit, intra limites virtutis eutrapeliae, iocari et iocos aut sales ab aliis accipere ac tolerare posse; nihilominus tamen stultiloquia, scurrilitates et alia, quae honestatis terminos mediumque discretionis excedunt, in nulla occasione tolerentur. Cum vero ex humana imperfectione, tam domi quam foris, contra dictas eutrapeliae et discretionis leges non raro peccari soleat, a teneris assuescant ne ita delicati efficiantur ut nihil pati velint aut possint, existimantes omnia sibi ex voto accidere debere.

Moderate iocentur, et immoderatos iocos patiantur.

xli. Cum valde indecens sit proprium sermonem suis interpolare cachinnis, ideo, in narrandis vel audiendis leporibus ac facetiis, nolint aliis in ridendo palmam praeripere, sed appetitum suum inhibentes cum moderata suavitate oris sua loquantur, vel alios auscultent, aliis in risum solutis et ipsi subrideant, prout virtus eutrapeliae suaserit, vitando duo extrema, nimiam quidem austeritatem ex una, nimiam vero levitatem ex altera parte.

Ne nimios edant risus.

xlii. In recreationibus invicem verbis vel actionibus irritare aut insultorum morum ineptiis molesti esse nolint, quibus alii ad tristitiam, nauseam, iracundiam vel antipathiam provocentur.

Molesti non sint.

xliii. In auscultando alterius discursu, secluso omni contemptu, sagaciter observent, quid is pulchrum, quid indecus effundat, indeque sibi documenta tacite efforment, quomodo se in simili occasione gerere velint, quae cavere, quae observare: loquentem autem pro-

Ex aliorum sermone fructum capiant.

1 Videtur deesse a cibo (R. T.).

1 Forsan indecens (R. T.).

ximum importune ne interrompant, sed patienter audiant; indecens enim est audiri velle, audire vero non nisi impatienter.

De omnibus bene sentiant. XLIV. Nemini detrahant, aliorum dicta et facta in melius interpretentur. Sinistre vero alios iudicare et amaris verbis praestringere, oderint cane peius et angue.

Nemo eam carpat. XLV. Ubi duo, tres vel plures fuerint simul, caveant ne defectus tertii (quisquis ille fuerit, domesticus, vel extraneus, superior vel aequalis) imprudenti ore suggillant: quod enim sibi quis fieri non vult, aequum est ne faciat alteri.

Aliorum peccata superiori tantum revelent; XLVI. Alterius dicta vel facta, seu gratiora, seu leviora videantur, tertio non revelent, sed ad superiorem, si correctione indigerint, cum debita modestia et commiserationis affectu deferant.

Ab aliis audita ne propalant. XLVII. Ab aliis audita in se sinant emori, quae cum debita utilitate, necessitate aut honestate non propalari possint, quod fiet si superiores abolendae garrulitati, adolescentes vero servando silentio dederint operam.

Præsertim obireclationes. XLVIII. Si quis proximum vel fratrem suum de tertio male loqui audierit, hoc tertio non manifestabit, multo minus, quae tertius ille de eodem proximo dixerit, velut susurro, effutiet; haec enim, quia discordiam seminant, etiam in rebus levibus adolescentes odio capitali prosequi meminerint.

Contentiones non ament. XLIX. Unus alterum, vexando, irritando vel defectus exprobando, ad iram non provocet, multo minus discordiam inter fratres seminare, aut cum altero verbis pugnisque contendere attentet, quae omnia, sicut e diametro bonis moribus repugnant, ita in domo iuventutis nequaquam tolerabuntur.

Contendentes, L. Quod si unus alterum laeserit, cito

in gratiam redeant, et qui illatae iniuriae reus fuerit, iniuncta poenitentia, laesae parti humiliter deprecando satisfaciat.

Laesi vindictam non petant. LI. Iniurias tamen ab aliis sibi illatas nullo modo vindicare velint, scientes in patientia possidere animas suas, maxime si tantum in propriam personam sine alio nocumento redundare videantur.

Furantes farrant, et postea corripiant. LII. Si quando proximus in flagranti passione effervescit, qui sibi praesentes sunt, cedant, illius irae dando locum, ne similiter accendantur. Hinc neque corripiant quemquam in fervore animi constitutum, sed tempus congruum expectent, donec ardor sedetur, et sedata passione correctionis sit capax.

Non farentur. LIII. Nemo alteri quicquam furetur, aut ex petulantia abscondat; proinde serio sit omnibus interdictum aliorum musaea pervagari, aut pluteos lustrare.

Munditiam colant. LIV. Omnium rerum munditiam diligentes, non tantum in musaeo libros, chartas, aliaque studiosis necessaria, post singulos usus in ordinem componant; verum etiam in cubiculo vestimenta quaecumque inter sordes perire et aliis nauseam creare non sinent.

Comam non nutriant. LV. Longiores crines aut comam non nutriant; sed, proscripta indecora capillorum longitudine, modestam mediocritatem ex praescripto uniformiter omnes servent, ut caput honeste tegatur, non obruatur.

Seorsim et composito dormiant. LVI. Seorsim dormiant omnes, totum corpus cum omnibus membris ad debitam honestatem componere, sicque compositum in obsequio servare assuescant.

De studiis litterarum.

Cum virtutibus scientias coniungant. LVII. Gratiae Dei et naturae talentis viriliter cooperentur, virtutumque stu-

1 Forsan ibi (R. T.).

dio illum scientiarum profectum coniungant, qui virtutibus adminiculetur.

Attente aures praebent. LVIII. Tam in scholis, quam domi, eliminata omni petulantia, explicationibus, aliisque scholasticis exercitationibus, sedula attentione aures praebent.

Neminem a studio deturbent. LIX. Tempore studiorum nemo strepitum aut pulveres excitet, multo minus extra proprium musaeum in domo vegetur, aut quocumque modo alios inquietare et a studiis impedire ausit.

In concertationibus unice veritatem quaerant. LX. Concertationes scholasticae absque clamore nimio, qui veritatem dubii solummodo confundit, sic instituuntur, ut argumentans tarde et ordinate sua proponat; defendens vero patienter argumentum audiens ad formam respondeat. In se invicem non invehantur, neque fervore nimio vel ira excandescant: multo minus unus alterum confundere, sed rei propositae veritatem emere contentur, et ubi illius evidentia vel probabilitas constiterit, non violenter argumentum ex stimulo superbiae intellectualis torquere praesumant, sed veritati vel probabilitati prudenter acquiescant.

Mediam horam tribuant cantui. LXI. A prandio ante initium studiorum mediam saltem horam cantui choralis addiscendo impendent omnes, a quo nemo eximi poterit. Hunc semel edocti, vel ad cantus figurales vel musicae instrumentalis varia exercitia pro cuiusque capacitate applicabuntur.

Pro delicti ratione privatim vel publice castigentur. LXII. In quibus quilibet privatim deliquit, etiam privatim castigetur; publica vero delicta publica poenitentia intra domesticos parietes mulcentur, ut sic scandalum tollatur, et alii a similibus absterreantur.

Preces dictorum clericorum et electoris, ac administratoris Bavariae. § 2. Nobis propterea praefati exponentes, ac etiam dilectus filius abbas Pompeius de Scarlatis dilecti filii no-

1 Forsan edere (R. T.).

bilis iuvenis Maximiliani Emmanuelis utriusque Bavariae ducis, sacri romani imperii principis electoris, in Romana Curia administer, tam ipsius principis electoris quam dilecti quoque filii nobilis viri ducis Maximiliani Philippi eius patris et electoratus administratoris nomine, humiliter supplicari fecerunt, ut institutum et constitutiones huiusmodi pro maiori religionis catholicae bono, ipsiusque instituti decore et augmento, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communire et alias opportune in praemissis providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, piis eorumdem Maximiliani Emmanuelis et Maximiliani Philippi ducis votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, dictosque exponentes specialis favore gratiae prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum cardinalium consilio, institutum praedictum sub immediata iurisdictione Ordinariorum et directione unius generalis praesidis, necnon constitutiones praesertim, cum omnibus et singulis in eis contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus. illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Praeterea eisdem exponentibus alias constitutiones praesertim non contrarias pro spirituali tempora-

Confirmantur dictum institutum et relatae constitutiones.

Item conceditur facultas concedendi alias constitutiones et observandi quas-

cumque benefici
saecularia.

lique dicti instituti directione ab hac sancta Sede postmodum approbandas condendi facultatem impertimur. Ac ad tollendam omnem ambiguitatem, cum dicti exponentes sint clerici mere saeculares, omnibusque saecularis clericis operibus obnoxii, eosdem exponentes quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum saecularium capaces esse, ac proinde canonicatus et praebendas, personatus, dignitates etiam post pontificalem maiores in cathedralibus etiam metropolitanis et principales in collegiatis ecclesiis, necnon parochiales ecclesias, earumque perpetuas vicarias, et alia quaecumque cum cura et sine cura beneficia ecclesiastica saecularia quomodolibet qualificata, quae per clericos saeculares obtineri consueverunt, possidere ac consequi et obtinere posse, auctoritate et tenore praedictis, declaramus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum
derogatio.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, quarumvis ecclesiarum, aliisque quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis et litteris apostolicis in

contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII iunii MDCLXXX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 7 iunii 1680, pontif. anno IV.

LXXXVI.

Confirmatur iterum et extenditur cardinalis protectoris decretum de nihil agendo contra statuta a Sede Apostolica pro provinciâ Neapolitanâ S. Petri de Alcantara Discalceatorum, ipsâ prius non auditâ, tum etiam adversus decreta a dictae Sedis tribunalibus et ministris emanata¹.

¹ De erectione huius provinciae, et aliis ad eam spectantibus, vide adnotata in Constitutione CLXXIV (al. 173) Clementis X, quae incipit *Sacrosancti apostolatus* (tom. XVIII, pag. 531). Praedicti vero decreti confirmationem reperies in Constit. CV (al. 104) eiusdem Clementis X, quae incipit *Exponi nobis* (tom. XVIII, p. 325). Tandem statuta ab Innocentio XI habes in eius Constitutionibus, *Aliis felicis recordationis*, (supra, pag. 192 et pag. 218).

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Praedictum
decretum primo
confirmatum
fuit a Clemente
X, ut infra.

§ 1. Dudum felicis recordationis Clemens Papa X praedecessor noster quoddam decretum, a bonae memoriae Francisco, dum vixit, episcopo Ostiensi et Veliterno, S. R. E. cardinali Barberino nuncupato, Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum apud Sedem Apostolicam protectore, ad favorem custodiae sancti Petri de Alcantara fratrum Discalceatorum eiusdem Ordinis in regno Neapolitano auctoritate apostolica institutae, quae postmodum in provinciam pari auctoritate erecta fuit, emanatum, specificè confirmavit et approbavit per quasdam suas in simili formâ Brevis die VIII iulii MDCLXXII desuper expeditas litteras, tenore qui sequitur, videlicet: « Clemens Papa X, ad futuram rei memoriam. Exponi nobis nuper fecerunt, etc. ».

Praes custodis et exprovincialis
dictae provinciae.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Ioannes a S. Maria, modernus custos et exprovincialis dictae provinciae S. Petri de Alcantara in regno Neapolitano nobis nuper exponi fecit, multa alia subinde ab hac sancta Sede per litteras pariter in simili formâ Brevis emanatas, eiusque tribunalibus et ministris per decreta aliasque scripturas ad favorem eiusdem provinciae, pro recto illius gubernio ac quiete ac perfecta regularis disciplinae observantia in eâ stabiliendis et conservandis constituta et ordinata fuerint, quae per importunas quorundam religiosae tranquillitati dictae provinciae insidiantium suggestiones convelli aut perturbari possent, in maximum eiusdem provinciae ac regularis observantiae, quae in eâ, Domino benedicente, viget, praeiudicium et detrimentum: nobis propterea Ioannes praefatus humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra in-

dulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsius Ioannis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ac praeinsertas Clementis praedecessoris litteras, cum omnibus et singulis in eis contentis, harum serie confirmantes et approbantes, omnibus et singulis modernis et pro tempore existentibus tam maioribus quam minoribus superioribus et fratribus dicti Ordinis, quocumque nomine nuncupatis, sub poenis supra expressis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, districte praecipimus et mandamus, ne adversus praedictam provinciam, aut in praeiudicium, seu contra tenorem litterarum apostolicarum ac ordinationum et decretorum quorumcumque ad illius favorem ab eadem Sede eiusque tribunalibus et ministris hactenus quomodolibet emanatorum, quicquam, etiam minimum, sive in Romanâ Curia, sive extra eam, directe vel indirecte, per se ipsos vel alios, tam iudicialiter quam extrajudicialiter, petere, attentare vel facere audeant quovis modo vel praesumant, nisi prius de omnibus et singulis diligenter informato venerabili fratre nostro Alderano episcopo Tusculano eiusdem S. R. E. cardinali Cybo nuncupato, moderno et pro tempore existente Ordinis supradicti apud nos et Sedem praefatam protectore, qui de illis certiore reddere debet ministrum provinciam eiusdem provin-

Altera confirmatio et extensio praefati decreti.

ciae pro tempore existentem, ad hoc ut defensionem ipsius provinciae consulere valeat; quod si quicquam secus agi vel attentari aut etiam obtineri contigerit, id totum nullum et subreptitium, nulliusque roboris et momenti existat, nec cuiquam suffragetur.

Clausulae.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces pariter existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac provinciae praefatae, eiusque superioribus et fratribus quibuslibet, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantia tollit.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis, quae in litteris praesentis concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fidem addit transumptis.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XII iunii MDCLXXX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 12 iunii 1680, pontif. anno IV.

LXXXVII.

Confirmatur decretum Congregationis, quo definitum fuit solum priorem ge-

neralem Eremitarum sancti Augustini habere ius aggregandi ad archiconfraternitatem Cincturatorum; vicarios vero generales Discalceatorum erigere posse confraternitates Corrigiatorum¹.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valvasorius, prior generalis Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod (licet dudum felicis recordationis Gregorius Papa XIII praedecessor noster litteras patentes unionum et aggregationum confraternitatum seu societatum Cincturatorum, quae de cetero fierent confraternitati S. Iacobi civitatis nostrae, tunc suae, Bononiensis, sub nomine prioris generalis dicti Ordinis tantum expediri mandaverit) nihilominus nonnullis ab hinc annis vicarii generales congregationum Italiae, Galliarum, Hispaniarum et Lusitaniae fratrum Discalceatorum Ordinis praedicti ius aggregandi huiusmodi confraternitates ad archiconfraternitatem Cincturatorum in ecclesia eiusdem S. Iacobi Bononiensis institutam, non obtenta super hoc a priore generali eiusdem Ordinis facultate, sibi competere praetenderunt; ortaque et diu ventilata super praemissis lite, Congregatio venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita decretum desuper edidit tenoris qui sequitur, videlicet:

« In causam Augustinianorum vertenti inter patrem generalem totius Ordinis sancti Augustini ex una, et patres vicarios generales Discalceatorum congregationum Italiae, Galliarum, Hispa-

¹ Aliud consimile decretum dictae Congregationis episcoporum et regularium confirmatum fuit Constit. Alias emanavit (supra pag. 189).

Facultatem a Gregorio XIII priori generali concessam, sibi vindicantur vicarii generales.

Decretum S. Congregationis.

niarum et Lusitaniae altera ex partibus, sacra Congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, partibus auditis, referente eminentissimo Crescentio, censuit non licere Discalceatis ius aggregandi ad confraternitatem Cincturatorum S. Mariae de Consolatione positam in ecclesia S. Iacobi Bononiae; posse tamen erigere confraternitates Corrigiatorum in propriis eorum ecclesiis tantum, servata tamen forma constitutionis sanctae memoriae Clementis VIII incipientis *Quaecumque*, etc., emanatae sub die VII decembris MDCIV, et decretum eiusdem sacrae Congregationis; ideoque erectionem factam in ecclesia Discalceatorum in civitate Ulyssiponis esse nullam. Romae, XXX septembris MDCLXXVIII, G. cardinalis CARPINEUS ».

Confirmatio Pontificis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praefatus Dominicus prior generalis decretum huiusmodi, quo firmius subsistat et servetur exactius, apostolicae nostrae confirmationis patrocinio communiri, ac alias opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri plurimum desideret: nos, ipsius Dominici prioris generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis et aposto-

licae firmitatis robor adiciamus; salva tamen semper in praemissis auctoritate eiusdem Congregationis cardinalium. Praeterea, ne pia christifidelium devotio in acquisitione indulgentiarum decipiat, memoratis vicariis generalibus harum serie iniungimus, ut confraternitatum Cincturatorum huiusmodi iam erectarum, et per eos seu eorum antecessores supradictae archiconfraternitati sine sufficienti facultate aggregatarum, aggregationem a praefato Dominico seu pro tempore existente priore generali Ordinis praedicti, quantocius fieri poterit, petant, ac tam praefatas Gregorii praedecessoris litteras, quam praeinsertum dictae Congregationis decretum perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observent, sub poenis nostro seu pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio imponendis.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios ac delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinis et Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene

Derogatio contrariorum.

et sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio-
rum fides.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die v iulii MDCLXXX, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 5 iulii 1680, pontif. anno iv.

LXXXVIII.

Confirmantur quaedam ordinationes generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini circa electiones superiorum et officialium in Quitensi, aliisque Indiarum provinciis.

Innocentius Papa XI.
ad futuram rei memoriam.

Causae sequentium ordinationum.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius procurator generalis Ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini, quod, ad tollendas omnes controversias quae in Quitensi aliisque Indiarum provinciis dicti Ordinis circa electionum confirmationes a praesidentibus seu a confirmatoribus faciendas oriri possent, dilectus etiam filius Dominicus Valvasorius prior generalis dicti Ordinis nonnullas ordinationes fecit per quasdam suas patentes litteras tenoris qui sequitur, videlicet:

1 Hac de re Const. *Exponi nobis* (sup. p. 85) et Const. *In supremo militantis* (sup., p. 149).

Magister frater Dominicus Valvasorius Mediolanensis, totius Ordinis Eremitarum sancti patris nostri Augustini prior generalis. Etsi ad tollendam a subditis occasionem insurgendi contra patrem provincialem seu rectorem provinciae et alios superiores in capitulis provincialibus vel aliis in Quitensi et aliis Indiarum provinciis respective electos et confirmatos, eisque debitam obedientiam sub motivo nullitatis electionis denegandi, per Constitutionem sanctissimi domini nostri Innocentii Papae XI feliciter regnantis sub xxiv mensis martii MDCLXXVIII incipientem *Exponi nobis*, etc., ad nostram iustantiam emanatam, satis opportune inter alia perpetuo statutum sit, quod, si in praedictis Quitensi et aliis Indiarum provinciis electiones patris provincialis et aliorum per scrutinium secretum a maiori parte electorum factae et a patre praesidente confirmatae fuerint, omnes et singuli alii defectus, etiam substantiales, iuris et facti, si forte in praedictis electionibus intervenerint, suppleri intelligantur, et pro suppletis habeantur interim et quousque super praedictarum electionum validitate vel nullitate ad praedictas Quitensem seu alias Indiarum provincias respective nostra vel successorum nostrorum determinatio perveniat, prout in praedicta Constitutione Innocentiana latius continetur, ad quam, etc.; quia tamen patribus praesidentibus seu confirmatoribus, post praelaudatae constitutionis emanationem, nondum praescriptum est quomodo et qualiter auctoritatem confirmandi electiones exercere debeant, ex quo in partibus tam remotis faciliter contingi potest ut praedicti praesidentes seu confirmatores, sive ex officio, sive ad instantiam partis vel partium, sub variis motivis, causis vel praetextibus, in gravissimum tran-

Statutum fuerat a Pontifice, ut valide conferrentur electiones omnes confirmatae a praesidentibus, donec innotesceret definitio prioris generalis.

quillitatis et pacis, immo et observantiae regularis, necnon tam eligentium et electorum earumdem provinciarum, quam nostrae auctoritatis praeiudicium, confirmationem vel confirmationes electo vel electis denegare, vel retardare, et consequenter salubrem effectum et efficaciam antedictae Constitutionis frustrare vel impedire possint:

Nunc declaratur debere praesidentes immediate confirmare electiones, semel ac factae fuerint a maiori parte electorum.

Nos propterea, eidem constitutioni Innocentiana inhaerentes, atque in hac parte huiusmodi provinciarum religiosae tranquillitati et paci consulere ac totalis imminentibus de remedio opportuno providere volentes, tenore praesentium, nostrique muneris auctoritate, necnon de consilio admodum reverendorum patrum, qui nobis assistunt, perpetuo declaramus, statuimus et ordinamus, quod, si in praedictis Quitensi et aliis Indiarum provinciis in personam vel personas, quae tempore electionis, seu electionum, in quasi possessione saltem probabili vocis passivae respective, sive electio vel electiones patris provincialis, seu rectoris provinciae, definitorum, etiam additorum, visitatorum, priorum localium, vicariorum, priorum, iudicum causarum et scrutatorum definitorii, item ac discreti capituli generalis, necnon aliorum quorumcumque officialium, quocumque nomine nuncupatorum, vocem activam in capitulis provincialibus habentium, per scrutinium secretum, prout de iure faciendum, a maiori parte omnium electorum in capitulo provinciali aut in quocumque definitorio vel aliis quomodolibet respective factae fuerint, patres praesidentes capituli, patres provinciales et alii quicumque superiores, in quibus auctoritas ordinaria vel delegata confirmandi pro tempore quomodocumque resideat, praedictos omnes et singulos electos, ut supra, eorumque singulares

electiones sine retardatione confirmare omnino teneantur, non obstante quocumque defectu etiam substantiali, vel quacumque protestatione vel appellatione, sive ante sive post huiusmodi electionem vel electiones facta vel interposita, etiam de iure. Quod si nihilominus huiusmodi confirmationem denegerint vel aliquo modo retardaverint, tunc huiusmodi electus vel electi, eorumque singulares electiones, praesentium vigore, toties quoties perpetuis futuris temporibus opus fuerit, confirmati respective sint, ac pro confirmatis habeantur, eodem prorsus modo, ac si a praedictis patribus auctoritatem confirmandi habentibus confirmati fuissent, quatenus sine obice suam respective auctoritatem, officia et dignitates libere et licite exercere possint et valeant in eo interim quod ad praescriptum praelaudatae constitutionis Innocentiana super praedictarum electionum validitate vel nullitate ad praedictas Quitensem et alias Indiarum provincias nostra vel successorum nostrorum determinatio respective perveniat, legitimeque intimata fuerit. Declarantes praeterea, prout tenore praesentium declaramus, privative quoad aliam quamcumque auctoritatem seu iurisdictionem praedictarum respective provinciarum, etiam patris praesidentis et iudicum causarum, atque cuiuscumque definitoris, etiam capituli provincialis, ad nos et successores nostros, pro tempore existentes, tam congregationem quam determinationem super nullitate cuiuscumque electionis ut supra factae, etiam ipso iure, contra, tam ante quam post confirmationem, deducta vel quomodocumque cognita dumtaxat pertinere. Praecipimus omnibus et singulis reverendissimis patribus ac venerabilibus fratribus cuiuscumque qualitatis, conditionis et dignitatis, etiam provincia-

latus et praesidentis capituli in praedictis Quitensi et aliis Indiarum provinciis nunc et pro tempore existentibus, in meritum salutaris obedientiae, sub privationis vocis activae et passivae per decennium, ac excommunicationis maioris latae sententiae, quam hac una pro trina canonica monitione praemissa in his scriptis, licet inviti, ferimus, ipso facto incurrendis poenis, ne, sub quovis motivo, causa vel praetextu, impedimento sint quominus praesentes litterae, quas semper firmas, validas et efficaces existere et perpetuo fore decernimus et declaramus, suum integrum ac plenum in omnibus et per omnia sortiantur effectum, nec eas de obreptionis vel subreptionis vitio aut de alio quocumque defectu etiam auctoritatis vel intentionis nostrae notare seu impugnare audeant vel attentent; sed potius, statim ac huiusmodi litterae ad praedictas Quitensem et alias Indiarum provincias respective pervenerint, sub eiusdem privationis et excommunicationis poenis, omni et quacumque appellatione et supplicatione remota, eas in quocumque definitorio etiam privato integre respective recipiant, in omnibus et singulis casibus emergentibus ad litteram observent, executioni mandent; sicque in praemissis per quoscumque praedictarum provinciarum et Ordinis nostri iudices et superiores ordinarios et delegatos, necnon per quaecumque tribunalia et definitoria iudicari et definiri debere, ac irritum et inane ipso facto et absque alia declaratione decernentes, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, fieri vel attentari contigerit. Non obstantibus quibuscumque praedictarum provinciarum definitionibus, actis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, necnon nostris vel praedecessorum nostrorum decla-

rationibus, statutis, decretis et ordinationibus in contrarium praemissorum quomodolibet approbatis, confirmatis, concessis, innovatis et emanatis; quae omnia et singula, in quantum praesentibus litteris adversantur, seu contrariantur, expresse revocamus, derogamus et annullamus, ac revocata, annullata, derogata et nulla, nulliusque roboris et momenti esse volumus et declaramus; ceterisque contrariis quibuscumque, etc.

Datum Romae, in conventu nostri sancti patris Augustini, die ultimae mensis iunii MDCLXXX.

F. DOMINICUS VALVASORIUS Mediolanensis, generalis licet indignus Ordinis eremitarum sancti patris Augustini;

Magister F. CAROLUS MARIA PERUSIA Mediolanensis, secretarius Ordinis. Loco † sigilli. Registratum lib. II.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ut litterae praeinsertae firmiter subsistant, et in partibus adeo remotis executioni mandentur ac serventur exactius, praefatus procurator generalis illas apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsius procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui memoratum procuratorem

Additur confirmatio Pontificis.

generalem audiverunt, consilio, et attentam relatione dilecti filii nostri Palutii S. R. E. presbyteri cardinalis de Alteriis nuncupati, dicti Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, eisdem cardinalibus super praemissis factam, praeinsertas patentes litteras, cum omnibus et singulis in eis contentis et expressis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus etiam substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis memoratorum cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et provinciarum huiusmodi, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in

suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VIII augusti MDCLXXX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 8 augusti 1680, pontif. an. IV.

LXXXIX.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua semel in mense confraternitatibus Cordigerorum in ecclesiis Conventualium S. Francisci erectis in die solitae processionis.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Ad augendam fidelium religionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus dilecti filii Ioannis Franchini, Mutinensis, Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Conventualium nuncupatorum procuratoris generalis, nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis confratribus et consorioribus confraternitatum sub titulo seu denominatione *funiculi* eiusdem sancti Francisci sive Cordigerorum in ecclesiis dicti Ordinis hactenus erectarum et in futurum erigendarum, vere poenitentibus et confessis, ac sacra communionem reffectis, qui et quae proces-

Fides transumptorum.

Precibus procuratoris generalis Conventualium conceditur praedicta indulgentia confratribus et consorioribus.

sioni per easdem confraternitates semel in mense fieri solitae devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua vice praefatarum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus; in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulae.

Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi augusti MDCLXXX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 26 augusti 1680, pontif. an. IV.

XC.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua visitantibus aliquam ex ecclesiis fratrum vel monialium Ordinis sancti Francisci in festivitibus dicti Sancti, necnon sanctorum Antonii de Padua, Bonaventurae, Ludovici episcopi, Bernardini, ac sanctae Clarae.

Innocentius Papa XI,

Universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Conceditur indulgentia, ut in rubrica.

Cum a primaeva institutione regulae B. Francisci, tam ob illius et sanctorum Antonii de Padua, Ludovici episcopi et confessoris, Bonaventurae et

Bernardini, necnon sanctae Clarae, aliorumque eiusdem Ordinis sequacium sanctitatem et miraculorum multitudinem, quam etiam ob multorum ipsius religionis Summorum Pontificum praedecessorum nostrorum merita, ingens ubique christifidelium multitudo singularem erga quemcumque dictorum Sanctorum gerat devotionis affectum: nos, ut ipsorum fidelium devotio huiusmodi non modo conservetur, sed in dies magis augeatur, animarumque saluti uberius consulatur, precibus etiam dilecti filii Ioannis Franchini Mutinensis Ordinis fratrum Minorum Conventualium procuratoris generalis super hoc nobis humiliter porrectis inclinati, tam omnibus et singulis dicti Ordinis Minorum Conventualium, Capuccinorum et de Observantia nuncupatorum fratribus et monialibus, quam ceteris utriusque sexus christifidelibus, qui, vere poenitentes et confessi ac sanctissimam communionem reffecti, diebus festis Ss. Francisci, Antonii de Padua, Bonaventurae, Ludovici episcopi et confessoris, ac Bernardini praedictorum eorumdem fratrum Minorum Conventualium, Capuccinorum et de Observantia, necnon, die festivitatis S. Clarae, monialium dicti Ordinis monasteriorum ubilibet constitutorum ecclesias tam erectas quam erigendas, vel earum aliquam, a primis vesperis usque ad occasum solis eorumdem dierum singulis annis devote visitaverint, et ibi pro principum christianorum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die praedictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus et elargimur. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apo-

stolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Ut autem praesentes litterae ad ipsorum christifidelium notitiam facilius citiusque perveniant, volumus quod earum exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi augusti MDCLXXX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 26 augusti 1680, pontif. anno IV.

XCI.

Statuitur, ut tam capitulum generale, quam dieta intermedia Congregationis Cassinensis Ordinis sancti Benedicti ante triennium non celebretur.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Referitur constitutio Clementis X.

§ 1. Cum (sicut accepimus) dudum felicis recordationis Clemens Papa X praedecessor noster quoddam decretum a capitulo generali Congregationis Cassinensis Ordinis sancti Benedicti Mantuae in monasterio eiusdem sancti Benedicti celebrato factum, ut, ad evitandas expensas ac iterum incommoda, capitulum generale ipsius Congregationis, quod a constitutionibus eiusdem Congregationis singulis annis celebrandum mandabatur, in posterum altero quoque anno, ad men-

1 Hac de re vide Clementis X Const. editam anno MDCLXX die xxii augusti, pontif. I; item Const. Innocentii XI editam anno MDCLXXX, die xxii novembris, pontif. V; necnon Const. Innocentii XII editam an. MDCXCI, die xviii iulii, pontif. I: in quarum prima celebrari decretum fuerat capitulum post biennium, altera confirmata fuerunt statuta Cassinensium, et postrema immutatum fuit tempus dietae.

tem recolendae memoriae Alexandri Papae VII praedecessoris pariter nostri, cogi deberet, apostolica auctoritate inter alia confirmaverit et approbaverit, prout in ipsius Clementis praedecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die xxii augusti MDCLXX expeditas, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, uberius continetur:

§ 2. Nos, considerantes Congregationem praedictam, eiusque monasteria et personas, propter nimis frequentes capitulorum generalium et dietarum intermediarum celebrationes, expensis et iterum incommodis adhuc nimium gravari, ac proinde illorum utilitati et commoditati per amplius, quantum cum Domino possumus, consulere cupientes, motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ut de cetero tam capitulum generale quam dieta intermedia praefatae Congregationis Cassinensis quolibet triennio a proximo futuro capitulo generali, quod tertia dominica post Pascha Resurrectionis dominicae anni proxime venturi MDCLXXXI celebrandum est, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de triennio in triennium continuando, celebrentur: ita scilicet, ut dieta huiusmodi octodecim mensibus post celebrationem cuiuscumque capituli generalis pro rebus et negotiis, quibus interea consulendum fuerit, ante tamen festum Circumcisionis Domini immediate sequens, et non aliter haberi debeat. Visitatores vero, qui iuxta constitutiones praedictas eidem dietae interesse debebunt, in accessu ad ipsam dietam, et in reditu ab illa, visitationes monasteriorum sibi respective assignatorum terminare et absolvere te-

Statuitur ut in rubrica.

1 Edit. Main. legit VIII (n. r.).

neantur, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, etiam specifica et individua mentione et expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas ipsae praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificatae et iustificatae fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis iuridica, pia et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, limitari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse; sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicas

Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeminentia et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae Congregationis, eiusque monasteriorum, et aliis quibusvis, iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, decretis et usibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Congregationi, eiusque monasteriis, superioribus et personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque insolitis clausulis et decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, et aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac pluries ac quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter ac exactissime servatis, insertis, expressis et specificatis respective habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et exorsse de-

Derogatio contrariorum.

rogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio- rum fides.

§ 4. Volumus ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die ix septembris MDCLXXX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 9 septembris 1680, pontif. anno IV.

XCII.

Extenditur decretum prioris generalis Ordinis Eremitarum sancti Augustini de consanguineis et affinibus religionis ad Discalceatos Congregationis Hispaniae et Indiarum eiusdem Ordinis¹.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Decretum Innocentii X refertur.

§ 1. Dudum felicitis recordationis Innocentius Papa X praedecessor noster quoddam decretum a quondam Andrea Fivizano dum vixit priore generali Ordinis Eremitarum sancti Augustini pro felici eiusdem Ordinis regimine inter alia editum auctoritate apostolica confirmavit per suas in simili forma Brevis die xxiii februarii MDCLVII desuper expeditas litteras, tenoris qui sequitur, videlicet: *Innocentius Papa X, ad perpetuam rei memoriam. Iniuncti nobis (reliqua legi possunt suo loco).*

¹ De hoc decreto extat duplex confirmatio, una in Const. Clementis VIII, altera vero in Const. Innocentii X edita an. MDCLVII, die xxiii februarii, pontif. IV.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Ioannes a Praesentatione vicarius generalis fratrum Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniae et Indiarum dicti Ordinis Eremitarum sancti Augustini nobis nuper exponi fecit, eadem Congregatio ad observantiam constitutionum fratrum Calceatorum Ordinis praefati non teneatur, ac proinde dubitari possit illam nec decretum praedictum servare teneri; ipse vero Ioannes vicarius generalis pro felici et prospero suae Congregationis praefatae regimine et gubernio decretum huiusmodi, sublato quocumque usu vel consuetudine qui vel quae in contrarium allegari posset, in eadem Congregatione observari plurimum desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignareremur.

§ 3. Nos igitur, eiusdem Ioannis vicarii generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, decretum praesentium a memorato Andrea Fivizano procuratore generali editum, et a praefato Innocentio praedecessore confirmatum, ut praefertur, in universam Congregationem praedictam fratrum Discalceatorum Hispaniae et Indiarum, ac ab omnibus et singulis ipsius Congregationis superioribus et fratribus, ad quos spectat et in futurum quandocumque spectabit, sublato quocumque usu vel consuetudine qui

Præces vicarii generalis dictorum fratrum Discalceatorum, et causa extensionis decreti.

Extensio decreti ad praefatam Congregationem Hispaniae.

vel quae in contrarium quovis modo allegari valeret, de cetero inviolabiliter observari debere, auctoritate apostolica tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et spectabit in futurum, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae Congregationis eiusque provinciarum et conventuum quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae. Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV septembris MDCLXXX, pontificatus nostri anno IV.

rem, sub annulo Piscatoris, die XIV septembris MDCLXXX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 14 septembris 1680, pontif. anno IV.

XCIII.

Confirmatur decretum cardinalis protectoris, quo declaratum fuit non licere superioribus Ordinis B. Mariae de Mercede delegare auctoritatem conferendi habitum Tertiariorum utriusque sexus, posse tamen eos horum curam probo religioso committere.

Innocentius Papa XI, ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper pro parte dilecti filii Iosephi fratris expresse professi et procuratoris generalis Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum, in sacra theologiae magistri, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod, cum in dicto Ordine essent quamplurimi tertiarii et tertiariae seu pizochae sub Tertiariorum regula, ex habitu eiusdem Ordinis pie et laudabiliter viventes, dubitatum aliquando fuerat an pertineret privative ad superiores ipsius Ordinis praedictis tertiariis habitum conferre, an vero possent delegare aliquem virum religiosum probataeque virtutis, ut illis habitum huiusmodi conferret curamque eorum haberet praecipue circa regulae observantiam; ideoque pro ipsius Iosephi parte praefatae cardinalium Congregationi supplicato ut pro maiori securitate dubitationem huiusmodi resolvere dignaretur: eadem Congregatio cardinalium, per suum decretum die XI augusti proxime praeteriti emanatum, supplicem libellum sibi super praemissis porrectum remisit di-

Propositum fuit dubium sacrae Congregationi episcoporum et regularium.

lecto filio nostro eiusdem S. R. E. presbytero cardinali Ottobono nuncupato, dicti Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectori, ut, veris existentibus narratis, circa eiusdem Iosephi procuratoris generalis preces id statueret quod pro suo arbitrio et conscientia in Domino expedire censuisset. Porro idem Petrus cardinalis et protector, in vim facultatis sibi per decretum huiusmodi attributae, super praemissis decretum edidit tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum cardinalis protectoris.

« Vigore retrospectae facultatis sacrae Congregationis S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae, recognito supplici libello a procuratore generali exhibito, et re mature considerata, declarandum et statuendum duximus non licere superioribus localibus religionis delegare auctoritatem conferendi habitum Tertiariorum praedictis utriusque sexus tertiariis, sed ad illos hoc privative spectare; posse tamen semel indutis in illorum curam circa observantiam regulae virum religiosum eiusdem religionis probataeque virtutis destinare, prout praesenti decreto, auctoritate qua supra, decernimus, statuimus et declaramus. In quorum fidem, etc. Datum ex aedibus nostris, hac die XIV septembris MDCLXXX ».

Card. OTTOBONUS totius Ordinis B. M. de Mercede protector.

Confirmatur.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Iosephus prior generalis nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Iosephum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis

occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium a memorato Petro cardinali et protectore editum, ut praesertur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenierint, supplemus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis praedicti, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx septembris MDCLXXX, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 30 septembris 1680, pontif. anno IV.

XCIV.

Confirmantur quaedam decreta capitulorum fratrum S. Francisci Strictioris Observantiae provinciae S. Petri de Alcantara in Hispania a sacra Congregatione approbata, necnon aliud cardinalis protectoris pro eorum decretorum executione.

Innocentius Papa XI,
ad futuram rei memoriam.

Species facti.

§ 1. Nuper pro parte dilecti filii Ferdinandi de Villadiego et Peralta fratris expresse professi et in Romanam Curiam procuratoris provinciae S. Petri de Alcantara in Hispania fratrum Minorum Ordinis sancti Francisci Strictioris Observantiae sive Discalceatorum nuncupatorum, nomine dictae provinciae, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod in quodam libro actorum et decretorum capitulorum provincialium, congregationum intermediarum, et coadunationum particularium definitorii praefatae provinciae aderat decretum capituli provincialis in conventu Granatensi S. Anto-

nii Patavini die xx octobris MDCLXIII celebrati, folio 17 appositum, tenoris qui sequitur, videlicet: « Item totum capitulum provinciale decrevit, quod rescripta seu instrumenta authentica capitulationum, pactorum seu concordiarum obtenta, vel futura cum ecclesiasticis, sive cum saecularibus, ut robur, consistentiam et firmitatem habeant, totius definitorii auctoritate et consensu exhibeantur coram testibus et sub tabellionis publici vel notarii apostolici subscriptione; quaelibet autem instrumenta, quae cum eadem solemnitate et per solum ministrum provincialem fuerint exhibita, etiamsi ipse minister testetur se ad hoc habuisse consensum unanimum totius definitorii, nullius roboris, validitatis et substantiae sint: frater GASPARIUS GARCIA, minister provincialis; frater FRANCISCUS DE MORALES, pater et definitor; frater ANDREAS DE ALARCON custos; frater ILDEFONSUS DE MONTE ALEGRE, definitor; frater SALVATOR DE ROBLES, definitor; frater DIDACUS PEREZ definitor »: ac similiter in praefato libro, fol. 160, reperiebatur aliud decretum die xxvii februarii MDCLXXX editum, tenoris sequentis, videlicet: « In ipsa supra relatâ die xxiii februarii MDCLXXX suas definitorium conferens capitulares sessiones, in hac novissima subsequens decretum seu statutum condidit: Cum ex libro capitulari huius provinciae, pag. 17, constet capitulum provinciale in hoc Granatensi conventu divi Antonii Patavini die xx octobris MDCLXIII celebratum decrevisse¹, quod patentes et authenticae litterae capitulorum vel concordiarum, sive cum ecclesiasticis, sive cum saecularibus, ut firmitatem et substantiam habeant, definitorio pleno, nemine discrepante, et unanimiter consentiente, firmentur, et

¹ Edit. Main. legit *decrevisset* (R. T.).

cum solemnitate iuris authentice subscribantur; si autem instrumenta praefata, quantumvis authentica, solum ministri provincialis placito, iuramento et subscriptione afficiantur, licet ipse testetur totum definitorium erga praedicta suum consensum praestasse, irrita sint et invalida; quare instrumenta huiusmodi, si nunquam quibunt obstare nostrae iuri provinciae, cuius praesens et antiqua sanctio seu constitutio recta idoneaque videatur ad inconvenientia, quae ex opposito possunt oriri, procul releganda; et ita peroptans definitorium praedictum hanc rectam idoneamve constitutionem seu determinationem omnimodâ subsistere firmitate, ne unquam illa pacta concordiae seu capitulationes praefatae absque maturâ et necessariâ deliberatione consilioque sufficienti solemniter et authentice fiant, decrevit, quod, tam huius sanctionis seu determinationis a praesenti definitorio factae, quam alterius a toto capitulo provinciali exhibitae, demandentur exempla seu integra transumpta, et a tabellione publico vel notario apostolico subscripta, et ita praesentari coram sacra episcoporum et regularium Congregatione, ipsius confirmationem efflagitando: qua obtentâ, exponatur suppliciter cum praemissis sanctae Sedi¹ Apostolicae ad roborationis effectum obtinendae, ut omnia praemissa communita patrocinio apostolicae confirmationis subsistant firmiter et serventur exactius; quo tam haec ultima sessio, quam huius reliquae intermedii capituli finitae fuere, ac propriis subscriptae manibus eodem die, mense et anno, ut supra: frater PETRUS DE CORDOVA lector sacrae theologiae, minister provincialis; frater ILDEFONSUS DE SEGURA, pater et definitor; Frater SALVATOR AGUARY,

¹ Edit. Main. legit *Sedis* (R. T.).

pater et definitor; frater FRANCISCUS LOPEZ, custos et sacrae theologiae lector; frater ANTONIUS ALBERTUS, definitor; frater ANTONIUS MATAMOROS, definitor »:

§ 2. Et proinde pro parte dicti Ferdinandi procuratoris praefatae Congregationi cardinalium supplicato ut decreta provincialia huiusmodi confirmaret: eadem Congregatio cardinalium per suum decretum die vi septembris proxime praeteriti emanatum, attentâ super praemissis relatione venerabilis fratris nostri Alderani episcopi Tusculani eiusdem S. R. E. cardinalis Cybo nuncupati, Ordinis praefati apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, petitam confirmationem provinciae praedictae benigne concessit, illiusque executionem et observantiam arbitrio et prudentiae eiusdem Alderani episcopi cardinalis et protectoris remisit; qui subinde, auctoritate sibi per praedictam Congregationem cardinalium attributâ, decretum edidit tenoris qui sequitur, videlicet:

« Alderanus episcopus Tusculanus S. R. E. cardinalis Cybo, seraphici Ordinis sancti Francisci apud Sanctam Sedem protector. Ex quo sacrae Congregationi episcoporum et regularium placuit retroscripta decreta provincialia approbare et confirmare, eorumque executionem et observantiam protectioni nostrae committere: nos, eiusdem sacrae Congregationis auctoritate¹, modernis et pro tempore existentibus superioribus praefatae provinciae districte praecipimus et mandamus quatenus supradicta decreta illorumque tenorem perpetuis futuris temporibus fideliter observent et exequantur, ac ab omnibus aliis observari et exequi faciant, nec illa sub quocumque praetextu infringere, mutare, aut etiam diversimode interpretari, no-

Confirmatio
Congregationis
et commissio
facta cardinali
protectori pro
executione.

Decretum car-
dinalis prote-
ctoris.

¹ Edit. Main. legit *auctoritatem* (R. T.).

bis et pro tempore existente Ordinis protectore inconsultis, audeant et praesumant, seu ab aliis mutari, infringi, aut diversâ interpretatione retorqueri permittant, sub poenis, adversus contrafacientes, privationis officiorum, vocis activae et passivae, aliisque arbitrio nostro et pro tempore existentis protectoris infligendis; non obstantibus quibuscumque, etc. Romae, die xi septembris MDCLXXX, A. cardinalis CYBO protector, IOANNES BAPTISTA RUSCA, et . . .

Confirmatio
pontificia.

§ 3. Cum autem, sicut praefatus Ferdinandus procurator nobis postmodum exponi fecit, ipse praemissa, quo firmiter subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desideret: nos, ipsius Ferdinandi procuratoris votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeserta duo decreta provincialia a memoratâ cardinalium Congregatione, ut praefertur, confirmata, nec non pro eorum executione et observantiâ emanatum a praefato Alderando episcopo et protectore decretum itidem praesertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausias.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et effica-

ces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et desiniri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv octobris MDCLXXX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 15 octobris 1680, pontif. anno v.

XCV.

Mandatur, ut in toto Statu Ecclesiastico serventur statuta successiones ab intestato agnatis masculis deferentia.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii debitum, quo universis, praesertim vero populis nostrae

Contrariorum
derogatio.

Exordium.

curae et sollicitudini etiam in temporalibus creditis, tenemur, exigit ut ea provideri, statui, ordinari et declarari debeant, per quae illorum commodis, utilitati, quieti et tranquillitati consultum sit, litiumque dispendia et incommoda, quantum fieri potest, tollantur et cessent.

Praefata statuta recensentur.

§ 1. Cum itaque in nostrâ Urbe, peneque in omnibus aliis civitatibus, oppidis et locis nostri et sanctae Romanae Ecclesiae Status et ditionis temporalis Italiae, ordinata sint atque vigeant statuta seu decreta, aliaeque leges et ordinationes, apostolicâ, expressâ vel tacitâ, sive a iure praesumptâ, confirmatione et approbatione munita, per quae, ut agnationum et familiarum nobilitas et decor mediantibus bonis et divitiis conserventur, intestatae successiones agnatis masculis, exclusis feminis aliisque per eas cognatis, intra certos respective gradus deferuntur; compertum vero sit, quod nonnullae doctorum et tribunalium interpretationes ac limitationes vel restrictiones praemissum finem a populis, iuxta eorum ac regionis antiquos et continuatos mores, impediunt, praefatasque leges ac provisiones pene inanes reddunt, sive frequentes producant lites, perturbationes, incommoda et dispendia, adeo ut quandoque expediat potius non deferri nec aperiri successione beneficium, quod ita in maleficium proprii assis iacturam convertitur; unde propterea iidem populi praefati nostri Status Ecclesiastici tam immediati quam mediati Italiae, apud nos eorum voluntatem ac desiderium explicantes, preces porrexerunt ut desuper opportune providere dignaremur, praefatorumque statutorum ac legum, seu provisionum generalem ac indefinitam observantiam, prout iacent et disponunt, demandarem, quibuscumque

doctorum et tribunalium reiectis interpretationibus, adeo ut universalis ac uniformis in quolibet loco sit ordo succedendi ad propriorum respective statutorum et legum normam seu praescriptum:

§ 2. Hinc nos, praemissorum populorum, qui nobis et Apostolicae Sedi etiam in temporalibus tam immediate quam mediate crediti sunt, commodo, utilitati, quieti et tranquillitati, quantum fieri potest, consulere cupientes, eorumque votis et supplicationibus annuere volentes, motu proprio, ex certâ scientiâ et de apostolicae potestatis plenitudine, omnium et singulorum statutorum, decretorum, legum, constitutionum et provisionum huiusmodi in dictâ nostrâ Urbe et universo nostro et Sedis Apostolicae Statu Ecclesiastico immediato et mediato existentium tenores pro expressis habentes, perinde ac si de illis expressa, specialis et individua mentio facta esset, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione mandamus, decernimus et statuimus, ut, in successionebus imposterum et post praesentium publicationem aperendis et deferendis illa statuta, decreta, leges, constitutiones et ordinationes, quae in praefatis nostris Urbe et Statu Ecclesiastico expressam in formâ specificâ, vel etiam in solâ formâ communi, apostolicam habeant confirmationem et approbationem, sive illam habeant tacitam et praesumptam quae ex iuris dispositione ob longissimi temporis observantiam inducitur, generaliter et indefinite, prout iacent ac disponunt ad favorem masculorum de agnatione in universo asse attendi et servari debeant (quacumque sublata consideratione vel differentiâ bonorum eorumque situationis intra vel extra territorium, ubicumque existant, et sive sint libera et allodialia, seu feudalia, vel emphyteu-

Praeceptum
servandubique
et prout iacent
dicta statuta.

tica, seu livellaria, etiam de directo dominio ecclesiarum, monasteriorum et piorum locorum seu personarum ecclesiasticarum, ubi lex investiturae non obstat quae salva remaneat; sublata quoque omni et quacumque differentiâ vel consideratione subiectionis et respective exemptionis personarum tam descendendum quam succedendum vel excludendum et exclusarum, cuiuscumque sint status, gradus et conditionis, et quamvis agatur de clericis vel regularibus utriusque sexus, aut de ecclesiis et monasteriis, aliisque personis et locis ecclesiasticis, vel aliâs quomodolibet exemptis et privilegiatis, quantumvis expressâ et speciali notâ dignis; dum non ex ipsorum statutorum vel statuentium aliquâ iurisdictione vel potestate, sed ex nostrâ dumtaxat apostolicâ auctoritate hunc succedendi ordinem in dicto nostro Statu immediato et mediato Italiae, ex iustis causis animi nostrum digne moventibus, servari volumus ac statuimus, attentâ solum ac generaliter naturali qualitate agnationis et sexus pro dicto fine assequendo; nullâque etiam ratione habitâ mixturae personarum non exclusarum in medio existentium, aliâve qualitate, ob quam huiusmodi statutorum et legum cessatio et reversio ad ius commune praetendi valeat, adeo ut unicum, uniforme ac universale sit ius et ordo successionis ad ipsorum respective statutorum praescriptum ex praefato agnationis favore); quodque in quolibet casu dubio et quomodolibet disputabili favore masculorum de agnatione in exclusionem feminarum et cognatorum, tam ascendendum, etiam matrâs, quam descendendum et collateralium, huiusmodi legum et statutorum interpretatio faciendâ sit. Ubi vero contingat non verificari statutorum, personarum et bonorum unio-

nem, similitudinem et combinationem, quam attendi ac servari debere decernimus, vel quod non adsint statuta personarum, sive illa extantia, ob enunciatas doctorum et tribunalium interpretationes, aut aliâs quomodolibet, suum non sortiantur effectum, tunc, sublata (ut praemissum est) omni differentiâ exemptionis et subiectionis personarum et bonorum respective, generaliter et prout iacent attendi ac servari volumus, decernimus et mandamus statuta locorum, in quibus bona existunt ac possidentur, sive agatur de bonis stabilibus, sive de mobilibus, censibus, locis montium, officiis vacabilibus, nominibus debitorum, iuribus et actionibus, et aliis, quamvis de illis esse dignoscatur. quae loco non circumscribuntur sed personam sequuntur, et quamvis, tam decedentes, quam excludentes et exclusi, exteri sint, nobis et Sedi Apostolicae in temporalibus non subditi, dum etiam exteri acquiritentes ac retinentes praefata bona et iuxta in praedictis Urbe et Statu censentur (contrariâ voluntate expresse non declaratâ) in animo habuisse huiusmodi bonorum et iurium successionem regulari debere iuxta leges et ordinationes locorum in quibus existunt ac retinentur, prout hunc animum praesumendum esse decernimus, statuimus et declaramus. Quae vero de intestatis successioneibus hactenus, ut supra, statuta et disposita sunt, in testamentariis quoque successioneibus attendi et observari debere volumus ac statuimus, quacumque pariter bonorum et personarum differentiâ et consideratione, ut supra, sublatis in iis casibus, in quibus eadem statuta et leges locales in hac specie testatae successionis masculorum de agnatione favore disponunt, quoties decedentium contraria expressa voluntas non adversetur,

Excipiuntur
constitutiones
de forensibus.

§ 3. Non intendimus autem per praesentem constitutionem, atque in eâ disposita, in aliquo derogare et praeiudicare constitutionibus apostolicis recollendae memoriae nostrorum praedecessorum Sixti PP. V, Clementis PP. VIII, Pauli Papae V, Urbani Papae VIII, Innocentii Papae X et Alexandri Papae VII, et aliorum, si quae adsunt, super inhabilitatione forensium dicto nostro et Apostolicae Sedis dominio in temporalibus non subiectorum, qui statutis temporibus ad habitandum non veniant et non observent ea quae in eisdem constitutionibus disponuntur ac demandantur; sed illae salvae, integrae et in suo robore ac firmitate permanent.

Clausulae.

§ 4. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et commissarios quavis auctoritate fungentes, et etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos seu vicelegatos, aut Camerae Apostolicae praesidentes et clericos, et quoscumque alios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique locorum iudicari et definiri ac sententiari debere, necnon quicquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Fides transumptorum.

§ 5. Ut autem praesentes ad notitiam omnium deducantur, volumus, et eadem auctoritate apostolicâ statuimus et ordinamus, quod illarum transumptis, etiam per impressionem factis, manu alicuius iudicis seu praelati aut alterius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae subscriptis, et sigillo alicuius notarii publici munitis, quemadmodum adhibetur originali, si praesentaretur, ubique adhibeatur, tam in iudicio quam extra illud, plena et indubitata fides.

Datum Romae, apud S. Mariam Ma-

iore, anno Incarnationis Dominicae MDCLXXX, XVI kalendas decembris, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 16 novembris 1680, pontif. anno v.

Placet motu proprio B.

XCVI.

Confirmantur tam declarationes ad regulam quam constitutiones monachorum Congregationis Cassinensis Ordinis sancti Benedicti.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosanti apostolatus officium, quod in-scrutabilis divinae sapientiae atque bonitatis altitudo humilitati nostrae meritis licet et viribus longe impari imponere dignata est, salubriter exequi adiuvante Domino iugiter satagentes, monasticos Ordines in Ecclesia Dei pie sancteque institutos, ac annosâ celeberrimâque sanctitatis et religiositatis laude fulgentes, in salutari eorum vivendi normâ monasticâque observantiâ confovere atque conservare omni studio connitimur; ac proinde ea, quae profelici prosperoque illorum regimine et gubernio provide prudenterque facta atque ordinata esse noscuntur, ut servantur exactius et perenni stabilitate persistent, apostolici muniminis patrocinio libenter corroboramus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam, religionis et piorum operum incrementum et felicem

Extordium.

1 Plura statuta habentur in Clementis X Constit. editâ anno MDCLXX, augusti XXII, pontificatus 1; Const. editâ MDCLXX, septembris IX, pontificatus 1; Constit. editâ MDCLXXV, aprilis XXIV, pontificatus V; item Innocentii XI Const. editâ MDCLXXVI, novembris XVI, pontificatus 1; Const. editâ MDCLXXX, septembris IX, pontificatus IV; et Const. editâ MDCLXXXI, ianuarii X, pontificatus V.